EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 22.12.2021.
COM(2021) 823 final

2021/0433 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautiskām grupām Savienībā

{SWD(2021) 580 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Padomes 2020. gada 27. novembra secinājumos tika apstiprināts Padomes pastāvīgais atbalsts darbam, kas tiek veikts ESAO un G20 Iekļaujošajā satvarā (IS) par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*), kura mērķis ir panākt globālu un vienprātībā balstītu risinājumu, ņemot vērā visu dalībvalstu intereses, lai nodrošinātu, ka visi uzņēmumi maksā taisnīgu nodokļu daļu no peļņas, ko rada to darbības ES.

Šī direktīva paredz noteikumus, kuru mērķis ir nodrošināt uzņēmumu ienākuma nodokļa minimālu efektīvo uzlikšanu lielām starptautiskām grupām un lielām pilnībā vietējām grupām, kas darbojas vienotajā tirgū, un kuri ir saderīgi ar vienošanos, ko IS panāca 2021. gada 8. oktobrī, un cieši atbilst ESAO paraugnoteikumiem, par ko vienojās IS un publicēja 2021. gada 20. decembrī.

ESAO 2015. gada *BEPS* projekta pagarinājuma ietvaros IS strādāja pie risinājuma, lai pievērstos ar nodokļiem saistītajām problēmām, kas izriet no ekonomikas digitalizācijas. Diskusijās galvenā uzmanība bija pievērsta diviem darba virzieniem — 1. pīlāram, kurā ierosināts daļēji pārdalīt nodokļu uzlikšanas tiesības tirgus jurisdikcijām, un 2. pīlāram, kurā ierosināts ieviest minimālo efektīvo nodokļa likmi lielām starptautiskām grupām. Abu pīlāru mērķis ir risināt dažādus, bet saistītus jautājumus, kas attiecas uz arvien pieaugošo ekonomikas globalizāciju un digitalizāciju. 1. un 2. pīlāra politikas dubultmērķi ir atrisināt atlikušās *BEPS* problēmas un sniegt pamatu pārmērīgas nodokļu konkurences novēršanai starp jurisdikcijām.

2. pīlārs sastāv no diviem noteikumiem, kas paredzēti valsts vietējo tiesību aktu ieviešanai nodokļu jomā, un uz līgumu balstīta noteikuma. Abi vietējie nodokļu noteikumi — Ienākuma iekļaušanas noteikums (*Income Inclusion Rule, IIR*) un tā atbalsta noteikums, proti, nepietiekami apliktu maksājumu noteikums (*Under Taxed Payments Rule, UTPR*), — kopā zināmi kā Globālie nodokļu bāzes samazināšanas novēršanas (*Global anti-Base Erosion, GloBE*) noteikumi. Aplikšanas ar nodokli noteikums (*Subject to Tax Rule, STTR*) ir nolīgumā balstīts noteikums, kas ļauj izcelsmes jurisdikcijām uzlikt ierobežotus nodokļus ienākumu izcelsmes vietā konkrētiem saistītu pušu maksājumiem, kuri ir apliekami ar tādu nodokli, kas ir zemāks par minimālo likmi. ESAO paraugnoteikumos ir ietverti noteikumi tikai par *GloBE* paraugnoteikumiem.

Sīki izstrādātajā īstenošanas plānā, kas ietverts IS 2021. gada oktobra paziņojumā, ir teikts, ka valstu īstenošanas noteikumiem par *GloBE* paraugnoteikumiem jābūt spēkā un piemērojamiem no 2023. gada 1. janvāra.

Tā kā Eiropas savienība ar vienoto tirgu ir cieši integrēta ekonomika, ir svarīgi nodrošināt, ka abu pīlāru nolīgums tiek īstenots saskaņoti un konsekventi visās dalībvalstīs. Lai nodrošinātu šādu īstenošanas līmeni ES un saderību ar ES tiesību aktiem, galvenā metode 2. pīlāra īstenošanai ES ir direktīva. Ar direktīvu tiek īstenoti tikai *GloBE* paraugnoteikumi. *STTR* ir dabiski piemērots, lai to aplūkotu divpusējos nodokļu nolīgumos. Direktīva atspoguļo globālo ESAO vienošanos ar dažām nepieciešamām korekcijām, lai garantētu atbilstību ES tiesību aktiem.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šīs direktīvas pamatā ir Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei "Uzņēmējdarbības nodokļi 21. gadsimtā", ar kuru Komisija nāca klajā 2021. gada 18. maijā[1].

GloBE paraugnoteikumu īstenošanai ES varētu būt ietekme uz Nodokļu apiešanas novēršanas direktīvas (*ATAD*)[2] esošajiem noteikumiem un jo īpaši uz kontrolētu ārvalstu sabiedrību (*CFC*) noteikumiem, kas var mijiedarboties ar 2. pīlāra pamatnoteikumu, proti, *IIR*. Komisija ir izpētījusi, kā vislabāk pielāgoties mijiedarbībai starp *ATAD CFC* un *IIR* un ir secinājusi, ka šajā saistībā nav nepieciešams grozīt *ATAD*. Turklāt turpināt *ATAD CFC* noteikuma piemērošanu vienlaikus ar *GloBE* paraugnoteikumiem ir saskaņā ar ESAO paraugnoteikumiem. Praksē vispirms būs piemērojami *ATAD CFC* noteikumi, un jebkuri papildu nodokļi, ko maksā mātesuzņēmums saskaņā ar *CFC* režīmu konkrētā fiskālajā gadā, *GloBE* paraugnoteikumos tiks ņemti vērā, tos attiecinot uz attiecīgo zemu nodokļu vienību vajadzībām aprēķināt tās jurisdikcijas efektīvo nodokļa likmi.

Otrkārt, *GloBE* paraugnoteikumu transponēšanai vajadzētu radīt iespēju vienoties par neizskatīto priekšlikumu Procentu un honorāru maksājumu direktīvas (*IRD*) [3] pārstrādāšanai, kas Padomē ir kopš 2011. gada. Pārstrādātās direktīvas mērķis bija panākt, lai direktīvas priekšrocības (kas novērš nodokļu ieturējumu radītos šķēršļus pārrobežu procentu un honorāru maksājumiem uzņēmumu grupā) būtu atkarīgas no tā, vai procenti galamērķa valstī ir apliekami ar nodokli. Dažas dalībvalstis uzskatīja, ka *IRD* būtu jāiet tālāk un jānosaka minimālais nodokļu līmenis galamērķa valstī kā nosacījums labuma gūšanai no nodokļu ieturējuma nepiemērošanas. Ar *GloBE* paraugnoteikumu īstenošanu būtu jāatrisina problēma, kas tiek apspriesta saistībā ar *IRD* pārstrādāšanu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. pants ir juridiskais pamats likumdošanas iniciatīvām tiešo nodokļu jomā. Lai gan tajā nav skaidras atsauces uz tiešajiem nodokļiem, 115. pantā ir minētas direktīvas, kuras pieņem, lai tuvinātu tādus dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas tieši iespaido iekšējā tirgus izveidi vai darbību. Lai šis nosacījums būtu izpildīts, ierosināto ES tiesību aktu tiešo nodokļu jomā mērķim jābūt novērst pastāvošās neatbilstības iekšējā tirgus darbībā. Pašreizējā scenārijā tādu noteikumu neesība, kas nodrošina nodokļu minimālu efektīvo uzlikšanu visā vienotajā tirgū, ir šāda pastāvoša neatbilstība. LESD 115. pants paredz, ka tiesību aktu tuvināšanas pasākumi saskaņā ar šo pantu veicami, izmantojot direktīvas juridisko formu.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šis priekšlikums atbilst Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam. Jautājuma būtība paredz visam iekšējam tirgum kopīgu iniciatīvu.

---

1 COM(2021) 251 *final*.

2 Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību, OV L 193, 19.7.2016., 1.–14. lpp.

3 Priekšlikums Padomes direktīvai par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic starp asociētām uzņēmējsabiedrībām dažādās dalībvalstīs (pārstrādāta redakcija), COM(2011) 0714 galīgā redakcija — 2011/0314 (*CNS*).

Ar šo direktīvu tiek ieviesta minimāla efektīva nodokļu uzlikšana galvenokārt tādu lielu starptautisku grupu peļņai, kas darbojas iekšējā tirgū un ārpus tā. Tā nodrošina vienotu satvaru ESAO paraugnoteikumu īstenošanai dalībvalstu tiesību aktos koordinētā veidā un saskaņoti ar ES tiesību aktu prasībām.

Ir nepieciešama rīcība ES līmenī, jo ir obligāti jānodrošina ESAO paraugnoteikumu vienveidīga īstenošana ES. Pirmkārt, ESAO paraugnoteikumi ir "kopīga pieeja", tāpēc būtu svarīgi, lai iekšējā tirgū būtu viens vienotu noteikumu kopums un kopējs minimālais aizsardzības līmenis. ES tirgū, kurā ekonomikas ir lielā mērā savstarpēji saistītas, ir nepieciešamas kopīgas stratēģiskas pieejas un koordinēta rīcība, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību un izmantotu visus maksimāli iespējamos pozitīvos ieguvumus, ko sniedz uzņēmējdarbības peļņas minimāla efektīva aplikšana ar nodokļiem. To var panākt tikai tad, ja tiesību akti tiek īstenoti centralizēti un tiek transponēti vienveidīgi.

Turklāt, tā kā starptautiskas grupas parasti darbojas vairākās ES dalībvalstīs un *GloBE* paraugnoteikumiem ir pārrobežu dimensija, ir svarīgi, lai noteikumu darbībā nerastos atšķirības, piemēram, efektīvās nodokļa likmes vai virsnodokļa saistību aprēķināšanas metodē. Šādas atšķirības varētu radīt neatbilstības un kropļot godīgu konkurenci iekšējā tirgū. Tāpēc ir svarīgi pieņemt risinājumus, kas darbojas visā iekšējā tirgū, un tos var sasniegt tikai Savienības līmenī.

ES iniciatīva radītu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar to, ko var panākt ar atšķirīgām īstenošanas metodēm dalībvalstīs. Ņemot vērā, ka *GloBE* paraugnoteikumiem ir spēcīga pārrobežu dimensija, ar rīcību ES līmenī tiktu panākts līdzsvars starp atšķirīgajām interesēm iekšējā tirgū un ņemta vērā kopaina, lai rastu kopīgus mērķus un risinājumus. Visbeidzot, pasākumi ESAO paraugnoteikumu īstenošanai ir jāievieš saskaņā ar primārajiem tiesību aktiem un ievērojot kopēju pieeju visā Savienībā, lai sniegtu nodokļu maksātājiem juridisko noteiktību par to, ka jaunais tiesiskais regulējums ir saderīgs ar ES pamatbrīvībām, tostarp brīvību veikt uzņēmējdarbību.

- **Proporcionalitāte**

Šis priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts LES 5. pantā.

ESAO paraugnoteikumi attiecas uz starptautiskiem uzņēmumiem, kuru grupas kopējais apgrozījums, pamatojoties uz kopējiem finanšu pārskatiem, ir vismaz 750 miljoni EUR. Paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu minimālu efektīvu nodokļu uzlikšanu vienībām, kuras darbojas iekšējā tirgū, un tie ir saderīgi ar ESAO paraugnoteikumiem, kā arī ES tiesību aktu prasībām. Paredzams, ka Ienākuma iekļaušanas noteikuma (*IIR*) attiecināšana uz lielām vietējām grupām (ar grupas kopējo apgrozījumu vismaz 750 miljoni EUR) skars ierobežotu nodokļu maksātāju skaitu, un tā aprobežojas tikai ar minimumu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu ES tiesību aktu atbilstību direktīvas noteikumiem. Tāpēc šī direktīva nepārsniedz to, kas ir nepieciešams tās mērķu sasniegšanai, un tajā ir ievērots proporcionalitātes princips.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums ir par direktīvu, kas ir vienīgais pieejamais instruments saskaņā ar juridisko pamatu LESD 115. pantā.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Lielākā daļa dalībvalstu ir ESAO locekles un ir piedalījušās detalizētās tehniskās diskusijās par 2. pīlāra darba virzienu laikposmā no 2019. līdz 2021. gadam. Turklāt ESAO eksperti regulāri sniedza jaunāko informāciju un atbildēja uz Padomes jautājumiem par projektu.

ESAO 2019. gada decembrī un 2021. gada janvārī organizēja sabiedriskas apspriedes par dažiem 2. pīlāra izstrādes elementiem, kuru kulminācija bija tiešsaistes publiskas konferences par abiem pasākumiem. Turklāt Komisija apspriedās iekšēji, ar dažām dalībvalstīm un ar ESAO ekspertiem, jo īpaši tad, kad tai bija šaubas par konkrētiem ierosināto risinājumu tehniskiem aspektiem.

Bez tam TAXUD ĢD 2019. gada 6. novembrī organizēja IV darba grupas sanāksmi, un dalībvalstīm bija iespēja apspriest starptautiskās uzņēmējdarbības aplikšanas ar nodokļiem mērķus un principus, juridiskos aspektus EST judikatūras ietekmi uz starptautiskās uzņēmējdarbības aplikšanas ar nodokļiem modernizācijas iespējamām pieejām, kā arī iespējamos izstrādes risinājumus starptautiskās uzņēmējdarbības aplikšanas ar nodokļiem modernizācijai.

Tā kā ar 2. pīlāra direktīvu tiks īstenots starptautiski saskaņots standarts lielu starptautisku grupu korporatīvās peļņas minimālas efektīvas aplikšanas ar nodokļiem nodrošināšanai un ESAO ir samērā plaši publiski apspriedusies par šo tematu, ņemot vērā šāda standarta īstenošanas samērā īso termiņu, Komisija ir nolēmusi turpināt šo priekšlikumu direktīvai bez sabiedriskas apspriešanās.

- **Ietekmes novērtējums**

Turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ par šo priekšlikumu netika veikts ietekmes novērtējums.

ESAO Sekretariāts 2020. gada 12. oktobrī publicēja ekonomiskās ietekmes novērtējumu, kas tika sagatavots, lai atbalstītu Iekļaujošā satvara diskusijas par izstrādes jautājumiem, kuri saistīti ar 1. un 2. pīlāra priekšlikumiem. ESAO Sekretariāts sagatavoja ekonomiskās ietekmes novērtējumu, apspriežoties ar Iekļaujošā satvara darba grupas dalībniekiem, ESAO darba grupu Nr. 2, citām starptautiskām organizācijām, akadēmiskajām aprindām un citām ieinteresētajām personām.

Šajā kontekstā Komisija nesagatavoja savu pilnīgu ietekmes novērtējumu. Tomēr Komisijas dienesti veic savu sākotnējo aplēsi par ierosināto ESAO/IS starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļa reformu 2. pīlāra ietekmi, kura tika iesniegta Padomei 2019. gada 25. oktobrī.

Būtībā svarīgie politikas lēmumi jau ir pieņemti Iekļaujošā satvara darba grupā un augstākajā politiskajā līmenī (G20 finanšu ministri un G20 valstu vadītāji). Visas ES dalībvalstis, kas ir Iekļaujošā satvara darba grupas dalībnieces[4], jau ir vienojušās par 2. pīlāra galvenajiem aspektiem un apņēmušās piemērot ESAO paraugnoteikumus. ES nav politikas risinājumu, jo jau ir noteikti un saskaņoti galvenie regulējuma elementi, piemēram, darbības joma un nodokļu likmes un bāze.

[4] Tas nozīmē visas dalībvalstis, izņemot Kipru. Tomēr Kipra ir norādījusi, ka neiebilst pret iekļaujošā satvara paziņojuma saturu.

Turklāt projekta realizācija ir steidzama politiska prioritāte, proti, jau no 2023. gada sākuma ES piemērot ESAO paraugnoteikumus, par ko panākta vienošanās Iekļaujošā satvara darba grupā. Tas nozīmē, ka ir svarīgi nodrošināt ātru iniciatīvas pielāgošanas un īstenošanas procesu ES dalībvalstīs.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis direktīvas priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Direktīvas mērķis ir paredzēt noteikumus, lai nodrošinātu lielu starptautisku grupu un lielu vietēju grupu minimālu faktisku aplikšanu ar nodokļiem, atbilstoši nosacījumiem, ko paredz globālā vienošanās, kuru IS panāca 2021. gada 8. oktobrī, un papildinot ESAO paraugnoteikumus, par kuriem IS vienojās un kurus publicēja 2021. gada 20. decembrī, apstākļos, kad kādai dalībvalstij ir jāpiemēro *GloBE* paraugnoteikumi.

2. pīlāra vispārējā struktūra

2. pīlārs sastāv no diviem noteikumiem, kas paredzēti valsts vietējo tiesību aktu ieviešanai nodokļu jomā, un uz līgumu balstīta noteikuma. Abi vietējie nodokļu noteikumi — Ienākuma iekļaušanas noteikums (*IIR*) un tā atbalsta noteikums, proti, nepietiekami apliktu maksājumu noteikums (*UTPR*), — kopā zināmi kā *GloBE* paraugnoteikumi. Aplikšanas ar nodokļiem noteikums (*STTR*) ir nolīgumā balstīts noteikums, kas ļauj izcelsmes jurisdikcijām uzlikt ierobežotus nodokļus izcelsmes vietā konkrētiem saistītu pušu maksājumiem, kuri ir apliekami ar tādu nodokli, kura likme ir zemāka par minimālo likmi. Tomēr, tā kā jurisdikcijām tas būs jāpiemēro individuāli, netiks īstenota ES rīcība saistībā ar *STTR*, un šis priekšlikums neattiecas uz *STTR*.

2. pīlārs attiecas uz starptautisku uzņēmumu (SU) grupām un lielām vietējām grupām, kuru kopējais grupas gada apgrozījums, pamatojoties uz konsolidētiem finanšu pārskatiem, ir vismaz 750 miljoni EUR. Par šo robežvērtību IS izlēma, lai nodrošinātu saskanību ar esošo starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļa politiku, piemēram, noteikumiem par pārskatu sniegšanu par katru valsti (PSKV). Uz valdības struktūrvienībām, starptautiskām organizācijām, bezpeļņas organizācijām, pensiju fondiem un investīciju fondiem, kas ir SU grupas galīgie mātesuzņēmumi (GMU), *GloBE* paraugnoteikumi neattiecas.

IIR darbojas, uzliekot virsnodokli mātesuzņēmumam par grupas struktūrvienību (dēvētas par "sastāvā esošām vienībām") zemu nodokļu ienākumiem. *IIR* ir piemērojams lejupēji, proti, to piemēro vienība, kas atrodas SU grupas īpašumtiesību ķēdes augšgalā vai tuvu tam un kas parasti ir GMU. Tomēr gadījumā, ja GMU nepiemēro *IIR*, vienam vai vairākiem mātes starpniekuzņēmumiem (MSU) būs jāpiemēro *IIR* to z sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām. Uz *IIR* attiecas dalītu īpašumtiesību noteikums attiecībā uz akciju turējumiem līdz 80 % apmērā. Tas nozīmē, ka *IIR* piemēros daļēji piederošs mātesuzņēmums (DPMU) saviem kontrolētajiem SU grupas apakškopuma meitasuzņēmumiem, prioritāti piešķirot GMU, ja šāds DPMU par vairāk nekā 20 % pieder akcionāriem ārpus SU grupas. Ja SU grupā ir vairāki DPMU, *IIR* piemēros DPMU, kas īpašumtiesību ķēdē atrodas vistuvāk sastāvā esošajai zemu nodokļu vienībai.

UTPR darbojas kā *IIR* atbalsta noteikums un ir piemērojams situācijās, kad GMU jurisdikcijā nav atbilstoša *IIR* vai ja GMU jurisdikcijā rodas zems nodokļu piemērošanas līmenis. *UTPR* darbojas, sadalot virsnodokli jurisdikcijai, ciktāl sastāvā esošās vienības zemu nodokļu ienākums nav apliekams ar nodokli atbilstoši *IIR*. *UTPR* sadala virsnodokli jurisdikcijām, pamatojoties uz divu faktoru formulu — materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtību jurisdikcijā un darbinieku skaitu jurisdikcijā. Saskaņā ar globālo vienošanos mērķis ir panākt, ka *IIR* darbojas no 2023. gada 1. janvāra, savukārt *UPTR* ir jāīsteno vienu gadu vēlāk.

GloBE paraugnoteikumi darbojas, piemērojot virsnodokli uz jurisdikcijas pamata, izmantojot efektīvās nodokļa likmes (FNL) pārbaudi. Ja SU grupas sastāvā esošo vienību FNL, kas aprēķināta kopā kā viena vērtība, kādā jurisdikcijā ir zemāka par 15 % minimālo nodokļa likmi, tad ir jāmaksā virsnodoklis par katru no sastāvā esošajām vienībām šajā jurisdikcijā, lai šīs jurisdikcijas FNL atbilstu minimālajai likmei. FNL noteiktam periodam aprēķina, uzņēmumu ienākuma nodokļus un līdzvērtīgus nodokļus, kas attiecināmi uz šo periodu šai jurisdikcijai (zināmi kā "koriģēti aptvertie nodokļi"), dalot ar attiecīgās SU grupas koriģētajiem ienākumiem par šo jurisdikciju. FNL pārbaude ir gan aktivizētājmehānisms 2. pīlāra noteikumu piemērošanai, gan mērs, ar ko izsaka, cik liels papildu nodoklis SU grupai ir jāmaksā.

GloBE paraugnoteikumi arī paredz izslēgšanu pēc satura, pamatojoties uz konkrētu formulu, un ar mērķi mazināt 2. pīlāra ietekmi uz SU grupām noteiktā jurisdikcijā, kur tās veic reālu saimniecisko darbību.

<u>Īstenošana ES — izstrādes risinājumi un citas izvēles</u>

Ar direktīvu *GloBE* paraugnoteikumi tiek īstenoti ES, pamatojoties uz ESAO paraugnoteikumiem un ņemot vērā ES tiesību aktu un vienotā tirgus specifiku. Tā kā ar direktīvu tiek īstenots starptautiski saskaņots standarts, lai nodrošinātu minimālu efektīvu nodokļu uzlikšanu lielām starptautiskām grupām, direktīvas izstrādē bija pieejami tikai ierobežoti risinājumi un izvēles.

Lai gan direktīva lielos vilcienos cieši atbilst ESAO paraugnoteikumiem, tās darbības joma ir paplašināta, lai nodrošinātu atbilstību pamatbrīvībām, to attiecinot arī uz lielām pilnībā vietējām grupām, . Turklāt direktīvā ir izmantots paraugnoteikumu piezīmē paredzētais risinājums, kas paredz, ka *IIR* piemērojošās sastāvā esošās vienības dalībvalstij, kas parasti ir GMU jurisdikcija, ir jānodrošina efektīva nodokļu uzlikšana saskaņotajā minimālajā līmenī ne tikai ārvalstu meitasuzņēmumiem, bet arī visām sastāvā esošajām vienībām, kas ir šīs dalībvalsts rezidentes, un šajā dalībvalstī reģistrētajām SU grupas pastāvīgajām pārstāvniecībām (PP). ESAO paraugnoteikumi paredz, ka jurisdikcija, kas piemēro *IIR*, ņem vērā tikai sastāvā esošo ārvalstu vienību FNL.

I nodaļa. Vispārīgi noteikumi

Direktīvas I nodaļa attiecas uz vispārīgiem noteikumiem, proti, priekšmetu, darbības jomu, definīcijām un sastāvā esošas vienības atrašanās vietu.

Direktīvas darbības joma ir definēta, par atsauci izmantojot sastāvā esošas vienības, kuru atrašanās vieta ir Savienībā un kuras ir daļa no SU grupām vai lielām vietējām grupām (sastāv no sastāvā esošām vienībām kā dalībniekiem), kuru konsolidētie grupas ieņēmumi vismaz divos no iepriekšējiem četriem gadiem bijuši vismaz 750 miljoni EUR. Dažādu politisku apsvērumu dēļ, piemēram, lai ievērotu nodokļu neitralitātes principu un nodrošinātu atbilstību ESAO paraugnoteikumiem, direktīvas darbības jomā neietilpst šādas vienības: valdības struktūrvienības, starptautiskas organizācijas, bezpeļņas organizācijas, pensiju fondi un — ar nosacījumu, ka tās atrodas grupas struktūras augšgalā — ieguldījumu vienības un nekustamā īpašuma ieguldījumu instrumentsabiedrības. Direktīvas darbības jomā neietilpst arī vienības, kas vismaz 95 % apmērā pieder izslēgtajām vienībām.

Saistībā ar sastāvā esošas vienības, tostarp PP, atrašanās vietu direktīvā tiek uzskatīts, ka sastāvā esošai vienībai, kas nav PP vai caurplūsmas vienība, atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā to uzskata par rezidenti nodokļu vajadzībām. Ja šādas sastāvā esošas vienības atrašanās vietu nevar noteikt, pamatojoties uz šo noteikumu, tad uzskata, ka tās atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā tā izveidota. Direktīva arī nosaka sastāvā esošas vienības, kas ir PP, atrašanās vietu un ietver izšķirošo nodokļu nolīgumu klauzulas īpašām situācijām.

II nodaļa. Ienākuma iekļaušanas noteikuma un nepietiekami apliktu maksājumu noteikuma piemērošana

Direktīvas II nodaļā ir izklāstīti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstīm jāpiemēro *IIR* un *UTPR*.

Ienākuma iekļaušanas noteikums (IIR)

Saskaņā ar direktīvas noteikumiem *IIR* ir piemērojams turpmāk aprakstītajās situācijās.

(1) GMU atrodas ES

Ja GMU atrašanās vieta ir ES, tam piemēro virsnodokli attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām tajā pašā un citās ES dalībvalstīs, kā arī trešo valstu jurisdikcijās.

(2) MSU/DPMU atrodas ES, bet GMU atrodas ārpus ES

Ja nevienam GMU atrašanās vieta nav ES, grupas trešās valsts GMU, ja tas piemēro *IIR*, faktiski ņemtu vērā ES esošās SU grupas sastāvā esošās zemu nodokļu vienības. Tomēr, ja ES ir vismaz viens DPMU vai viens MSU (ja jurisdikcija, kurā ir GMU atrašanās vieta, nepiemēro *IIR*), tad MSU/DPMU tiks piemērots virsnodoklis attiecībā uz tiem tieši vai netieši piederošajām sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām ES un trešo valstu jurisdikcijās.

(3) DPMU atrodas ES, un GMU atrodas ES

Lai gan GMU, kura atrašanās vieta ir ES, parasti tiek piemērots virsnodoklis attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām (sk. 1. punktu iepriekš), pastāv arī iespēja, ka galvenās nodokļu uzlikšanas tiesības ir DPMU dalībvalstij. Šādos gadījumos, nosakot DPMU, kam ir jāmaksā nodoklis, ir jāievēro augšupēja metode. Jāsāk no viszemākā līmeņa pilnībā piederošām sastāvā esošajām vienībām un jāvirzās līdz pirmajam DPMU, kam jāmaksā virsnodoklis saskaņā ar *IIR* attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu

vienībām. Arī uz pārējiem DPMU līdz pat GMU attieksies *IIR*, bet ar tiesībām saņemt ieskaitu par virsnodokli, kas jāmaksā citam DPMU, kurš atrodas zemākā ķēdes posmā.

Direktīva nosaka, cik lielu sastāvā esošās vienības virsnodokli mātesuzņēmums ir tiesīgs iegūt ar *IIR* starpniecību. Šī iedalāmā daļa parasti ir balstīta uz to, cik liela ir mātesuzņēmuma līdzdalība sastāvā esošās zemu nodokļu vienības ienākumos.

Turklāt lielu vietēju grupu gadījumā galvenajam mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, piemēro *IIR* virsnodokli attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām.

Vietējais virsnodoklis

Lai ievērotu dalībvalstu suverenitāti, direktīva paredz, ka dalībvalsts var izvēlēties piemērot virsnodokli vietējā līmenī tām sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir tās teritorijā (vietējais virsnodoklis). Šī iespēja pieļauj, ka virsnodoklis tiek uzlikts un iekasēts jurisdikcijā, kurā radies zems nodokļu līmenis, tā vietā, lai iekasētu visu papildu nodokli GMU līmenī. Ja šo iespēju izmanto, mātesuzņēmumam, kas piemēro *IIR*, būs pienākums piešķirt ieskaitu par kvalificētu vietējo virsnodokli, kad tiek aprēķināts virsnodoklis par attiecīgo jurisdikciju.

Nepietiekami apliktu maksājumu noteikums (UTPR)

Direktīva paredz, ka apstākļos, kad GMU atrašanās vieta ir ārpus ES tādā jurisdikcijā, kas nepiemēro atbilstošu kvalificētu *IIR*, uz visām tā sastāvā esošajām vienībām jurisdikcijās ar atbilstošu *UTPR* satvaru attieksies *UTPR*. Šajos apstākļos šādas SU grupas sastāvā esošās vienības, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, tiks sadalītas, un tām būs jāmaksā to dalībvalstī daļa no virsnodokļa, kas saistīta ar SU grupas zemu nodokļu meitasuzņēmumiem.

Direktīva paredz, ka *UTPR* būs piemērojams arī situācijās, kad GMU jurisdikcija izmanto atbilstošu *IIR*, bet GMU un tā meitasuzņēmumi, kuru atrašanās vieta ir tajā pašā jurisdikcijā, ir apliekami ar mazu nodokli. Virsnodoklis, kas atbilst zemu nodokļu GMU un tā vietējiem meitasuzņēmumiem, tiks uzlikts ar *UTPR* starpniecību visām atbilstīgajām vienībām visā SU grupā, tostarp vienībām, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī. Tam būtu jānotiek tikai tad, ja GMU atrašanās vieta ir ārpus ES, jo ES esošs GMU vai nu piemēro *IIR* principus sev un saviem meitasuzņēmumiem, vai arī atzīst, ka virsnodoklis tika uzlikts vietēji ar vietējā virsnodokļa starpniecību. Tāpēc, ja GMU atrašanās vieta ir ES, nevajadzētu būt virsnodoklim, kas sadalīts saskaņā ar *UTPR*.

Saskaņā ar ESAO paraugnoteikumiem *UTPR* virsnodokļa aprēķinu un sadali direktīvā balsta uz diviem faktoriem — darbinieku skaitu un materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtību.

III nodaļa. Kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšana

Direktīvas III nodaļā ir ietverti noteikumi par to, kā noteikt **"kvalificētos ienākumus"**, t. i., koriģētos ienākumus, kas tiks ņemti vērā efektīvās nodokļa likmes aprēķināšanai. Lai aprēķinātu šos ienākumus, sāk ar sastāvā esošās vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumiem vai zaudējumiem fiskālajā gadā, kuri noteikti konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanai. Tad šiem ienākumiem vai zaudējumiem piemēro korekciju, kā definēts 15. pantā.

Saskaņā ar ESAO paraugnoteikumiem direktīva izslēdz **starptautiskās kuģniecības ienākumus** un **daļēji papildinošus starptautiskās kuģniecības ienākumus** no *GloBE* paraugnoteikumu piemērošanas. Šī izslēgšana atbilst principam, saskaņā ar kuru valstu

nodokļu sistēmās ienākumus no kuģniecības bieži apliek ar nodokļiem atbilstoši noteikumu kopumam, kas atšķiras no tradicionālās uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas.

Šī nodaļa arī ietver noteikumus, kas īpaši attiecas uz sastāvā esošām vienībām, kuras ir PP vai caurplūsmas vienības. Šādos gadījumos ir vajadzīgi īpaši noteikumi, lai izvairītos no tā, ka uz šīm vienībām attiecināmie ienākumi tiek uzskaitīti divkārši vai netiek uzskaitīti. Šie īpašie noteikumi arī ierobežos iespējas izvairīties no nodokļu maksāšanas.

IV nodaļa. Koriģēto aptverto ienākumu aprēķināšana

Direktīvas IV nodaļā ir definēti aptvertie nodokļi un ir izklāstīti noteikumi par to, kā aprēķināt sastāvā esošas vienības **"koriģētos aptvertos nodokļus"** par noteiktu fiskālo gadu. Galvenais princips aptverto nodokļu sadalē ir attiecināt tos uz jurisdikciju, kurā gūta pamatā esošā peļņa, kam piemēro šos nodokļus.

Lai nodrošinātu šā principa piemērošanu, direktīva arī paredz īpašus noteikumus par pārrobežu nodokļiem vai ienākumu plūsmām PP, caurskatāmas vienības, kontrolēta ārvalstu uzņēmuma, hibrīdvienības gadījumā, vai dividenžu nodokļiem.

V nodaļa. Efektīvās nodokļa likmes un virsnodokļa aprēķināšana

Direktīvas V nodaļa ietver noteikumus par to, kā aprēķināt efektīvo nodokļa likmi SU grupai noteiktā jurisdikcijā par noteiktu fiskālo gadu. Efektīvo likmi aprēķina, grupas koriģētos aptvertos nodokļus dalot ar grupas gūtajiem koriģētajiem ienākumiem konkrētā jurisdikcijā par fiskālo gadu.

Saskaņā ar globālo vienošanos direktīva nosaka, ka **minimālā efektīvā nodokļa likme** *GloBE* paraugnoteikumu vajadzībām ir 15 %.

V nodaļa attiecas arī uz virsnodokļa aprēķināšanu un sadali. Pirmkārt, virsnodokļa procentuālo daļu jurisdikcijai aprēķina kā starpību starp minimālo efektīvo nodokļa likmi, kas ir 15 %, un jurisdikcijas FNL. Tad šo virsnodokļa procentuālo daļu reizina ar šīs jurisdikcijas ienākumiem *GloBE* vajadzībām par attiecīgo gadu.

No šīs summas atskaita arī, **pēc satura izslēgto ienākumu** (ja tāds ir), tādējādi iegūstot jurisdikcijas virsnodokli. Saskaņā ar *GloBE* paraugnoteikumiem direktīva paredz ienākumu pēc satura izslēgšanu, proti, pamatojoties uz algu izmaksām un materiālajiem pamatlīdzekļiem. SU grupas iesniedzēja vienība var izvēlēties konkrētā jurisdikcijā nepiemērot ienākumu pēc satura izslēgšanu.

Visbeidzot, virsnodokli katrai sastāvā esošajai vienībai noteiktā jurisdikcijā nosaka, sadalot jurisdikcijas virsnodokli starp sastāvā esošajām vienībām šajā jurisdikcijā, pamatojoties uz katras sastāvā esošās vienības ienākumiem šajā jurisdikcijā *GloBE* vajadzībām.

Direktīva paredz, ka gadījumā, ja, koriģējot aptvertos nodokļus vai kvalificētos ienākumus vai zaudējumus kādā no iepriekšējiem fiskālajiem gadiem, rodas iekasējams papildu virsnodoklis, šāds virsnodoklis būtu jāuzskata par **virsnodokli izvērtējamā fiskālajā gadā**.

Lai mazinātu atbilstības nodrošināšanas slogu zema riska situācijās, minimālajām peļņas summām piemēro izņēmumu — ***de minimis* ienākumu izņēmumu.** Tā tas ir gadījumā, kad SU grupas sastāvā esošo vienību peļņa noteiktā jurisdikcijā ir mazāka par 1 miljonu EUR un ieņēmumi ir mazāki par 10 miljoniem EUR. Šādos apstākļos un ar nosacījumu, ka *de minimis*

ienākumu izņēmums tiek izmantots, uzskata, ka sastāvā esošo vienību virsnodoklis šajā jurisdikcijā *GloBE* vajadzībām ir nulle.

VI nodaļa. Īpaši noteikumi par apvienošanos un pārņemšanu

Šajā iedaļā ir ietverti noteikumi par apvienošanos, pārņemšanu, kopuzņēmumiem un vairāku mātesuzņēmumu SU grupām. Tajā ir paredzēta konsolidētas ieņēmumu robežvērtības piemērošana grupas locekļiem apvienošanās vai atdalīšanās situācijā. Ja sastāvā esošu vienību iegādājas vai pārdod SU grupa atbilstoši noteikumu piemērošanas jomai, šāda sastāvā esoša vienība būtu jāuzskata par daļu no abām grupām attiecīgajā gadā, piemērojot noteiktas korekcijas to nodokļus ietekmējošo faktoru vērtībām, kas izmantoti *GloBE* paraugnoteikumu darbībai (aptvertie nodokļi, atbilstīgās algas, atbilstīgie materiālie pamatlīdzekļi, *GloBE* atliktā nodokļa aktīvi). Pastāv noteikumi par guvumu vai zaudējumu atzīšanu un uzskaites vērtībām aktīvu un saistību nodošanā, tostarp reorganizācijā. Pastāv īpašs noteikums, kas paredz iekļaut kopuzņēmumus, kuri citādi netiktu iekļauti SU grupas definīcijā *GloBE* vajadzībām. Visbeidzot, pastāv īpašs noteikums par vairāku mātesuzņēmumu SU grupām, saskaņā ar kuru grupas vienības uzskata par daļu no vienas SU grupas.

VII nodaļa. Nodokļu neitralitāte un sadales režīmi

Direktīvas VII nodaļa ietver noteikumus par nodokļu neitralitātes režīmiem un sadales nodokļa sistēmām.

Lai izvairītos no nevēlamiem iznākumiem, piemēram, nesamērīgām *UTPR* virsnodokļa saistībām SU grupā, direktīva paredz īpašus noteikumus par galīgā mātesuzņēmuma ienākumu aprēķināšanu, ja šāda vienība ir caurplūsmas vienība vai tai piemēro atskaitāmu dividenžu režīmu.

Attiecībā uz **ieguldījumu vienībām** pastāv īpaši noteikumi par FNL noteikšanu, virsnodokli, iespēju uzskatīt šīs vienības par nodokļu vajadzībām caurskatāmām vienībām un iespēju piemērot ar nodokli apliekama sadalījuma metodi.

Attiecībā uz **sadales nodokļa sistēmām**[5] direktīva paredz, ka katru gadu, izmantojot iespēju, kas paredz, ka iesniedzēja vienība izraugās sastāvā esošās vienības, kurām piemēro atbilstīgu sadales nodokļa sistēmu, attiecīgo sastāvā esošo vienību koriģēto aptverto nodokļu aprēķinā iekļauj domājamu sadales nodokli. Tas nozīmē, ka tiek uzturēts domājams sadales nodokļa atgūšanas konts katram fiskālajam gadam, par kuru tiek izmantota iespēja. Ja četru gadu laikā netiek iemaksāts nodoklis pēc minimālās likmes par šādu domājamu sadali un sastāvā esošajai vienībai nav radušies pieļaujami zaudējumi, tad virsnodoklis ir maksājams, pamatojoties uz atgūšanas konta atlikumu par attiecīgo gadu.

VIII nodaļa. Administratīvi noteikumi

Direktīvas VIII nodaļa ietver administratīvus noteikumus, tostarp paredz iesniegšanas pienākumus.

[5] Vienkāršoti runājot, uz sadali balstītas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas nozīmē to, ka peļņas aplikšana ar nodokli tiek atlikta, līdz peļņa tiek sadalīta dividendēs vai citādi.

Direktīva nosaka pienākumu SU grupas, kuras atrašanās vieta ir dalībvalstī, sastāvā esošai vienībai iesniegt **virsnodokļa informācijas deklarāciju**, ja vien šādu deklarāciju neiesniedz SU grupa citā jurisdikcijā, ar kuru dalībvalstij vienošanās par informācijas apmaiņu.

Vajadzīgo deklarāciju var iesniegt sastāvā esošā vienība, vai arī tās vārdā to var iesniegt cita izraudzīta vietēja vienība, kuras atrašanās vieta ir dalībvalstī.

Ja sastāvā esošā vienība ir atbrīvota no pienākuma iesniegt deklarāciju, tai tik un tā ir jāpaziņo savai nodokļu administrācijai tās sastāvā esošās vienības identitāte un atrašanās vieta, kura iesniedz deklarāciju par SU grupu.

Deklarācijas jāiesniedz 15 mēnešu laikā pēc tā fiskālā gada beigām, uz kuru tās attiecas.

Direktīva arī paredz sodus gadījumos, kad SU grupa neizpilda direktīvā noteiktos pienākumus.

IX nodaļa. Pārejas noteikumi

Direktīvas IX nodaļa ietver pārejas noteikumus. Šajos noteikumos ir izklāstīts, kā noteikt dažus *GloBE* paraugnoteikumu aspektus, kad grupai šie noteikumi jāpiemēro pirmo reizi [lai mazinātu atbilstības nodrošināšanas slogu]. Šī nodaļa attiecas arī uz pārejas noteikumiem par ienākumu pēc satura izslēgšanu, parametriem vietēji gūtu ienākumu izslēgšanai no *IIR* un *UTPR* attiecīgi lielām vietējām grupām un SU grupām to darbības sākotnējā posmā, pārejas atbrīvojumu no iesniegšanas pienākumiem un portfeļa akciju turējumiem.

X nodaļa. IIR īpaša piemērošana lielām vietējām grupām

Ar šo nodaļu *IIR* piemērošana tiek attiecināta uz pilnībā vietējām grupām, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, ja tās atbilst 750 miljonu EUR robežvērtībai. Šis īpašais ES noteikumu aspekts ir paredzēts, lai dalībvalstī izvairītos no jebkāda diskriminācijas riska starp vienību, kas pieder grupai, kura veic pārrobežu darbības, un grupu, kas veic tikai vietējas darbības. Šīs lielās vietējās grupas aprēķinās savu FNL, un attiecīgā gadījumā tām tiks uzlikts jebkāds virsnodoklis, kas jāmaksā saskaņā ar *IIR*.

Lai saglabātu vienādu attieksmi attiecībā uz SU grupām, kas ir to starptautisko darbību sākotnējos posmos, ar šo nodaļu lielām vietējām grupām arī tiek piešķirts piecu gadu pārejas periods, kura laikā to zemu nodokļu vietējās darbības tiks izslēgtas no noteikumu piemērošanas.

XI nodaļa. Nobeiguma noteikumi

Paredzams, ka Iekļaujošā satvara darba grupas dalībnieki īstenos paraugnoteikumus, kuros integrēta vienošanās par *globālu minimālu nodokļu līmeni SU grupām Savienībā*, līdz 2022. gada beigām. Vēlāk laika gaitā sagaidāms, ka ESAO Iekļaujošais satvars veiks Iekļaujošā satvara darba grupas dalībnieku valsts transponēšanas noteikumus, lai noteiktu, vai šos valsts noteikumus var uzskatīt par "kvalificētiem", proti, vai tie atbilst paraugnoteikumu burtam un garam.

Turklāt atsevišķā procesā ESAO Iekļaujošais satvars noteiks nosacījumus, ar kādiem ASV *GILTI* režīms līdzāspastāvēs *GloBE* noteikumiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus. Tas atbilst gaidāmajam ASV pieprasījumam to tiesisko regulējumu, kas patlaban ir pārskatīšanas procesā, uzskatīt par līdzvērtīgu globālās vienošanās saturam un jo īpaši

galvenajam noteikumam, proti ienākuma iekļaušanas noteikumam. Direktīvā ir izklāstīti noteikumi, kas ļaus Komisijai novērtēt trešo valstu sistēmu līdzvērtīgumu un iekļaut jurisdikcijas, kuras atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, direktīvai pievienotā sarakstā. Komisijai arī būs uzticēts uzdevums mainīt pielikumā pievienoto sarakstu sekojoša novērtējuma gadījumā pēc tam, kad trešās valsts jurisdikcija būs mainījusi savu tiesisko regulējumu. Pielikuma grozīšana būs jāveic saskaņā ar noteikumiem par deleģētajiem aktiem.

Šī nodaļa arī attiecas uz direktīvas noteikumu piemērošanas sākumu, kas būs 2023. gada 1. janvāris, izņemot *UTPR*, kura piemērošana tiks atlikta līdz 2024. gada 1. janvārim.

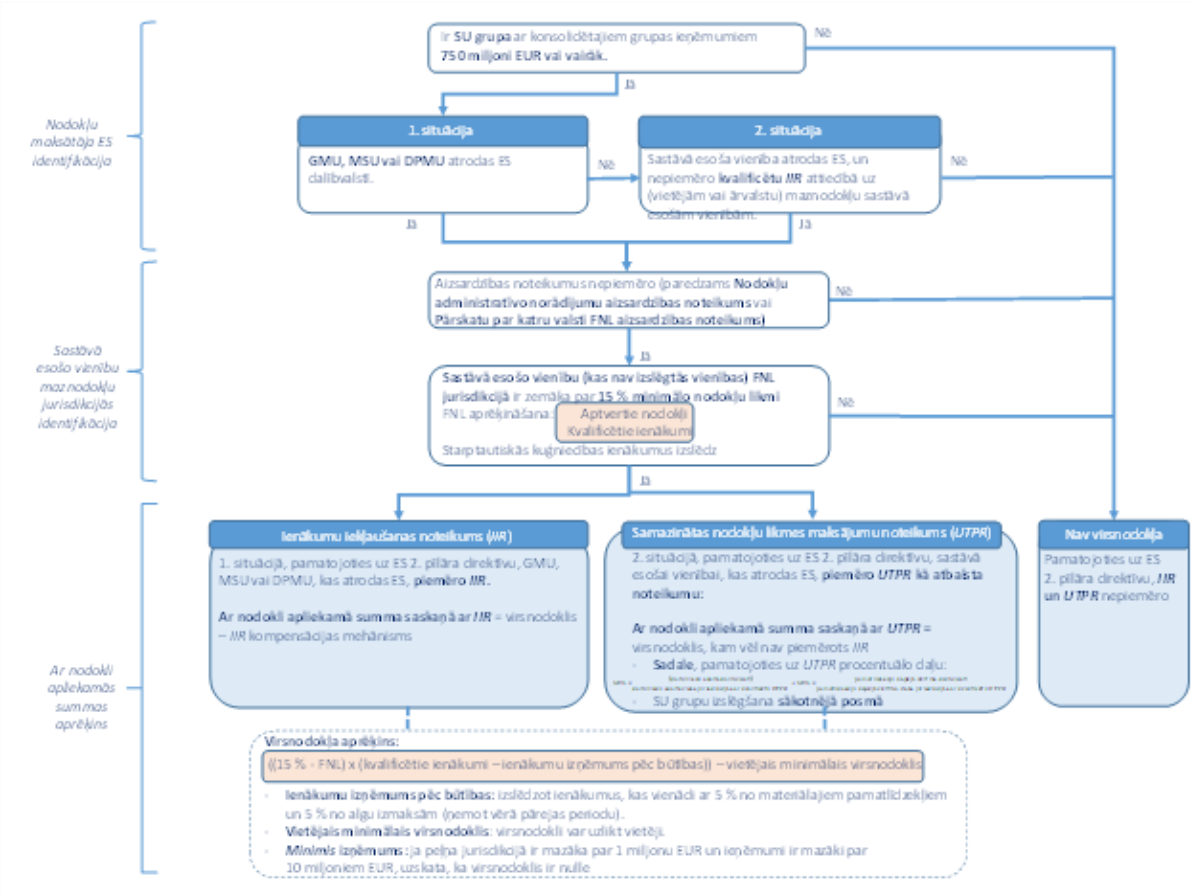

1. attēls. Noteikumu darbība ES — plūsmkarte.

2021/0433 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautiskām grupām Savienībā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[6],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[7],

rīkojoties saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Pēdējos gados Savienība ir pieņēmusi svarīgus pasākumus, lai pastiprinātu cīņu pret agresīvu nodokļu plānošanu iekšējā tirgū. Nodokļu apiešanas novēršanas direktīvās ir paredzēti noteikumi, kas vērsti pret nodokļu bāzes samazināšanu iekšējā tirgū un peļņas novirzīšanu ārpus iekšējā tirgus. Ar minētajiem noteikumiem par Savienības tiesību aktiem tika pārveidoti ieteikumi, ko Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) bija sniegusi saistībā ar iniciatīvu pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*), lai nodrošinātu, ka starptautisku uzņēmumu (SU) peļņa tiek aplikta ar nodokli vietā, kur tiek veikta saimnieciskā darbība, kas rada peļņu, un kur tiek radīta vērtība.

(2) Pastāvīgi tiecoties izbeigt SU nodokļu praksi, kas tiem ļauj novirzīt peļņu uz jurisdikcijām, kurās tie nav apliekami ar nodokli vai apliekami ar ļoti zemu nodokli, ESAO ir arī izstrādājusi starptautisku nodokļu noteikumu kopumu, lai nodrošinātu, ka SU maksā taisnīgu nodokļu daļu neatkarīgi no tā, kur tie darbojas. Šīs apjomīgās reformas mērķis ir noteikt pamatu konkurences par uzņēmumu ienākuma nodokļa likmēm novēršanai, izveidojot globālu minimālu nodokļu līmeni. Liedzot ievērojamu daļu priekšrocību, ko sniedz peļņas novirzīšana uz jurisdikcijām, kurās nodokļu nav vai tie ir ļoti zemi , globāla minimālo nodokļu reforma nodrošinās vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem visā pasaulē un ļaus jurisdikcijām labāk aizsargāt to nodokļu bāzes.

(3) Šis politiskais mērķis ir izteikts Globālos nodokļu bāzes samazināšanas novēršanas paraugnoteikumos (*GloBE* paraugnoteikumi), ko 2021. gada 14. decembrī apstiprināja ESAO un G20 Iekļaujošais satvars par *BEPS* un ko dalībvalstis ir apņēmušās īstenot. Padomes 2021. gada 7. decembra secinājumos[8] Padome atkārtoti apstiprināja, ka tā stingri atbalstīs globālo minimālo nodokļu reformu, un apņēmās ātri īstenot

6 OV C , , . lpp.
7 OV C , , . lpp.
8 Padomes secinājumi 14767/21, 2021. gada 7. decembris.

vienošanos, izmantojot Savienības tiesību aktus. Šajā saistībā ir svarīgi, lai dalībvalstis faktiski īstenotu to saistības panākt globālu minimālu nodokļu līmeni.

(4) Savienībā, kuras ekonomika ir cieši integrēta, ir svarīgi, lai globālā minimālo nodokļu reforma tiktu īstenota pietiekami saskanīgi un koordinēti. Ņemot vērā minēto jauno starptautisko nodokļu noteikumu mērogu, detalizācijas līmeni un tehniskos aspektus, tikai ar kopēju Savienības satvaru tiktu novērsta iekšējā tirgus sadrumstalotība noteikumu īstenošanā. Turklāt kopējs satvars, kas izstrādāts tā, lai tas būt saderīgs ar Līguma garantētajām pamatbrīvībām, sniegtu nodokļu maksātājiem juridisko noteiktību noteikumu īstenošanā.

(5) Ir jāparedz noteikumi, lai izveidotu efektīvu un saskanīgu satvaru globālam minimālajam nodokļu līmenim Savienības līmenī. Šis satvars rada divu savstarpēji saistītu noteikumu — kas abi kopā dēvēti par *GloBE* noteikumiem — sistēmu, ar kuras starpniecību katrreiz, kad SU efektīvā nodokļa likme (FNL) konkrētā jurisdikcijā ir zemāka par 15 %, būtu jāiekasē papildu nodokļa summa, ko dēvē par virsnodokli. Šādā gadījumā attiecīgo jurisdikciju uzskata par zemu nodokļu jurisdikciju. Minētos divus noteikumus dēvē par Ienākuma iekļaušanas noteikumu (*IIR*) un Nepietiekami apliktu maksājumu noteikumu (*UTPR*). Saskaņā ar šo sistēmu SU mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, ir pienākums piemērot *IIR* savai virsnodokļa daļai, kas saistīta ar jebkuru grupas vienību, kurai piemēro zemus nodokļus, neatkarīgi no tā, vai šīs vienības atrašanās vieta ir Savienībā vai ārpus tās. *UTPR* būtu jādarbojas kā *IIR* atbalstam, pārdalot jebkuru atlikušo virsnodokļa summu gadījumos, kad mātesuzņēmumi, piemērojot *IIR*, nav varējuši iekasēt visu virsnodokļa summu, kas saistīta ar zemu nodokļu vienībām.

(6) *GloBE* paraugnoteikumi, ko par ko vienojušās dalībvalstis, ir jāīsteno tā, lai tie pēc iespējas joprojām būtu saskaņā ar globālo vienošanos. Šajā direktīvā ir stingri ievērots *GloBE* paraugnoteikumu saturs un struktūra. Lai nodrošinātu saderību ar primārajiem Savienības tiesību aktiem un, konkrētāk, ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, šīs direktīvas noteikumi būtu jāattiecina uz vienībām, kas ir dalībvalsts rezidentes, kā arī mātesuzņēmuma nerezidentvienībām, kuru atrašanās vieta ir šajā dalībvalstī. Šī direktīva būtu jāattiecina arī uz ļoti lielām pilnībā vietējām grupām. Tādējādi tiesiskais satvars tiktu izstrādāts tā, lai izvairītos no jebkāda diskriminācijas riska starp pārrobežu un vietējām situācijām. Visām vienībām (tostarp mātesuzņēmumam, kas piemēro *IIR*), kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, kam piemēro zemus nodokļus, tiktu piemērots virsnodoklis. Tāpat arī tā paša mātesuzņēmuma sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir citā dalībvalstī, kam piemēro zemus nodokļus, tiktu piemērots virsnodoklis.

(7) Ir jānodrošina, ka tiek novērsta nodokļu apiešanas prakse, taču būtu arī jāizvairās no nelabvēlīgas ietekmes uz mazākiem SU iekšējā tirgū. Tādēļ šī direktīva būtu arī jāattiecina uz vienībām, kuru atrašanās vieta ir Savienībā un kuras ir daļa no SU grupām vai lielām vietējām grupām, kas sasniedz gada konsolidēto ieņēmumu robežvērtību, kura ir vismaz 750 000 000 EUR. Šī robežvērtība būtu saderīga ar robežvērtību, ko paredz spēkā esošie starptautiskie nodokļu noteikumi, piemēram, noteikumi par pārskatu sniegšanu par katru valsti[9]. Vienības, uz kurām atteicas šīs direktīvas piemērošanas joma, ir dēvētas par sastāvā esošām vienībām. Atsevišķas

[9] Padomes Direktīva (ES) 2016/881 (2016. gada 25. maijs), ar ko Direktīvu 2011/16/ES groza attiecībā uz obligātu automātisku informācijas apmaiņu nodokļu jomā, OV L 146, 8. lpp (2016. gada 3. jūnijs) [*DAC* 4].

vienības būtu jāizslēdz no darbības jomas, pamatojoties uz to konkrēto mērķi un statusu. Izslēgtās vienības būtu bezpeļņas vienības un vienības, kas veic darbības vispārējās interesēs un kas minēto iemeslu dēļ, visticamāk, nebūtu apliekamas ar nodokli dalībvalstī, kurā ir to atrašanās vieta. Lai aizsargātu minētās intereses, no šīs direktīvas darbības jomas ir jāizslēdz valdības struktūrvienības, starptautiskas organizācijas, bezpeļņas organizācijas un pensiju fondi. No direktīvas darbības jomas būtu jāizslēdz arī ieguldījumu fondi un nekustamā īpašuma ieguldījumu instrumentsabiedrības, ja tās atrodas īpašumtiesību ķēdes augšgalā, jo šīm tā dēvētajām caurplūsmas vienībām gūtie ienākumi tiek aplikti ar nodokļiem īpašnieku līmenī.

(8) Sistēmas pamatā ir SU grupas vai lielas vietējas grupas galīgais mātesuzņēmums (GMU), kam tieši vai netieši ir kontrolējoša līdzdalība visās pārējās SU grupas vai lielas vietējas grupas sastāvā esošajās vienībās. Tā kā GMU parasti ir jākonsolidē visu SU grupas vai lielas vietējas grupas vienību finanšu pārskati vai, ja tā nav, tam tas būtu jādara saskaņā ar pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu, tā rīcībā ir kritiska informācija, un tas būtu visizdevīgākajā situācijā, lai nodrošinātu, ka nodokļu līmenis katrā jurisdikcijā attiecībā uz grupu atbilst saskaņotajai minimālajai likmei. Tāpēc, ja GMU atrašanās vieta ir Savienībā, tam saskaņā ar šo direktīvu vajadzētu būt galvenajam pienākumam piemērot *IIR* savai sadalāmajai virsnodokļa daļai saistībā ar visām SU grupas sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām neatkarīgi no tā, vai to atrašanās vieta ir Savienībā vai ārpus tās. GMU, kas atrodas lielas vietējas grupas augšgalā, piemērotu *IIR* visai virsnodokļa summai attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām.

(9) Atsevišķos apstākļos šis pienākums tiktu nodots lejupēji citām SU grupas, kuras atrašanās vieta ir Savienībā, sastāvā esošajām vienībām. Pirmkārt, ja GMU atrašanās vieta ir trešās valsts jurisdikcijā, kas nav īstenojusi *GloBE* paraugnoteikumus vai līdzvērtīgus noteikumus un kam tādējādi nav kvalificēta *IIR*, mātes starpniekuzņēmumiem (MSU), kuri īpašumtiesību ķēdē atrodas zemāk par GMU un kuru atrašanās vieta ir Savienībā, saskaņā ar direktīvu vajadzētu būt pienākumam piemērot *IIR* tiem iedalāmajai virsnodokļa daļai, izņemot, ja MSU, kam jāpiemēro *IIR*, ir kontrolējoša līdzdalība citā MSU, — tādā gadījumā *IIR* būtu jāpiemēro pēdējam minētajam.

(10) Otrkārt, neatkarīgi no tā, vai GMU atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kam ir kvalificēts *IIR*, daļēji piederošiem mātesuzņēmumiem (DPMU), kuru atrašanās vieta ir Savienībā un kuri vairāk nekā 20 % apmērā pieder līdzdalības turētājiem ārpus SU grupas, saskaņā ar šo direktīvu vajadzētu būt pienākumam piemērot *IIR* līdz tiem iedalāmajai virsnodokļa daļai. Tomēr šādiem DPMU nebūtu jāpiemēro *IIR*, ja tie pilnībā pieder citam DPMU, kam ir pienākums piemērot *IIR*. Treškārt, ja GMU atrašanās vieta ir jurisdikcijā bez kvalificēta *IIR*, SU grupas sastāvā esošajām vienībām būtu jāpiemēro *UTPR* jebkurai atlikušajai virsnodokļa summai, kam nav piemērots *IIR*, proporcionāli sadales formulai, pamatojoties uz to darbinieku skaitu un materiālajiem pamatlīdzekļiem. Ceturtkārt, ja GMU atrašanās vieta ir trešās valsts jurisdikcijā ar kvalificētu *IIR*, MU grupas sastāvā esošajām vienībām būtu jāpiemēro *UTPR* sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir šīs trešās valsts jurisdikcijā, gadījumos, kad trešās valsts jurisdikcijā piemēro zemus nodokļus, pamatojoties uz visu sastāvā esošo vienību, tostarp GMU, FNL attiecīgajā jurisdikcijā.

(11) Saskaņā ar globālās minimālo nodokļu reformas politikas mērķiem attiecībā uz taisnīgu nodokļu konkurenci starp jurisdikcijām FNL aprēķins būtu jāveic jurisdikcijas līmenī. FNL aprēķināšanas nolūkā šajā direktīvā būtu jāparedz kopējs īpašu noteikumu

kopums, lai aprēķinātu nodokļu bāzi, ko dēvē par kvalificētiem ienākumiem vai zaudējumiem, un samaksātos nodokļus, ko dēvē par aptvertajiem nodokļiem. Sākumpunkts ir finanšu pārskati, kas izmantoti konsolidācijas vajadzībām un kam pēc tam piemēro virkni korekciju, pielāgojot arī laika atšķirības, lai izvairītos no jebkādiem izkropļojumiem starp jurisdikcijām. Turklāt konkrētu vienību kvalificētos ienākumus vai zaudējumus un aptvertos nodokļus var sadalīt citām nozīmīgām vienībām SU grupā, lai nodrošinātu nodokļu režīma neitralitāti attiecībā uz kvalificētajiem ienākumiem vai zaudējumiem, kuriem var tikt piemēroti aptvertie nodokļi vairākās jurisdikcijās, vai nu vienību rakstura dēļ (caurplūsmas vienības, hibrīdvienības vai pastāvīga pārstāvniecība), vai ienākumu īpašā nodokļu režīma dēļ (dividenžu izmaksa vai kontrolēta ārvalstu uzņēmuma nodokļu režīms).

(12) SU grupas FNL katrā jurisdikcijā, kurā tā veic darbības, vai lielas vietējas grupas FNL būtu jāsalīdzina ar saskaņoto 15 % minimālo nodokļa likmi, lai noteiktu, vai SU grupai vai lielai vietējai grupai ir jāmaksā virsnodoklis un attiecīgi vai tai būtu jāpiemēro *IIR* vai *UTPR*. ESAO un G20 Iekļaujošā satvara par *BEPS* saskaņotā 15 % minimālā nodokļa likme atspoguļo līdzsvaru starp uzņēmumu ienākuma nodokļa likmēm visā pasaulē. Gadījumos, kad SU grupas FNL konkrētā jurisdikcijā ir mazāka par minimālo nodokļa likmi, virsnodoklis būtu jāiedala SU grupas vienībām, kam jāmaksā nodoklis saskaņā ar *IIR* un *UTPR* piemērošanu, lai tiktu ievērota globāli saskaņotā 15 % minimālā efektīvā likme. Gadījumos, kad lielas vietējās grupas FNL ir mazāka par minimālo nodokļa likmi, GMU, kas atrodas lielā vietējā uzņēmuma augšgalā, būtu jāpiemēro *IIR* attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, lai nodrošinātu, ka šādai grupai ir jāmaksā 15 % efektīvā minimālā likme.

(13) Lai dalībvalstis varētu gūt labumu no virsnodokļa ieņēmumiem, ko iekasē par to teritorijā esošajām sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties piemērot vietēju virsnodokļa sistēmu. SU grupas sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, kas izvēlējusies savās vietējās nodokļu sistēmās īstenot noteikumus, kuri ir līdzvērtīgi *IIR* un *UTPR*, būtu jāmaksā virsnodoklis šai dalībvalstij. Lai gan dalībvalstīm ir zināma rīcības brīvība vietējās virsnodokļa sistēmas tehniskajā īstenošanā, šādai sistēmai būtu jānodrošina sastāvā esošo vienību kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aplikšana ar minimāliem efektīvajiem nodokļiem tādā pašā vai līdzvērtīgā veidā, kā to nodrošina šīs direktīvas *IIR* un *UTPR*.

(14) Lai nodrošinātu samērīgu pieeju, šajā ziņā būtu jāņem vērā konkrētas īpašas situācijas, kurās tiek mazināti *BEPS* riski. Tāpēc direktīvā būtu jāparedz izslēgšana pēc satura, pamatojoties uz izmaksām, kuras saistītas ar darbiniekiem, un materiālo pamatlīdzekļu vērtību konkrētā jurisdikcijā. Tas ļautu zināmā mērā risināt situācijas, kurās SU grupa vai liela vietēja grupa veic saimnieciskās darbības, kam vajadzīga faktiska klātbūtne zemu nodokļu jurisdikcijā, jo šādā gadījumā *BEPS* prakse, visticamāk, neattīstītos. Īpašais tādu SU grupu gadījums, kas ir to starptautiskās darbības sākotnējos posmos, būtu arī jāņem vērā, lai netraucētu pārrobežu darbību attīstību SU grupām, kas gūst labumu no zemiem nodokļiem to vietējā jurisdikcijā, kurā tās pārsvarā darbojas. Tādējādi šādu grupu zemu nodokļu vietējās darbības būtu jāizslēdz no noteikumu piemērošanas uz piecu gadu pārejas periodu ar nosacījumu, ka SU grupai nav sastāvā esošu vienību vairāk nekā sešās citās jurisdikcijās. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lielām vietējām grupām, arī šādu grupu ienākumi no darbībām būtu jāizslēdz uz piecu gadu pārejas periodu.

(15) Ņemot vērā kuģniecības nozares īpaši nepastāvīgo raksturu un ilgo ekonomikas ciklu, šai nozarei tradicionāli piemēro alternatīvus vai papildinošus nodokļu režīmus

dalībvalstīs. Lai izvairītos no šīs politiskās loģikas izjaukšanas un lai dalībvalstis varētu turpināt piemērot īpašu nodokļu režīmu kuģniecības nozarei atbilstoši starptautiskajai praksei un valsts atbalsta noteikumiem, kuģniecības ienākumi būtu jāizslēdz no sistēmas.

(16) Lai panāktu līdzsvaru starp globālās minimālo nodokļu reformas mērķiem un administratīvo slogu nodokļu administrācijām un nodokļu maksātājiem, šajā direktīvā būtu jāparedz *de minimis* izņēmums attiecībā uz SU grupām vai lielām vietējām grupām, kuru vidējie ieņēmumi konkrētā jurisdikcijā ir mazāki par 10 000 000 EUR un vidējie kvalificētie ienākumi vai zaudējumi ir mazāki par 1 000 000 EUR. Šādām SU grupām vai lielām vietējām grupām nebūtu jāmaksā virsnodoklis, pat ja to FNL ir zemāka par minimālo nodokļa likmi attiecīgajā jurisdikcijā.

(17) Šīs direktīvas noteikumu piemērošana pirmo reizi SU grupām un lielām vietējām grupām, uz kurām attiecas tās darbības joma, var izraisīt izkropļojumus, ko rada nodokļus ietekmējošo faktoru esība, tostarp zaudējumi no iepriekšējiem fiskālajiem gadiem, vai laika atšķirības, un ir vajadzīgi pārejas noteikumi, lai likvidētu šādus izkropļojumus. Būtu arī jāpiemēro nodokļu pakāpeniska samazināšana algu un materiālo pamatlīdzekļu izņēmumiem desmit gadu periodā, lai varētu netraucēti pāriet uz jauno nodokļu sistēmu.

(18) Lai sistēma tiktu piemērota efektīvi, ir svarīgi, lai procedūras tiktu koordinētas grupu līmenī. Būs jāizmanto sistēma, kas nodrošina netraucētu informācijas plūsmu SU grupā un ar nodokļu administrācijām, kurās atrodas sastāvā esošās vienības. Galvenā atbildība par informācijas deklarācijas iesniegšanu būtu jāuzņemas pašai sastāvā esošajai vienībai. Tomēr būtu jāpiemēro atbrīvojums no šādas atbildības gadījumos, kad SU grupa ir izraudzījusies citu vienību informācijas deklarācijas iesniegšanai un kopīgošanai. Tā var būt vai nu vietēja vienība, vai vienība no citas jurisdikcijas, kurā ir noslēgta kompetentās iestādes vienošanās ar sastāvā esošās vienības dalībvalsti. Pirmajos 12 mēnešos pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisijai tā būtu jāpārskata saskaņā ar Iekļaujošā satvara panākto vienošanos par iesniegšanas prasībām atbilstoši *GloBE* īstenošanas satvaram. Ņemot vērā šai sistēmai vajadzīgos atbilstības nodrošināšanas pielāgojumus, grupām, uz kurām pirmo reizi attiecas šīs direktīvas darbības joma, būtu jāpiešķir 18 mēnešu periods informācijas prasību izpildei.

(19) Ņemot vērā pārredzamības sniegtos ieguvumus nodokļu jomā, ir jāveicina, lai ievērojams apjoms informācijas tiktu iesniegts nodokļu iestādēm visās iesaistītajās jurisdikcijās. SU grupām, uz kurām attiecas šīs direktīvas piemērošanas joma, vajadzētu būt pienākumam sniegt vispusīgu un detalizētu informāciju par savu peļņu un efektīvo nodokļa likmi katrā jurisdikcijā, kurā tām ir sastāvā esošas vienības. Var paredzēt, ka šāda plaša ziņošana palielinās pārredzamību.

(20) Globālās minimālo nodokļu reformas efektivitāte un taisnīgums ir ļoti atkarīgi no tās īstenošanas visā pasaulē. Tādējādi būs svarīgi, lai visi Savienības lielākie tirdzniecības partneri piemērotu kvalificētu *IIR* vai līdzvērtīgu minimālo nodokļu noteikumu kopumu. Šajā saistībā un lai veicinātu globālo minimālo nodokļu noteikumu juridisko noteiktību un efektivitāti, ir svarīgi vēl precīzāk noteikt nosacījumus, saskaņā ar kuriem noteikumus, ko īsteno trešās valsts jurisdikcijā, kura netransponēs globālās vienošanās noteikumus, var uzskatīt par līdzvērtīgiem kvalificētam *IIR*. Tādēļ direktīvā būtu jāparedz Komisijas veikts novērtējums par līdzvērtības kritērijiem, kas balstīti uz noteiktiem parametriem, kopā ar to trešo valstu jurisdikciju sarakstu, kuras atbilst līdzvērtības kritērijiem. Minētais saraksts tiktu grozīts ar deleģētu aktu pēc

jebkura sekojoša novērtējuma par tiesisko regulējumu, ko trešās valsts jurisdikcija īsteno savos tiesību aktos.

(21) Lai grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Par mērķi būtu jāizvirza iespēja pēc Komisijas veiktā novērtējuma veikt grozījumus pielikumā, kurā uzskaitītas jurisdikcijas ar vietējo tiesisko regulējumu, ko var uzskatīt par līdzvērtīgu kvalificētam ienākuma iekļaušanas noteikumam.

(22) Noteikumi par *UTPR* piemērošanu būtu jāpiemēro no 2024. gada 1. janvāra, lai trešo valstu jurisdikcijas varētu piemērot *IIR GloBE* paraugnoteikumu īstenošanas pirmajā posmā.

(23) Šīs direktīvas mērķi, proti, radīt kopēju satvaru globālam minimālam nodokļu līmenim Savienībā, pamatojoties uz kopēju pieeju, kas noteikta *GloBE* paraugnoteikumos, nevar pietiekami sasniegt, ja katra dalībvalsts rīkojas atsevišķi. Turklāt dalībvalstu neatkarīga rīcība radītu iekšējā tirgus sadrumstalotības risku. Tā kā ir ļoti svarīgi pieņemt risinājumus, kas ir iedarbīgi attiecībā uz iekšējo tirgu kopumā, globālās minimālo nodokļu reformas mēroga dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī. Tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

(24) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725[10] 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Tiesības uz personas datu aizsardzību, kas noteiktas ES Pamattiesību hartas 8. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2016/679/EK[11], attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic šīs direktīvas jomā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka kopējus pasākumus minimālo efektīvo nodokļu uzlikšanai SU grupām kā

(a) ienākuma iekļaušanas noteikumu (*IIR*), saskaņā ar kuru SU grupas vai vietējas lielas grupas mātesuzņēmums aprēķina un iegūst visu tam iedalāmo virsnodokļa daļu attiecībā uz grupas sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, un

(b) nepietiekami apliktu maksājumu noteikumu (*UTPR*), saskaņā ar kuru SU grupas sastāvā esoša vienība iegūst iedalāmo virsnodokļa daļu, ko aprēķina grupas galīgais

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

[11] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

mātesuzņēmums un kas netika uzlikta saskaņā ar *IIR* attiecībā uz grupas sastāvā esošām zemu nodokļu vienībām.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro sastāvā esošām vienībām, kas atrodas Savienībā un ir tādas SU grupas vai lielas vietējas grupas dalībnieces, kuras gada ieņēmumi tās konsolidētajos finanšu pārskatos vismaz divos no pēdējiem četriem secīgiem fiskālajiem gadiem ir 750 000 000 EUR vai vairāk.

2. Ja viens vai vairāki no 1. punktā minētajiem četriem fiskālajiem gadiem ir garāks vai īsāks par 12 mēnešiem, 1. punktā minētos gada ieņēmumus proporcionāli koriģē par katru no fiskālajiem gadiem.

3. Šo direktīvu nepiemēro šādām vienībām ("izslēgtās vienības"), izņemot, ja iesniedzēja sastāvā esošā vienība ir izvēlējusies neuzskatīt šādas vienības par izslēgtām saskaņā ar 43. panta 1. punktu:

   (a) valdības struktūrvienība, starptautiska organizācija, bezpeļņas organizācija, pensiju fonds, ieguldījumu vienība, kas ir galīgais mātesuzņēmums, un nekustamā īpašuma ieguldījumu instrumentsabiedrība, kas ir galīgais mātesuzņēmums, vai

   (b) vienība, kas vismaz 95 % apmērā pieder vienai vai vairākām a) punktā minētajām vienībām tieši vai ar vairāku šādu vienību starpniecību, izņemot pensiju pakalpojumu vienības, un kas:

      i) darbojas tikai vai gandrīz tikai ar mērķi turēt aktīvus vai ieguldīt līdzekļus par labu a) punktā minētajai vienībai vai vienībām, vai

      ii) veic tikai darbības, kas papildina darbības, kuras veic a) punktā minētā vienība vai vienības, vai

   (c) vienība, kas vismaz 85 % apmērā pieder vienai vai vairākām a) punktā minētajām vienībām tieši vai ar vienas vai vairāku šādu vienību starpniecību, ar nosacījumu, ka praktiski visi tās ieņēmumi tiek gūti no dividendēm vai pašu kapitāla guvumiem vai zaudējumiem, kurus neiekļauj kvalificēto ienākumu aprēķinā saskaņā ar 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

(1) "vienība" ir jebkura juridiska persona vai juridisks veidojums, kas sagatavo atsevišķus finanšu pārskatus;

(2) "sastāvā esoša vienība" ir vienība vai pastāvīga pārstāvniecība, kas ir daļa no SU grupas vai lielas vietējas grupas;

(3) "grupa" ir:

   (a) tādu vienību kopums, kuras ir saistītas īpašumtiesību vai kontroles veidā, kā to definē pieņemamais uzskaites ietvars konsolidētu finanšu pārskatu

sagatavošanai, ko veic galīgais mātesuzņēmums, tostarp jebkura vienība, kas var būt izslēgta no galīgā mātesuzņēmuma konsolidētajiem finanšu pārskatiem, pamatojoties tikai uz tās mazo lielumu, būtiskuma apsvērumiem vai uz to, ka tā tiek turēta pārdošanai, un

(b) vienība, kam ir viena vai vairākas pastāvīgas pārstāvniecības, ar nosacījumu, ka tā nav daļa no citas grupas, kas definēta a) punktā;

(4) "SU" grupa ir jebkura grupa, kas ietver vismaz vienu vienību vai pastāvīgu pārstāvniecību, kura neatrodas galīgā mātesuzņēmuma jurisdikcijā;

(5) "liela vietēja grupa" ir jebkura grupa, kuras visas vienības atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;

(6) "konsolidētie finanšu pārskati" ir:

(a) finanšu pārskati, kurus sagatavo vienība saskaņā ar pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu un kuros šīs vienības un jebkuru tās kontrolēto vienību aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas ir atspoguļotas kā vienas saimnieciskas vienības aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas;

(b) attiecībā uz 3. punkta b) apakšpunktā minētajām grupām — finanšu pārskati, ko sagatavo galvenā vienība saskaņā ar pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu;

(c) finanšu pārskati, ko nesagatavo galīgais mātesuzņēmums saskaņā ar pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu un kas vēlāk tiek koriģēti, lai novērstu jebkādus būtiskus konkurences izkropļojumus, vai

(d) ja galīgais mātesuzņēmums nesagatavo finanšu pārskatus, kā aprakstīts a), b) vai c) punktā, — finanšu pārskati, kas tiktu sagatavoti, ja galīgajam mātesuzņēmumam būtu jāsagatavo šādi finanšu pārskati saskaņā ar:

i) pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu vai

ii) citu finanšu grāmatvedības standartu, ar nosacījumu, ka šādi finanšu pārskati ir koriģēti, lai novērstu jebkādus būtiskus konkurences izkropļojumus;

(7) "fiskālais gads" ir pārskata periods, attiecībā uz kuru:

(a) SU grupas vai lielas vietējas grupas galīgais mātesuzņēmums sagatavo savus konsolidētos finanšu pārskatus, vai — ja galīgais mātesuzņēmums nesagatavo finanšu pārskatus — kalendārais gads, un

(b) tiek aprēķināta efektīvā nodokļa likme un virsnodoklis;

(8) "iesniedzēja sastāvā esoša vienība" ir vienība, kas iesniedz virsnodokļa informācijas deklarāciju saskaņā ar šīs direktīvas 42. pantu;

(9) "caurplūsmas vienība" ir vienība, ko uzskata par nodokļu vajadzībām caurskatāmu vienību attiecībā uz tās ienākumiem, izdevumiem, peļņu vai zaudējumiem jurisdikcijā, kurā tā tika izveidota, un kas nav nodokļu rezidente, un kā ienākumiem vai peļņai nepiemēro aptvertu nodokli citā jurisdikcijā.

Šajā definīcijā nodokļu vajadzībām caurskatāma vienība ir vienība, kuras ienākumus, izdevumus, peļņu vai zaudējumus saskaņā ar jurisdikcijas tiesību aktiem uzskata par tādiem, ko guvis vai tieši radījis šīs vienības īpašnieks;

(10) “pastāvīgā pārstāvniecība” ir:

(a) uzņēmējdarbības vieta vai domājama uzņēmējdarbības vieta, kas atrodas jurisdikcijā, kurā to uzskata par pastāvīgu pārstāvniecību saskaņā ar spēkā esošu piemērojamu nodokļu nolīgumu, ar nosacījumu, ka šāda jurisdikcija apliek uz to attiecināmos ienākumus ar nodokli saskaņā ar noteikumu, kas ir līdzīgs ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam[12] 7. pantam;

(b) ja nav piemērojama spēkā esoša nodokļu nolīguma — uzņēmējdarbības vieta vai domājama uzņēmējdarbības vieta, kas atrodas jurisdikcijā, kura apliek uz šādu uzņēmējdarbības vietu attiecināmos ienākumus ar nodokli uz neto pamata līdzīgi tam, kā tā apliek ar nodokli savus rezidentus;

(c) ja jurisdikcijai nav uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas — uzņēmējdarbības vieta vai domājama uzņēmējdarbības vieta, kas atrodas šajā jurisdikcijā un kas tiktu uzskatīta par pastāvīgu pārstāvniecību saskaņā ar ESAO Paraugkonvenciju par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam, ar nosacījumu, ka šādai jurisdikcijai būtu bijušas tiesības aplikt ar nodokli ienākumus, kuri būtu bijuši attiecināmi uz uzņēmējdarbības vietu, saskaņā ar minētās konvencijas 7. pantu, vai

(d) cita uzņēmējdarbības vieta vai domājama uzņēmējdarbības vieta, ar kā starpniecību tiek veiktas darbības ārpus jurisdikcijas, kurā ir galvenās vienības atrašanās vieta, ja šāda jurisdikcija atbrīvo no nodokļa ienākumus, kas attiecināmi uz šādām darbībām;

(11) “galīgais mātesuzņēmums” ir:

(a) vienība, kam tieši vai netieši ir kontrolējoša līdzdalība jebkurā citā vienībā un kas tieši vai netieši nepieder citai vienībai ar kontrolējošu līdzdalību tajā, vai

(b) galvenā vienība;

(12) “minimālā nodokļa likme” ir piecpadsmit procenti (15 %);

(13) “virsnodoklis” ir virsnodoklis, ko aprēķina jurisdikcijai vai sastāvā esošai vienībai atbilstoši 26. pantam;

(14) “kontrolēts ārvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīms” ir nodokļu noteikumu kopums, saskaņā ar kuru ārvalstu ar nodokli ir apliekams vienības tieša vai netieša akciju turētāja viss nopelnītais ienākums vai tā daļa, neatkarīgi no tā, vai šis ienākums ir sadalīts akcionāram;

(15) “kvalificēts ienākuma iekļaušanas noteikums” (“kvalificēts *IIR*”) ir noteikumu kopums, ko īsteno jurisdikcijas vietējos tiesību aktos un kas:

(a) ir līdzvērtīgs šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem SU grupas mātesuzņēmums aprēķina un iegūst tam iedalāmo virsnodokļa daļu attiecībā uz grupas sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām;

(b) tiek īstenots un pārvaldīts saderīgi ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un neļauj jurisdikcijai nodrošināt ieguvumus, kas saistīti ar minētajiem noteikumiem;

(16) “sastāvā esoša zemu nodokļu vienība” ir:

[12] ESAO Paraugkonvencija par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam, ar grozījumiem.

(a) SU grupas sastāvā esoša vienība, kas atrodas zemu nodokļu jurisdikcijā, vai

(b) sastāvā esoša vienība bez valstspiederības, kuras efektīvā nodokļa likme par fiskālo gadu ir zemāka nekā minimālā faktiskā nodokļa likme;

(17) "mātes starpniekuzņēmums" ir sastāvā esoša vienība, kam tieši vai netieši ir īpašumtiesības citā tās pašas SU grupas sastāvā esošā vienībā un kas nav kvalificējama par galīgo mātesuzņēmumu, daļēji piederošu mātesuzņēmumu, pastāvīgu pārstāvniecību vai ieguldījumu vienību;

(18) "kontrolējoša līdzdalība" ir īpašumtiesības vienībā, saskaņā ar kurām īpašumtiesību turētājam ir pa pozīcijām jākonsolidē vai būtu bijis jākonsolidē vienības aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas saskaņā ar pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu.

Uzskata, ka galvenajai vienībai ir kontrolējoša līdzdalība tās pastāvīgajās pārstāvniecībās;

(19) "daļēji piederošs mātesuzņēmums" ir sastāvā esoša vienība, kurai tieši vai netieši ir īpašumtiesības citā tās pašas SU grupas sastāvā esošā vienībā, no kuras īpašumtiesībām uz tās peļņu vairāk nekā 20 % tieši vai netieši pieder personām, kas nav SU grupas sastāvā esošas vienības, un kura nav kvalificējama par galīgo mātesuzņēmumu, pastāvīgu pārstāvniecību vai ieguldījumu vienību;

(20) "īpašumtiesības" ir jebkuras tiesības uz vienības vai pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, kapitālu vai rezervēm;

(21) "mātesuzņēmums" ir galīgais mātesuzņēmums, kas nav izslēgta vienība, kā arī mātes starpniekuzņēmums vai daļēji piederošs mātesuzņēmums;

(22) "pieņemams finanšu grāmatvedības standarts" ir starptautiskie finanšu pārskatu standarti (*IFRS* un *IFRS*, ko ES pieņēmusi atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1606/2002) un Austrālijas, Brazīlijas, Kanādas, Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu, Honkongas (Ķīnas), Japānas, Meksikas, Jaunzēlandes, Ķīnas Tautas Republikas, Indijas Republikas, Korejas Republikas, Krievijas, Singapūras, Šveices, Apvienotās Karalistes un Amerikas Savienoto Valstu vispārpieņemtie grāmatvedības principi;

(23) "kvalificēts vietējais virsnodoklis" ir noteikumu kopums, ko īsteno jurisdikcijas vietējos tiesību aktos un kas:

(a) paredz noteikt sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā, pārsniedzošo peļņu saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un piemērot minimālo nodokļa likmi šai pārsniedzošajai peļņai attiecībā uz jurisdikciju un sastāvā esošajām vienībām saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, un

(b) tiek īstenots un pārvaldīts saderīgi ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un neļauj jurisdikcijai nodrošināt ieguvumus, kas saistīti ar minētajiem noteikumiem;

(24) "ieguldījumu vienība" ir:

(a) ieguldījumu fonds vai nekustamā īpašuma ieguldījumu instrumentsabiedrība;

(b) vienība, kas vismaz 95 % apmērā tieši vai netieši pieder a) punktā minētai vienībai vai ar vienas vai šādu vienību starpniecību un kas darbojas tikai vai gandrīz tikai ar mērķi turēt aktīvus vai ieguldīt līdzekļus to labā;

(c) vienība, kas vismaz 85 % apmērā pieder a) punktā minētai vienībai, ar nosacījumu, ka praktiski visi tās ieņēmumi tiek gūti no dividendēm vai pašu kapitāla guvumiem vai zaudējumiem, kurus neiekļauj kvalificētu ienākumu aprēķinā šīs direktīvas izpratnē;

(25) "ieguldījumu fonds" ir vienība vai veidojums, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

(a) tas ir paredzēts, lai apvienotu finanšu vai nefinanšu aktīvus no vairākiem pārsvarā nesaistītiem ieguldītājiem;

(b) tas iegulda saskaņā ar noteiktu ieguldījumu politiku;

(c) tas ļauj ieguldītājiem samazināt darījumu, pētniecības un analīzes izmaksas vai kolektīvi sadalīt risku;

(d) tas ir galvenokārt paredzēts, lai radītu ieguldījumu ienākumus vai guvumus vai nodrošinātu aizsardzību pret konkrētu vai vispārīgu notikumu vai iznākumu;

(e) tā ieguldītājiem ir tiesības uz atdevi no fonda aktīviem vai uz ienākumiem, kas gūti no šiem aktīviem, pamatojoties uz to sniegto ieguldījumu;

(f) tam vai tā vadībai jurisdikcijā, kurā tas izveidots vai tiek pārvaldīts, tiek piemērots regulatīvs režīms attiecībā uz ieguldījumu fondiem, un

(g) to pārvalda ieguldījumu fondu pārvaldības speciālisti ieguldītāju uzdevumā;

(26) "nekustamā īpašuma ieguldījumu instrumentsabiedrība" ir plaši turēta vienība, kuras turējumā ir galvenokārt nekustamais īpašums un kam piemēro atsevišķu nodokļu līmeni, apliekot ar nodokļiem vai nu šo vienību, vai tās līdzdalības turētājus, ar atlikšanas termiņu ne ilgāku par vienu gadu;

(27) "pensiju fonds" ir:

(a) vienība, kas izveidota un darbojas noteiktā jurisdikcijā tikai vai gandrīz tikai ar mērķi pārvaldīt vai izmaksāt fiziskām personām pensiju pabalstus un nodrošinātu papildu atvieglojumus, un ko:

i) regulē šajā jurisdikcijā vai

ii) tur fiduciārs veidojums vai trasta dibinātājs, un kas nodrošina šos pabalstus saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

(b) pensiju pakalpojumu vienība;

(28) "pensiju pakalpojumu vienība" ir vienība, kas izveidota un darbojas tikai vai gandrīz tikai ar mērķi ieguldīt līdzekļus 27. punktā minēto vienību labā vai veikt regulētas darbības, kuras papildina 27. pantā minētās darbības, ja pensiju pakalpojumu vienība ir daļa no tās pašas grupas, pie kuras pieder vienības, kas veic šīs darbības;

(29) "zemu nodokļu jurisdikcija" ir dalībvalsts vai trešās valsts jurisdikcija, kurā konkrētā fiskālajā gadā SU grupas efektīvā nodokļa likme ir zemāka par minimālo nodokļa likmi;

(30) "kvalificēti ienākumi vai zaudējumi" ir sastāvā esošas vienības finanšu grāmatvedības ienākumi vai zaudējumi, kas koriģēti saskaņā ar noteikumiem, kuri paredzēti šīs direktīvas III nodaļā un VI un VII nodaļā;

(31) "diskvalificēts atmaksājamais dalībniekiem ieskaitītais nodoklis" ir jebkurš nodoklis (kas nav kvalificēts ieskaitītais nodoklis), kas uzkrājies sastāvā esošai vienībai vai ko maksā sastāvā esoša vienība un kas ir:

(a) atmaksājams tādas dividendes faktiskajam īpašniekam, kuru sadalījusi šāda sastāvā esošā vienība attiecībā uz konkrēto dividendi, vai ir faktiskā īpašnieka ieskaitāms pret nodokļu saistībām, izņemot nodokļu saistības attiecībā uz šādu dividendi, vai

(b) atmaksājams sadalošajam uzņēmumam, kad notiek dividendes izmaksa akcionāram.

Šajā definīcijā "kvalificēts dalībniekiem ieskaitītais nodoklis" ir aptvertais nodoklis, kas uzkrājies sastāvā esošai vienībai vai pastāvīgajai pārstāvniecībai vai ko maksā sastāvā esošā vienība vai pastāvīgā pārstāvniecība un kas ir atmaksājams vai ieskaitāms attiecīgi tās dividendes saņēmējam, kuru sadala sastāvā esošā vienība vai galvenā vienība, ar nosacījumu, ka atmaksu veic vai nodokļa ieskaitu veic:

(a) jurisdikcija, kas nav jurisdikcija, kura uzlikusi aptvertos nodokļus;

(b) tās dividendes korporatīvajam faktiskajam īpašniekam, kura ir apliekama ar nodokli pēc nominālās likmes, kas vienāda ar minimālo nodokļa likmi vai pārsniedz minimālo nodokļa likmi dividendei, kuru saņem saskaņā ar tās jurisdikcijas vietējiem tiesību aktiem, kas uzlikusi aptvertos nodokļus sastāvā esošajai vienībai;

(c) privātpersonai, kas ir dividendes faktiskais īpašnieks un nodokļu rezidents jurisdikcijā, kura uzlikusi aptvertos nodokļus sastāvā esošajai vienībai, un kas ir apliekama ar nodokli pēc nominālās likmes, kura ir vienāda ar parastajiem ienākumiem piemērojamo standarta nodokļa likmi vai pārsniedz to, vai

(d) valdības struktūrvienībai, starptautiskai organizācijai, bezpeļņas organizācijai, pensiju fondam, ieguldījumu vienībai, kas nav daļa no SU grupas, vai dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai, ciktāl dividende tiek saņemta saistībā ar pensiju fonda darbībām, kas ir apliekamas ar nodokli tāpat kā pensiju fonds;

(32) "kvalificēts atmaksājamais nodokļa ieskaits" ir:

(a) atmaksājams nodokļa ieskaits, kas strukturēts tā, ka tas ir maksājams kā skaidras naudas maksājums vai skaidras naudas ekvivalents sastāvā esošai vienībai četru gadu laikā no dienas, kad sastāvā esošā vienība ir tiesīga saņemt atmaksājamo nodokļa ieskaitu saskaņā ar ieskaita devējas jurisdikcijas tiesību aktiem, vai

(b) ja nodokļa ieskaits ir atmaksājams daļēji — atmaksājamā nodokļa ieskaita daļa, kas ir maksājama kā skaidras naudas maksājums vai skaidras naudas ekvivalents sastāvā esošai vienībai četru gadu laikā no dienas, kad sastāvā esošā vienība ir tiesīga saņemt daļēji atmaksājamo nodokļa ieskaitu;

(33) "galvenā vienība" ir vienība, kas iekļauj pastāvīgās pārstāvniecības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus savos finanšu pārskatos;

(34) "nodokļu vajadzībām caurskatāma vienība" ir:

(a) caurplūsmas vienība, ko uzskata par nodokļu vajadzībām caurskatāmu jurisdikcijā, kurā atrodas tās īpašnieks;

(b) vienība, kas nav nodokļu rezidente un kam nepiemēro aptvertu nodokli vai kvalificētu vietējo virsnodokli, pamatojoties uz tās pārvaldības vietu, izveides

vietu un tamlīdzīgiem kritērijiem, tiktāl, ciktāl attiecībā uz tās ienākumiem, izdevumiem, peļņu vai zaudējumiem:

i) tās īpašnieki atrodas jurisdikcijā, kas vienību uzskata par nodokļu vajadzībām caurskatāmu;

ii) tās uzņēmējdarbības vieta nav jurisdikcijā, kurā tā izveidota, un

iii) ienākumi, izdevumi, peļņa vai zaudējumi nav attiecināmi uz pastāvīgu pārstāvniecību;

(35) "sastāvā esoša īpašniekvienība" ir sastāvā esoša vienība, kam tieši vai netieši ir īpašumtiesības citā tās pašas SU grupas sastāvā esošā vienībā;

(36) "atbilstīga sadales nodokļa sistēma" ir uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma, kas:

(a) uzliek ienākuma nodokli peļņai tikai tad, ja šī peļņa ir sadalīta vai tiek uzskatīta par sadalītu akcionāriem vai ja uzņēmumam rodas konkrēti ar saimniecisko darbību nesaistīti izdevumi;

(b) uzliek nodokli pēc likmes, kas vienāda ar minimālo nodokļa likmi vai pārsniedz to, un

(c) bija spēkā līdz 2021. gada 1. jūlijam ieskaitot;

(37) "kvalificēts nepietiekami apliktu maksājumu noteikums" ("kvalificēts *UTPR*") ir noteikumu kopums, ko īsteno jurisdikcijas vietējos tiesību aktos un kas:

(a) ir līdzvērtīgs noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un saskaņā ar kuriem jurisdikcija iekasē tās sadalāmo SU grupas virsnodokļa daļu, kas netika iekasēta saskaņā ar *IIR* attiecībā uz šādas grupas sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām;

(b) tiek īstenots un pārvaldīts saderīgi ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un neļauj jurisdikcijai nodrošināt ieguvumus, kas saistīti ar minētajiem noteikumiem;

(38) "izraudzīta iesniedzēja vienība" ir sastāvā esoša vienība (izņemot galīgo mātesuzņēmumu), ko SU grupa ir izraudzījusies 42. pantā noteikto iesniegšanas pienākumu izpildei SU grupas uzdevumā.

4. pants

Sastāvā esošas vienības atrašanās vieta

1. Pieņem, kas sastāvā esoša vienība, kas nav caurplūsmas vienība, atrodas jurisdikcijā, kurā to uzskata par rezidenti nodokļu vajadzībām, pamatojoties uz tās vadības atrašanās vietu, izveides vietu vai tamlīdzīgiem kritērijiem.

Ja atrašanās vietu sastāvā esošai vienībai, kas nav caurplūsmas vienība, nevar noteikt, pamatojoties uz pirmo daļu, tad uzskata, ka tās atrodas jurisdikcijā, kurā tā izveidota.

2. Caurplūsmas vienību uzskata par bez valstspiederības esošu, izņemot, ja tā ir SU grupas galīgais mātesuzņēmums vai ja tai saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu ir jāpiemēro ienākuma iekļaušanas noteikums, — tādā gadījumā uzskata, ka caurplūsmas vienība atrodas jurisdikcijā, kurā tā izveidota.

3. Attiecībā uz pastāvīgo pārstāvniecību, kas definēta 3. panta 10. punkta a) apakšpunktā, uzskata, ka tā atrodas jurisdikcijā, kurā to uzskata par pastāvīgu pārstāvniecību un kurā tai ir jāmaksā nodokļi saskaņā ar piemērojamo spēkā esošo nodokļu nolīgumu.

   Attiecībā uz pastāvīgo pārstāvniecību, kas definēta 3. panta 10. punkta b) apakšpunktā, uzskata, ka tā atrodas jurisdikcijā, kurā tai piemēro ienākuma nodokli, pamatojoties uz tās uzņēmējdarbības klātbūtni.

   Attiecībā uz pastāvīgo pārstāvniecību, kas definēta 3. panta 10. punkta c) apakšpunktā, uzskata, ka tā atrodas jurisdikcijā, kurā tā fiziski pastāv.

   Pastāvīgu pārstāvniecību, kas definēta 3. panta 10. punkta d) apakšpunktā, uzskata par bez valstspiederības esošu.

4. Ja var uzskatīt, ka sastāvā esoša vienība atrodas divās jurisdikcijās, un minētajām jurisdikcijām ir piemērojams nodokļu nolīgums, uzskata, ka sastāvā esošā vienība atrodas jurisdikcijā, kurā to uzskata par rezidenti nodokļu vajadzībām saskaņā ar nodokļu nolīgumu.

   Ja piemērojamais nodokļu nolīgums nosaka, ka kompetentajām iestādēm ir jāpanāk savstarpēja vienošanās par sastāvā esošās vienības domājamo atrašanās vietu nodokļu vajadzībām, bet šāda vienošanās netiek panākta, piemēro 5. punktu.

   Ja saskaņā ar piemērojamo nodokļu nolīgumu nav atbrīvojuma no nodokļu dubultas uzlikšanas, jo sastāvā esošās vienības atrašanās vieta nodokļu vajadzībām ir abās jurisdikcijās, kas ir nodokļu līguma puses, piemēro 5. punktu.

5. Ja var uzskatīt, ka sastāvā esošās vienības atrašanās vieta ir divās jurisdikcijās, un minētajām jurisdikcijām nav piemērojama nodokļu nolīguma, tad uzskata, ka sastāvā esošās vienības atrašanās vieta ir tajā jurisdikcijā, kurā tai uzlikta lielākā aptverto nodokļu summa par fiskālo gadu.

   Pirmajā daļā minēto aptverto nodokļu aprēķināšanas vajadzībām nodokļa summu, kas samaksāta saskaņā ar kontrolētu ārvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmu, neņem vērā.

   Ja abās jurisdikcijās maksājamo aptverto nodokļu summa ir vienāda vai nulle, uzskata, ka sastāvā esošās vienības atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā tai ir augstākā pēc satura izslēgto ienākumu summa, kas aprēķināta uz vienības pamata saskaņā ar 27. pantu.

   Ja pēc satura izslēgto ienākumu summa abās jurisdikcijās ir vienāda vai nulle, sastāvā esošo vienību uzskata par bez valstspiederības esošu, ja vien tā nav galīgais mātesuzņēmums, — tādā gadījumā uzskata, ka tās atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā tā izveidota.

6. Ja 4. un 5. punkta piemērošanas rezultātā uzskata, ka mātesuzņēmuma atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā tai nepiemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu, uzskata, ka tai piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu otrā jurisdikcijā, ja vien spēkā esošs piemērojams nodokļu nolīgums neaizliedz šāda noteikuma piemērošanu.

7. Ja fiskālā gada laikā sastāvā esoša vienība maina savu atrašanās vietu, uzskata, ka tās atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā to uzskatīja par esošu saskaņā ar šo pantu fiskālā gada sākumā.

II NODAĻA

IENĀKUMA IEKĻAUŠANAS NOTEIKUMS UN NEPIETIEKAMI APLIKTU MAKSĀJUMU NOTEIKUMS

5. pants

Galīgais mātesuzņēmums Savienībā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka galīgajam mātesuzņēmumam, kas atrodas dalībvalstī, par fiskālo gadu piemēro virsnodokli ("*IIR* virsnodoklis") attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuras atrodas vai nu citā dalībvalstī, vai trešās valsts jurisdikcijā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja galīgais mātesuzņēmums, kas atrodas dalībvalstī, ir sastāvā esoša zemu nodokļu vienība, tam par fiskālo gadu piemēro *IIR* virsnodokli kopā ar tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuras atrodas tajā pašā dalībvalstī.

6. pants

Mātes starpniekuzņēmums Savienībā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mātes starpniekuzņēmumam, kas atrodas dalībvalstī un kas ir tāda galīgā mātesuzņēmuma turējumā, kura atrašanās vieta ir trešās valsts jurisdikcijā, par fiskālo gadu piemēro *IIR* virsnodokli attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuras atrodas citā dalībvalstī vai trešās valsts jurisdikcijā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja mātes starpniekuzņēmums, kas atrodas dalībvalstī, ir tāda galīgā mātesuzņēmuma turējumā, kura atrašanās vieta ir trešās valsts jurisdikcijā, ir sastāvā esoša zemu nodokļu vienība, tam par fiskālo gadu piemēro *IIR* virsnodokli kopā ar tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuras atrodas tajā pašā dalībvalstī.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja:

   (a) galīgajam mātesuzņēmumam par fiskālo gadu piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu jurisdikcijā, kurā ir tā atrašanās vieta, vai

   (b) citam mātes starpniekuzņēmumam, kas atrodas dalībvalstī vai trešās valsts jurisdikcijā, kurā tam par fiskālo gadu piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu, tieši vai netieši ir kontrolējoša līdzdalība mātes starpniekuzņēmumā.

7. pants

Daļēji piederošs mātesuzņēmums Savienībā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka daļēji piederošam mātesuzņēmumam, kas atrodas dalībvalstī, par fiskālo gadu piemēro *IIR* virsnodokli attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja daļēji piederošs mātesuzņēmums, kas atrodas dalībvalstī, ir sastāvā esoša zemu nodokļu vienība, tam par fiskālo gadu piemēro *IIR* virsnodokli kopā ar tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuras atrodas tajā pašā dalībvalstī.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja īpašumtiesības uz daļēji piederošo mātesuzņēmumu pilnībā tieši vai netieši ir citam daļēji piederošam mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir vai nu dalībvalstī, vai trešās valsts jurisdikcijā un kuram par fiskālo gadu piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu.

8. pants

Virsnodokļa sadale saskaņā ar ienākuma iekļaušanas noteikumu

1. *IIR* virsnodoklis, kas mātesuzņēmumam jāmaksā attiecībā uz sastāvā esošu zemu nodokļu vienību atbilstoši 5., 6. un 7. pantam, ir vienāds ar sastāvā esošās zemu nodokļu vienības virsnodokli, kas aprēķināts saskaņā ar 26. pantu un reizināts ar mātesuzņēmuma sadalāmo daļu šādā virsnodoklī par fiskālo gadu.

2. Mātesuzņēmumam iedalāmā daļa virsnodoklī attiecībā uz sastāvā esošu zemu nodokļu vienību ir proporcionāla mātesuzņēmuma daļai sastāvā esošās zemu nodokļu vienības ienākumos.

3. Papildus summai, kas iedalīta mātesuzņēmumam saskaņā ar 1. punktu, *IIR* virsnodoklis, kas mātesuzņēmumam jāmaksā atbilstoši 5. panta 2. punktam, 6. panta 2. punktam un 7. panta 2. punktam, ietver pilnu virsnodokļa summu, kas aprēķināta šim mātesuzņēmumam saskaņā ar 26. pantu.

9. pants

Ienākuma iekļaušanas noteikuma kompensēšanas mehānisms

1. Ja mātes starpniekuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, ir īpašumtiesības sastāvā esošā zemu nodokļu vienībā ar cita tāda mātes starpniekuzņēmuma starpniecību, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī vai trešās valsts jurisdikcijā, kurā tam piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas nodokli par fiskālo gadu, virsnodokli, kas maksājams atbilstoši 6. panta 1. punktam, samazina par summu, kas vienāda ar mātes starpniekuzņēmumam iedalāmo daļu virsnodoklī, kurš jāmaksā otram mātes starpniekuzņēmumam.

2. Ja mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, ir īpašumtiesības sastāvā esošā zemu nodokļu vienībā ar tāda daļēji piederoša mātesuzņēmuma starpniecību, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī vai trešās valsts jurisdikcijā, kurā tam piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas nodokli par fiskālo gadu, virsnodokli, kas maksājams atbilstoši 5. panta 1. punktam, 6. panta 1. punktam vai 7. panta 1. punktam, samazina par summu, kas vienāda ar mātesuzņēmumam iedalāmo daļu virsnodoklī, kurš jāmaksā daļēji piederošajam mātesuzņēmumam.

10. pants

Izvēle piemērot kvalificētu vietējo virsnodokli

1. Dalībvalstis var izvēlēties piemērot kvalificētu vietējo virsnodokli.

Ja dalībvalsts, kurā ir SU grupas sastāvā esošo vienību atrašanās vieta, izvēlas piemērot kvalificētu vietējo virsnodokli, visām SU grupas sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām piemēro minēto vietējo virsnodokli par fiskālo gadu.

2. Ja SU grupas mātesuzņēmuma atrašanās vieta ir dalībvalstī un tā tieši vai netieši turētajām sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuru atrašanās vieta ir citā dalībvalstī vai trešās valsts jurisdikcijā, piemēro kvalificētu vietējo virsnodokli par fiskālo gadu attiecīgajā jurisdikcijā, tad jebkura virsnodokļa summu, kas aprēķināta saskaņā ar 26. pantu un kas mātesuzņēmumam jāmaksā atbilstoši 5., 6. un 7. pantam, samazina līdz nullei par to virsnodokļa summu, kas jāmaksā šīm sastāvā esošajām vienībām.

3. Ja kvalificētā vietējā virsnodokļa summa, kas ņemta vērā jurisdikcijas virsnodokļa aprēķināšanā saskaņā ar 26. pantu par fiskālo gadu, nav pilnībā samaksāta trīs nākamo fiskālo gadu laikā, vietējā virsnodokļa summu, kas netika samaksāta, pieskaita jurisdikcijas virsnodoklim, kas aprēķināts saskaņā ar 26. panta 3. punktu.

4. Dalībvalstis, kas izvēlas piemērot vietējo virsnodokli, informē Komisiju par šo izvēli četru mēnešu laikā pēc to valsts normatīvo un administratīvo aktu pieņemšanas, kuri nepieciešami, lai izpildītu šo direktīvu.

11. pants

UTPR piemērošana SU grupā

Ja SU grupas galīgais mātesuzņēmums atrodas trešās valsts jurisdikcijā, kas nepiemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu, dalībvalsts nodrošina, ka tās sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir Savienībā, tajā dalībvalstī, kurā ir to atrašanās vieta, tiek piemērots virsnodoklis par fiskālo gadu (“*UTPR* virsnodoklis”) par summu, kas iedalīta šai dalībvalstij saskaņā ar 13. pantu.

Sastāvā esošām vienībām, kas ir ieguldījumu vienības un pensiju fondi, nepiemēro *UTPR* virsnodokli.

12. pants

UTPR piemērošana GMU jurisdikcijā

Ja SU grupas galīgā mātesuzņēmuma atrašanās vieta ir zemu nodokļu jurisdikcijā, dalībvalsts nodrošina, ka tās sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, tiek piemērots *UTPR* virsnodoklis par fiskālo gadu un par summu, kas iedalīta šai dalībvalstij saskaņā ar 13. pantu, attiecībā uz sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām, kuru atrašanās vieta ir galīgā mātesuzņēmuma jurisdikcijā, neatkarīgi no tā, vai šī jurisdikcija piemēro kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumu.

Sastāvā esošās vienības, kas ir ieguldījumu vienības un pensiju fondi, nav apliekamas ar *UTPR* virsnodokli.

13. pants

UTPR virsnodokļa summas aprēķināšana un sadale

1. *UTPR* virsnodokļa summu, kas iedalīta dalībvalstij, aprēķina, reizinot kopējo *UTPR* virsnodokli, kas noteikts saskaņā ar 2. punktu, ar dalībvalsts *UTPR* procentuālo daļu, kas noteikta saskaņā ar 5. punktu.

2. Kopējais *UTPR* virsnodoklis par fiskālo gadu ir visu SU grupas sastāvā esošo zemu nodokļu vienību virsnodokļa summa par fiskālo gadu, kas noteikta saskaņā ar 26. pantu, piemērojot korekcijas, kas noteiktas 3. un 4. punktā.

3. Sastāvā esošas zemu nodokļu vienības *UTPR* virsnodoklis ir vienāds ar nulli, ja par fiskālo gadu šāda sastāvā esošā zemu nodokļu vienība tieši pieder galīgajam mātesuzņēmumam vai tam netieši pieder ar vienu vai vairāku tādu mātesuzņēmumu starpniecību, kuru atrašanās vieta ir vai nu:

   (a) dalībvalstī vai

   (b) trešās valsts jurisdikcijā, kurā tai jāpiemēro kvalificēts ienākuma iekļaušanas noteikums attiecībā uz tā sastāvā esošo zemu nodokļu vienību par fiskālo gadu.

4. Ja 3. punktu nepiemēro, tad sastāvā esošas zemu nodokļu vienības *UTPR* virsnodokli samazina par virsnodokļa summu, kas iedalīta mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir trešās valsts jurisdikcijā, kam jāpiemēro kvalificēts ienākuma iekļaušanas noteikums attiecībā uz sastāvā esošo vienību.

5. Dalībvalsts *UTPR* procentuālo daļu par katru fiskālo gadu un par katru SU grupu aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$50\% \, x \frac{(\text{darbinieku skaits dalībvalstī})}{\text{darbinieku skaits visās jurisdikcijās ar kvalificētu } UTPR} + 50\% \, x \frac{\text{pamatlīdzekļu kopējā vērtība dalībvalstī}}{\text{pamatlīdzekļu kopējā vērtība visās jurisdikcijās ar kvalificētu } UTPR}$$

   kur:

   (a) darbinieku skaits dalībvalstī ir SU grupas, kuras atrašanās vieta ir šajā dalībvalstī, sastāvā esošo vienību kopējais darbinieku skaits;

   (b) darbinieku skaits visās jurisdikcijās ar kvalificētu *UTPR* ir kopējais darbinieku skaits visās SU grupas, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kam ir spēkā kvalificēts *UTPR* par fiskālo gadu, sastāvā esošajās vienībās;

   (c) materiālo pamatlīdzekļu kopējā vērtība dalībvalstī ir visu SU grupas, kuras atrašanās vieta ir šajā dalībvalstī, sastāvā esošo vienību materiālo pamatlīdzekļu neto uzskaites vērtības summa.

   (d) Materiālo pamatlīdzekļu kopējā vērtība visās jurisdikcijās ar kvalificētu *UTPR* ir visu SU grupas, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kam par fiskālo gadu ir spēkā kvalificēts *UTPR*, sastāvā esošo vienību materiālo pamatlīdzekļu neto uzskaites vērtības summa.

6. Darbinieku skaits ir visu attiecīgajā jurisdikcijā esošo sastāvā esošo vienību darbinieku skaits uz pilnslodzes ekvivalenta pamata, ieskaitot neatkarīgus līgumslēdzējus, ar nosacījumu, ka tie piedalās sastāvā esošās vienības parastajās operatīvajās darbībās.

Materiālie pamatlīdzekļi ietver visu sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir attiecīgajā jurisdikcijā, materiālos pamatlīdzekļus, bet neietver skaidru naudu vai skaidras naudas ekvivalentus, nemateriālos vai finanšu pamatlīdzekļus.

7. Pastāvīgajai pārstāvniecībai iedala darbiniekus, kuru algu izmaksas ir iekļautas — un materiālos pamatlīdzekļus, kas ir iekļauti — tās atsevišķajos finanšu pārskatos atbilstoši 17. panta 1. punktam, tos koriģējot saskaņā ar 17. panta 2. punktu.

Ieguldījumu vienības darbinieku skaitu un turēto materiālo pamatlīdzekļu neto uzskaites vērtību izslēdz no formulas elementiem.

Caurplūsmas vienības darbinieku skaitu un materiālo pamatlīdzekļu neto uzskaites vērtību izslēdz no formulas elementiem, ja vien tie nav iedalīti pastāvīgajai pārstāvniecībai vai, ja pastāvīgās pārstāvniecības nav, sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā izveidota caurplūsmas vienība.

8. Atkāpjoties no 5. punkta, uzskata, ka dalībvalsts *UTPR* procentuālā daļa SU grupai par fiskālo gadu ir nulle, ja šī dalībvalsts nav ieguvusi no attiecīgajām sastāvā esošajām vienībām *UTPR* virsnodokļa summu, kas tai iedalīta kādā no iepriekšējiem fiskālajiem gadiem.

Darbinieku skaitu un materiālo pamatlīdzekļu neto uzskaites vērtību SU grupas, kuras atrašanās vieta ir dalībvalstī, kurā *UTPR* procentuālā daļa par fiskālo gadu ir nulle, sastāvā esošajām vienībām izslēdz no tās formulas elementiem, ko izmanto, lai sadalītu kopējo *UTPR* virsnodokli SU grupai par konkrēto fiskālo gadu.

III NODAĻA

KVALIFICĒTO IENĀKUMU VAI ZAUDĒJUMU APRĒĶINĀŠANA

14. pants

Kvalificēto ienākumu vai zaudējumu noteikšana

1. Katras sastāvā esošās vienības kvalificētos ienākumus vai zaudējumus aprēķina, veicot 15., 16., 17. un 18. pantā noteiktās korekcijas sastāvā esošās vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumiem vai zaudējumiem par fiskālo gadu pirms jebkādu konsolidācijas korekciju veikšanas attiecībā uz grupas iekšējiem darījumiem, kā noteikts grāmatvedības standartā, kas izmantots galīgā mātesuzņēmuma konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā.

2. Ja nav pamatoti iespējams noteikt sastāvā esošas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus, pamatojoties uz grāmatvedības standartu, kas izmantots galīgā mātesuzņēmuma konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā, tad, atkāpjoties no 1. punkta, sastāvā esošās vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus par fiskālo gadu var noteikt, izmantojot citu pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu vai apstiprinātu finanšu grāmatvedības standartu, ar nosacījumu, ka:

(a) sastāvā esošās vienības finanšu pārskati tiek uzturēti, pamatojoties uz šo citu grāmatvedības standartu;

(b) finanšu pārskatos ietvertā informācija ir ticama, un

(c) ilgtermiņa atšķirības, kas pārsniedz 1 000 000 EUR un kas izriet no tāda konkrēta principa vai standarta piemērošanas ienākumu, izdevumu vai darījumu pozīcijām, kurš atšķiras no finanšu standarta, kas izmantots galīgā mātesuzņēmuma konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā, koriģē, lai tās atbilstu režīmam, kāds attiecībā uz šo pozīciju vajadzīgs saskaņā ar grāmatvedības standartu, kurš izmantots konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā.

Attiecībā uz vienību "apstiprināts finanšu grāmatvedības standarts" nozīmē vispārpieņemtu grāmatvedības principu kopumu, ko apstiprināta grāmatvedības struktūra atļāvusi izmantot jurisdikcijā, kurā ir šīs vienības atrašanās vieta. Šajā nolūkā "apstiprināta grāmatvedības struktūra" ir struktūra, kurai jurisdikcijā ir juridiskas pilnvaras paredzēt, noteikt vai apstiprināt grāmatvedības standartus finanšu pārskatu sniegšanas nolūkiem.

3. Ja galīgais mātesuzņēmums nav sagatavojis savus konsolidētos finanšu pārskatus saskaņā ar pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu, kas minēts 3. panta 6. punktā, galīgā mātesuzņēmuma konsolidētos finanšu pārskatus koriģē, lai novērstu jebkādus būtiskus konkurences izkropļojumus.

Ja galīgais mātesuzņēmums nesagatavo konsolidētus finanšu pārskatus, galīgā mātesuzņēmuma konsolidētie finanšu pārskati ir tie, kas tiktu sagatavoti, ja galīgajam mātesuzņēmumam šādi konsolidēti finanšu pārskati būtu jāsagatavo saskaņā ar:

(a) pieņemamu finanšu grāmatvedības standartu vai

(b) citu finanšu grāmatvedības standartu, ar nosacījumu, ka šādi konsolidētie finanšu pārskati tiek koriģēti, lai novērstu jebkādus būtiskus konkurences izkropļojumus.

Ja, piemērojot konkrētu principu vai procedūru saskaņā ar vispārpieņemtu grāmatvedības principu kopumu, rodas būtisks konkurences izkropļojums, jebkuras pozīcijas vai darījuma, kam piemēro šo principu vai procedūru, grāmatvedības režīmu koriģē, lai tas atbilstu režīmam, kāds vajadzīgs pozīcijai vai darījumam saskaņā ar Starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem.

Attiecībā uz konkrēta principa vai procedūras piemērošanu saskaņā ar vispārpieņemtu grāmatvedības principu kopumu "būtisks konkurences izkropļojums" nozīmē piemērošanu, kuras rezultātā rodas ieņēmumu atšķirība par vairāk nekā 10 % vai 75 000 000 EUR salīdzinājumā ar summu, kas būtu tikusi noteikta, piemērojot atbilstošo principu vai procedūru.

15. pants

Korekcijas, ko veic, lai noteiktu kvalificētos ienākumus vai zaudējumus

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) "neto nodokļu izdevumi" ir šādu pozīciju neto summa:

i) aptvertie nodokļi, kas uzkrāti kā izdevumi;

ii) atliktā nodokļa aktīvi, kas attiecināmi uz zaudējumiem par fiskālo gadu;

iii) kvalificētie vietējie virsnodokļi, kas uzkrāti kā izdevumi;

iv) nodokļi, kas izriet atbilstoši šīs direktīvas noteikumiem, un

v) diskvalificēti atmaksājamie dalībniekiem ieskaitītie nodokļi, kas uzkrājušies kā izdevumi;

(b) "izslēgtas dividendes" ir dividendes vai cits sadalījums, ko saņem vai kas uzkrāts attiecībā uz īpašumtiesībām, izņemot dividendi vai citu sadalījumu, ko saņem vai uzkrāj attiecībā uz:

i) īpašumtiesībām vienībā mazāk nekā 10 % apmērā ("portfeļa akciju turējums"), attiecībā uz kurām sastāvā esošai vienībai ir visas vai praktiski visas tiesības uz peļņu, kapitālu vai rezervēm, neatkarīgi no tā, vai sastāvā esošajai vienībai ir juridiskas īpašumtiesības uz šādu portfeli, mazāk nekā vienu gadu sadales dienā, un

ii) īpašumtiesībām ieguldījumu sabiedrībā, uz kuru attiecas izvēle atbilstoši 41. pantam;

(c) "izslēgti pašu kapitāla guvumi vai zaudējumi" ir neto guvumi vai zaudējumi, kas iekļauti sastāvā esošas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos un izriet no:

i) guvumiem un zaudējumiem, kas izriet no īpašumtiesību patiesās vērtības izmaiņām, izņemot attiecībā uz portfeļa akciju turējumu;

ii) peļņas vai zaudējumiem attiecībā uz īpašumtiesībām, kas iekļautas grāmatvedības pašu kapitāla metodē, un

iii) guvumiem un zaudējumiem no īpašumtiesību izmantošanas, izņemot portfeļa akciju turējuma izmantošanu;

(d) "iekļauti pārvērtēšanas metodes guvumi vai zaudējumi" ir guvumi vai zaudējumi, kas palielināti vai samazināti par jebkādiem saistītajiem aptvertajiem nodokļiem par fiskālo gadu un izriet no tādas grāmatvedības metodes vai prakses piemērošanas, kura attiecībā uz materiālajiem pamatlīdzekļiem:

i) periodiski koriģē šādu materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtību līdz to patiesajai vērtībai;

ii) uzskaita citu apvienoto ienākumu vērtības izmaiņas un

iii) vēlāk neuzskaita guvumus vai zaudējumus, kas uzkrājušies citos apvienotajos ienākumos ar peļņas un zaudējumu starpniecību;

(e) "asimetriski ārvalstu valūtas guvumi vai zaudējumi" ir ārvalstu valūtas guvumi vai zaudējumi, kas ir:

i) iekļauti sastāvā esošas vienības ar nodokli apliekamo ienākumu vai zaudējumu aprēķinā un ir attiecināmi uz valūtas kursa svārstībām starp grāmatvedības funkcionālo valūtu un sastāvā esošās vienības nodokļu funkcionālo valūtu;

ii) iekļauti sastāvā esošas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā un ir attiecināmi uz valūtas kursa svārstībām starp grāmatvedības funkcionālo valūtu un sastāvā esošās vienības nodokļu funkcionālo valūtu;

iii) iekļauti sastāvā esošas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā un ir attiecināmi uz valūtas kursa svārstībām starp

ārvalstu valūtu un sastāvā esošās vienības grāmatvedības funkcionālo valūtu, un

iv) attiecināmi uz valūtas kursa svārstībām starp ārvalstu valūtu un sastāvā esošās vienības nodokļu funkcionālo valūtu;

(f) "politikas nepieļauti izdevumi" ir:

i) izdevumi, kas sastāvā esošajai vienībai uzkrājušies par nelikumīgiem maksājumiem, tostarp kukuļiem un slēptām komisijas maksām, un

ii) izdevumi, kas sastāvā esošajai vienībai uzkrājušies par naudas sodiem par summu, kas vienāda ar 50 000 EUR vai lielāka, vai par līdzvērtīgu summu funkcionālajā valūtā, kurā tiek aprēķināti sastāvā esošās vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumi vai zaudējumi;

(g) "iepriekšēja perioda kļūda vai izmaiņas grāmatvedības principos" ir izmaiņas sastāvā esošas vienības perioda sākuma pašu kapitālā fiskālā gada sākumā, kas ir attiecināmas uz:

i) kļūdas izlabošanu finanšu grāmatvedības neto ienākumu vai zaudējumu noteikšanā kādā no iepriekšējiem fiskālajiem gadiem, kas ietekmējusi ienākumus vai izdevumus, kuri ietverti kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā konkrētajā iepriekšējā gadā, izņemot, ja šāda korekcija izrietējusi no būtiska saistību samazinājuma attiecībā uz aptvertajiem nodokļiem, uz kuriem attiecas 24. pants, un

ii) izmaiņām grāmatvedības principos vai politikā, kas ietekmējušas ienākumus vai izdevumus, kuri ietverti kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā;

(h) "uzkrātie pensiju izdevumi" ir starpība starp izdevumu summu, kas iekļauta finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos, un summu, kas ieguldīta pensiju fondā par fiskālo gadu.

2. Sastāvā esošas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē par šādu pozīciju summu, lai noteiktu tās kvalificētos ienākumus vai zaudējumus:

(a) neto nodokļu izdevumi;

(b) izslēgtās dividendes;

(c) izslēgtie pašu kapitāla guvumi vai zaudējumi;

(d) iekļautie pārvērtēšanas metodes guvumi vai zaudējumi;

(e) guvumi vai zaudējumi no to aktīvu un saistību atsavināšanas, kas izslēgtas atbilstoši 33. pantam;

(f) asimetriskie ārvalstu valūtas guvumi un zaudējumi;

(g) politikas nepieļauti izdevumi;

(h) iepriekšēju periodu kļūdas un izmaiņas grāmatvedības principos un

(i) uzkrātie pensiju izdevumi.

3. Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles akciju kompensācijas izdevumu summu, kas ir atļauta kā sastāvā esošās vienības atskaitījums nodokļu vajadzībām par fiskālo gadu, var atskaitīt no šīs sastāvā esošās vienības finanšu grāmatvedības

neto ienākumiem vai zaudējumiem, lai aprēķinātu tās kvalificētos ienākumus vai zaudējumus par to pašu fiskālo gadu.

Ja iespēja izmantot akciju iegādes iespējas nav izmantota, akciju kompensācijas izdevumu summu, kas atskaitīta no sastāvā esošās vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumiem vai zaudējumiem, lai aprēķinātu tās kvalificētos ienākumus vai zaudējumus par fiskālo gadu, pieskaita atpakaļ fiskālajā gadā, kurā iespējas izmantošanas termiņš ir beidzies.

Ja akciju kompensācijas izdevumu summa ir uzkrāta sastāvā esošās vienības finanšu pārskatos fiskālajos gados pirms fiskālā gada, kurā tiek izdarīta izvēle, tad summu, kas vienāda ar starpību starp akciju kompensācijas izdevumu kopējo summu, kura atskaitīta tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanai šajos iepriekšējos fiskālajos gados, un akciju kompensācijas izdevumu kopējo summu, kas būtu bijusi atskaitīta tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanai šajos iepriekšējos fiskālajos gados, ja izvēle būtu izdarīta šādos fiskālajos gados, iekļauj sastāvā esošās vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā par šo fiskālo gadu.

Izvēli izdara saskaņā ar 43. panta 1. punktu, un tā konsekventi attiecas uz visām sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir tajā pašā jurisdikcijā, par gadu, kurā izvēle tiek izdarīta, un visiem turpmākajiem fiskālajiem gadiem.

Fiskālajā gadā, kurā izvēle tiek atsaukta, nesamaksāto akciju kompensācijas izdevumu summu, kas pārsniedz uzkrātos finanšu grāmatvedības izdevumus, iekļauj sastāvā esošās vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā.

4. Darījumus starp sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir dažādās jurisdikcijās, uzkrāj par tādu pašu summu sastāvā esošo vienību finanšu pārskatos un par summu, kas atbilst nesaistītu pušu darījuma principam.

Zaudējumus no aktīva pārdošanas vai citas nodošanas starp sastāvā esošām vienībām, kuru atrašanās vieta ir vienā un tajā pašā jurisdikcijā, uzkrāj par summu, kas atbilst nesaistītu pušu darījuma principam.

5. Kvalificētus atmaksājamos nodokļa ieskaitus uzskata par ienākumiem sastāvā esošas vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanai. Atmaksājamus nodokļu ieskaitus, kas neatbilst kvalificēta atmaksājamā nodokļa ieskaita definīcijai, kura sniegta 3. panta 32. punktā, neuzskata par ienākumiem sastāvā esošas vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanai.

6. Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles guvumus un zaudējumus attiecībā uz aktīviem un saistībām, kam piemēro patiesās vērtības vai vērtības samazināšanās uzskaiti sastāvā esošas vienības konsolidētajos finanšu pārskatos par fiskālo gadu, var noteikt, pamatojoties uz realizācijas principu, lai aprēķinātu šīs sastāvā esošās vienības kvalificētos ienākumus vai zaudējumus par to pašu fiskālo gadu.

Guvumus vai zaudējumus, kas izriet no patiesās vērtības vai vērtības samazināšanās grāmatvedībā piemērošanas attiecībā uz aktīvu vai saistību, izslēdz no sastāvā esošas vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķina saskaņā ar pirmo daļu.

Aktīva vai saistības uzskaites vērtība guvumu vai zaudējumu noteikšanas nolūkā saskaņā ar pirmo daļu ir uzskaites vērtība brīdī, kad aktīvs iegūts vai saistība radusies, vai izvēles izdarīšanas fiskālā gada pirmajā dienā, atkarībā no tā, kura no šīm dienām ir vēlāk.

Izvēli izdara saskaņā ar 43. panta 1. punktu, un tā attiecas uz visu sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, aktīviem un saistībām, ja vien iesniedzēja

sastāvā esošā vienība neizvēlas ierobežot šo izvēli līdz sastāvā esošo vienību vai ieguldījumu vienību materiālajiem pamatlīdzekļiem.

Fiskālajā gadā, kurā izvēle tiek atsaukta, sastāvā esošo vienību kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķina vajadzībām iekļauj summu, kas vienāda ar starpību starp aktīva vai saistības patieso vērtību tā fiskālā gada pirmajā dienā, kurā tiek veikta atsaukšana, un aktīva vai saistības uzskaites vērtību, kas noteikta atbilstoši izvēlei.

7. Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles sastāvā esošas vienības, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificētos ienākumus vai zaudējumus, kas rodas no tā, ka šajā jurisdikcijā esošu nekustamo īpašumu šāda sastāvā esošā vienība atsavina trešām personām fiskālajā gadā, var koriģēt, kā aprakstīts turpmāk.

No neto guvuma, kas izriet no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā minēts pirmajā daļā, fiskālajā gadā, kurā tiek izdarīta izvēle, atskaita jebkurus neto zaudējumus no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā minēts pirmajā daļā, fiskālajā gadā, kurā tiek izdarīta izvēle, un četros fiskālajos gados pirms šā fiskālā gada ("piecu gadu periods"). No neto ieguvuma vispirms atskaita neto zaudējumus (ja tādi ir), kas radušies piecu gadu perioda agrākajā fiskālajā gadā. Atlikušo neto guvuma summu pārnes uz nākamo periodu, un no tās atskaita visus neto zaudējumus, kas radušies piecu gadu perioda nākamajos fiskālajos gados.

Atlikušo neto guvuma summu, kas paliek pāri pēc otrās daļas piemērošanas, vienlīdzīgi sadala pa visu piecu gadu periodu, lai aprēķinātu katras tās sastāvā esošā vienības kvalificētos ienākumus vai zaudējumus, kuras atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā, kas saņēmusi neto guvumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā minēts pirmajā daļā, fiskālajā gadā, kurā izdarīta izvēle. Sastāvā esošai vienībai iedalītā atlikusī neto guvuma summa ir vienāda ar šīs sastāvā esošās vienības neto guvumu, kas dalīts ar visu sastāvā esošo vienību neto guvumu.

Ja neviena sastāvā esoša vienība jurisdikcijā nav saņēmusi neto guvumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā minēts pirmajā daļā, tajā fiskālajā gadā, kurā izdarīta izvēle, tad atlikušo neto guvuma summu, kas minēta trešajā daļā, vienlīdzīgi sadala katrai sastāvā esošajai vienībai šajā jurisdikcijā un vienādi sadala pa piecu gadu periodu, lai aprēķinātu katras sastāvā esošās vienības kvalificētos ienākumus vai zaudējumus.

Guvumus vai zaudējumus par fiskālajiem gadiem pirms izvēles izdarīšanas gada koriģē saskaņā ar 28. panta 1. punktu. Izvēli izdara katru gadu saskaņā ar 43. panta 2. punktu.

8. Izdevumus, kas saistīti ar finansēšanas kārtību, kur viens vai vairāki SU grupas dalībnieki veic nodokļa ieskaitu vienam vai vairākiem citiem tās pašas grupas dalībniekiem ("grupas iekšējā finansēšanas kārtība"), neņem vērā sastāvā esošas vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā šādos apstākļos:

(a) sastāvā esošās vienības atrašanās vieta ir zemu nodokļu jurisdikcijā vai jurisdikcijā, kas būtu zemu nodokļu jurisdikcija, ja izdevumi sastāvā esošajai vienībai nerastos;

(b) var pamatoti paredzēt, ka grupas iekšējās finansēšanas kārtības pastāvēšanas laikā izdevumu summa, kas būtu jāņem vērā kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanai, palielinātos, neradot sastāvā esošās vienības ar nodokli apliekamo ienākumu būtisku palielinājumu;

(c) sastāvā esošā vienība ir tāda dalībniece grupas iekšējā finansēšanas kārtībā, kuras atrašanās vieta ir augstu nodokļu jurisdikcijā vai tādā jurisdikcijā, kas nebūtu zemu nodokļu jurisdikcija, ja izdevumi nebūtu uzkrājušies sastāvā esošajai vienībai.

9. Galīgais mātesuzņēmums var izvēlēties piemērot tā konsolidēto grāmatvedības režīmu ienākumiem, izdevumiem, guvumiem un zaudējumiem no darījumiem starp sastāvā esošām vienībām, kuru atrašanās vieta ir tajā pašā jurisdikcijā un kuras iekļautas nodokļu konsolidācijas grupā, lai aprēķinātu šo sastāvā esošo vienību neto kvalificētos ienākumus vai zaudējumus.

Izvēli izdara saskaņā ar 43. panta 1. punktu.

Fiskālajā gadā, kurā tiek izdarīta vai atsaukta izvēle, veic atbilstošas korekcijas, lai šādas izvēles vai atsaukšanas rezultātā kvalificēto ienākumu vai zaudējumu pozīcijas netiktu ņemtas vērā vairāk nekā vienu reizi vai izlaistas.

10. Apdrošināšanas sabiedrība tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā neiekļauj summas, kas iekasētas no polišu turētājiem par nodokļiem, kurus apdrošināšanas sabiedrība samaksājusi attiecībā uz polišu turētājiem atgrieztajām summām. Apdrošināšanas sabiedrība tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā iekļauj visas polišu turētājiem atgrieztās summas, kas nav atspoguļotas tās finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos, ciktāl saistību pret polišu turētājiem atbilstošais palielinājums vai samazinājums ir atspoguļots tās finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos.

11. Summu, kas uzkrājas kā sastāvā esošas vienības pašu kapitāla samazinājums un kas ir rezultāts sadalei, kuru veic vai kura jāveic attiecībā uz instrumentu, ko šī sastāvā esošā vienība emitējusi atbilstoši prudenciālām regulatīvajām prasībām (“pirmā līmeņa papildu kapitāls”), tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā uzskata par izdevumiem.

Summu, kas ir atzīta kā sastāvā esošas vienības pašu kapitāla palielinājums un ir rezultāts sadalei, kas saņemta vai jāsaņem attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitālu, kurš ir sastāvā esošās vienības turējumā, iekļauj tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā.

16. pants

Starptautiskās kuģniecības ienākuma iekļaušana

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) “starptautiskās kuģniecības ienākums” ir neto ienākums, ko sastāvā esoša vienība gūst no šādām darbībām:

i) pasažieru vai kravas pārvadāšana ar kuģi starptautiskā satiksmē, ja šādu pārvadāšanu neveic iekšzemes ūdensceļos tajā pašā jurisdikcijā, neatkarīgi no tā, vai kuģis ir sastāvā esošās vienības īpašumā, tiek nomāts vai citādi ir tās rīcībā;

ii) tāda kuģa līzings, kuru izmanto pasažieru vai kravas pārvadāšanai starptautiskajā satiksmē uz frakts pamata, kad kuģis ir pilnībā aprīkots, nokomplektēts ar apkalpi un apgādāts;

iii) tāda kuģa līzings citai sastāvā esošai vienībai, kuru izmanto pasažieru vai kravas pārvadāšanai starptautiskajā satiksmē uz berbouta frakts pamata;

iv) līdzdalība kopfondā, kopuzņēmumā vai starptautiskā darbības aģentūrā pasažieru vai kravas pārvadāšanai starptautiskajā satiksmē, un

v) a) punktā minētā kuģa pārdošana, ar nosacījumu, ka kuģis ir bijis sastāvā esošās vienības lietošanā vismaz vienu gadu;

(b) "kvalificēts starptautiskās kuģniecības papildienākums" ir neto ienākumi, ko sastāvā esoša vienība gūst no šādām darbībām, ar nosacījumu, ka šādas darbības galvenokārt veic saistībā ar pasažieru un kravas pārvadājumiem ar kuģiem starptautiskā satiksmē:

i) kuģa iznomāšana uz frakts pamata citam kuģniecības uzņēmumam, kas nav sastāvā esoša vienība, ar nosacījumu, ka frakts ilgums nepārsniedz trīs gadus;

ii) nišu fraktēšanas pasākumi;

iii) tādu biļešu pārdošana, ko izdevuši citi kuģniecības uzņēmumi, starptautiska ceļojuma vietējam maršrutam;

iv) konteineru līzings un īslaicīga uzglabāšana vai aizturēšanas maksas par konteineru novēlotu atgriešanu;

v) pakalpojumu sniegšana citiem kuģniecības uzņēmumiem, ja tos sniedz inženieri, tehniskās uzturēšanas personāls, kravu apstrādātāji, ēdināšanas personāls un klientu pakalpojumu personāls, un

vi) ienākumi no ieguldījumiem, ja ieguldījumi, kas rada ienākumus, ir veikti kuģu ekspluatēšanas starptautiskā satiksmē darbības ietvaros.

2. Sastāvā esošas vienības starptautiskās kuģniecības ienākumus un kvalificētus starptautiskās kuģniecības papildienākumus neiekļauj tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā ar nosacījumu, ka sastāvā esošā vienība pierāda, ka visu kuģu stratēģiskā vai komerciālā pārvaldība tiek faktiski veikta no jurisdikcijas, kurā ir sastāvā esošās vienības atrašanās vieta.

3. Ja sastāvā esošas vienības starptautiskās kuģniecības ienākumu un kvalificētu starptautiskās kuģniecības papildienākumu aprēķina rezultātā tiek iegūti zaudējumi, šādus zaudējumus neiekļauj sastāvā esošās vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā.

4. Ciktāl sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kopējie kvalificētie kuģniecības papildienākumi pārsniedz 50 % no to kopējiem starptautiskās kuģniecības ienākumiem, pārsniedzošo ienākumu iekļauj to kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā.

5. Izmaksas, kas sastāvā esošai vienībai rodas tieši no tās starptautiskās kuģniecības darbībām un kvalificētām starptautiskās kuģniecības papilddarbībām, kuras minētas 1. punktā, iekļauj šādās darbībās, lai aprēķinātu sastāvā esošās vienības neto starptautiskās kuģniecības ienākumu un neto kvalificēto starptautiskās kuģniecības papildienākumu.

Izmaksas, kas sastāvā esošai vienībai rodas netieši no tās starptautiskās kuģniecības darbībām un kvalificētām starptautiskās kuģniecības papilddarbībām, kuras minētas 1. punktā, iekļauj šādās darbībās, lai aprēķinātu sastāvā esošās vienības neto

starptautiskās kuģniecības ienākumā un neto kvalificētos starptautiskās kuģniecības papildienākumā, pamatojoties uz tās ieņēmumiem no šādām darbībām proporcionāli tās kopējiem ieņēmumiem.

6. Visas tiešās un netiešās izmaksas, kas rodas sastāvā esošai vienībai un kas tiek iekļautas tās starptautiskās kuģniecības ienākumā vai kvalificētā starptautiskās kuģniecības papildienākumā saskaņā ar 5. punktu, neņem vērā tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanā.

17. pants

Kvalificēto ienākumu vai zaudējumu sadale starp galveno vienību un pastāvīgo pārstāvniecību

1. Ja sastāvā esoša vienība ir pastāvīgā pārstāvniecība, kā definēts 3. panta 10. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, tās finanšu grāmatvedības neto ienākumi vai zaudējumi ir neto ienākumi vai zaudējumi, kas atspoguļoti tās atsevišķajos finanšu pārskatos.

   Ja pastāvīgajai pārstāvniecībai nav atsevišķu finanšu pārskatu, tās finanšu grāmatvedības neto ienākumi vai zaudējumi ir summa, kas būtu atspoguļota tās atsevišķajos finanšu pārskatos, ja tie tiktu sagatavoti individuāli un saskaņā ar grāmatvedības standartu, kurš izmantots galīgā mātesuzņēmuma konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā.

2. Ja sastāvā esoša vienība atbilst pastāvīgās pārstāvniecības definīcijai 3. panta 10. punkta a) vai b) apakšpunktā, tās finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai atspoguļotu tikai tās ienākumu un izdevumu pozīcijas, kas ir attiecināmas uz to saskaņā ar piemērojamo nodokļu nolīgumu tās jurisdikcijas vietējiem tiesību aktiem, kurā ir tās atrašanās vieta, neatkarīgi no ienākumu summas, kas ir apliekama ar nodokli, un atskaitāmo izdevumu summas šajā jurisdikcijā.

   Ja sastāvā esoša vienība atbilst pastāvīgās pārstāvniecības definīcijai 3. panta 10. punkta c) apakšpunktā, tās finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus koriģē, lai atspoguļotu tikai tās ienākumu un izdevumu pozīcijas, kas būtu attiecināmas uz to saskaņā ar ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu[13] 7. pantu.

3. Ja sastāvā esoša vienība atbilst pastāvīgās pārstāvniecības definīcijai 3. panta 10. punkta d) apakšpunktā, tās finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus aprēķina, pamatojoties uz tām ienākumu pozīcijām, kas ir izslēgtas tajā jurisdikcijā, kurā ir galvenās vienības atrašanās vieta, un kas ir attiecināmas uz darbībām, kuras veic ārpus šīs jurisdikcijas, un izdevumu pozīcijām, kas nav atskaitāmas nodokļu vajadzībām jurisdikcijā, kurā ir galvenās vienības atrašanās vieta, un kas ir attiecināmas uz šādām darbībām ārpus šīs jurisdikcijas.

4. Pastāvīgās pārstāvniecības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus neņem vērā, kad nosaka galvenās vienības kvalificētos ienākumus vai zaudējumus.

5. Ja pastāvīgās pārstāvniecības kvalificētos zaudējumus uzskata par galvenās vienības izdevumiem tās vietējo ar nodokli apliekamo ienākumu aprēķināšanā un ja tie netiek kompensēti ar pastāvīgās pārstāvniecības un galvenās vienības vietējiem ar nodokli

[13] ESAO Paraugkonvencija par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam, ar grozījumiem.

apliekamajiem ienākumiem, šādus kvalificētos zaudējumus uzskata par galvenās vienības izdevumiem tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķināšanai.

Atkāpjoties no 4. punkta, kvalificētos ienākumus, ko pastāvīgā pārstāvniecība gūst vēlāk, uzskata par galvenās vienības kvalificētajiem ienākumiem līdz kvalificēto zaudējumu summai, kas iepriekš uzskatīti par galvenās vienības izdevumiem atbilstoši pirmajai daļai.

18. pants

Caurplūsmas vienības kvalificēto ienākumu vai zaudējumu sadale un aprēķināšana

1. Sastāvā esošas vienības, kas ir caurplūsmas vienība, finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus samazina par summu, kas iedalāma tās īpašniekiem, kuri nav daļa no SU grupas un kuriem ir īpašumtiesības šādā caurplūsmas vienībā tieši vai netieši ar vienas vai vairāku nodokļu vajadzībām caurskatāmu vienību starpniecību, izņemot šādus gadījumus:

   (a) caurplūsmas vienība ir galīgais mātesuzņēmums, vai

   (b) caurplūsma vienība tieši vai ar vienas vai vairāku nodokļu vajadzībām caurskatāmu vienību starpniecību pieder gala mātesuzņēmumam.

2. Sastāvā esošas vienības, kas ir caurplūsmas vienība, finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus samazina par finanšu grāmatvedības neto ienākumiem vai zaudējumiem, kas iedalīti citai sastāvā esošai vienībai.

3. Ja caurplūsmas vienība pilnībā vai daļēji veic uzņēmējdarbību ar pastāvīgās pārstāvniecības starpniecību, tās finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus, kas paliek pāri pēc 1. punkta piemērošanas, sadala šai pastāvīgajai pārstāvniecībai saskaņā ar 17. pantu.

4. Ja nodokļu vajadzībām caurskatāma vienība nav galīgais mātesuzņēmums, caurplūsmas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus, kas paliek pāri pēc 3. punkta piemērošanas, iedala tās sastāvā esošām īpašniekvienībām atbilstoši to īpašumtiesībām caurplūsmas vienībā.

5. Ja reversā hibrīdvienība vai nodokļu vajadzībām caurskatāma vienība ir galīgais mātesuzņēmums, caurplūsmas vienības finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus, kas paliek pāri pēc 3. punkta piemērošanas, iedala reversajai hibrīdvienībai vai nodokļu vajadzībām caurskatāmajai vienībai.

   "Reversā hibrīdvienība" ir caurplūsmas vienība, ko neuzskata par nodokļu vajadzībām caurskatāmu jurisdikcijā, kurā atrodas tās īpašnieks.

6. Šā panta 3., 4. un 5. punktu piemēro atsevišķi attiecībā uz katrām īpašumtiesībām caurplūsmas vienībām.

IV NODAĻA

KORIĢĒTO APTVERTO NODOKĻU APRĒĶINĀŠANA

19. pants

Aptvertie nodokļi

1. Sastāvā esošas vienības aptvertie nodokļi ietver:

   (a) nodokļus, kas uzkrājušies sastāvā esošas vienības finanšu pārskatos attiecībā uz tās ienākumiem vai peļņu, vai to daļu tās sastāvā esošās vienības ienākumos vai peļņā, kurā tai ir īpašumtiesības;

   (b) nodokļus par sadalīto peļņu, domājamām peļņas izmaksām un ar darbību nesaistītiem izdevumiem, kurus piemēro saskaņā ar atbilstīgu sadales nodokļa sistēmu;

   (c) nodokļus, ko piemēro vispārpieņemama uzņēmumu ienākuma nodokļa vietā, un

   (d) nodokļus, ko iekasē ar atsauci uz nesadalīto peļņu un uzņēmuma pašu kapitālu, ieskaitot nodokļus par vairākiem komponentiem, kas balstīti uz ienākumiem un pašu kapitālu.

2. Sastāvā esošas vienības aptvertie nodokļi neietver:

   (a) virsnodokli, kas uzkrājies sastāvā esošai vienībai atbilstoši kvalificētam ienākuma iekļaušanas noteikumam;

   (b) virsnodokli, kas uzkrājies sastāvā esošai vienībai atbilstoši kvalificētam vietējam virsnodoklim;

   (c) nodokļus, kas attiecināmi uz korekcijām, kuras sastāvā esoša vienība veic kvalificēta *UTPR* piemērošanas rezultātā;

   (d) diskvalificētu atmaksājamo dalībniekiem ieskaitīto nodokli un

   (e) nodokļus, ko maksā apdrošināšanas sabiedrība par atmaksājumiem polišu turētājiem.

3. Aptvertos nodokļus attiecībā uz jebkuriem guvumiem vai zaudējumiem, kas izriet no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā minēts 15. panta 7. punkta pirmajā daļā, fiskālajā gadā, kurā tiek izdarīta izvēle, neiekļauj koriģēto aptverto nodokļu aprēķinā.

20. pants

Koriģētie aptvertie nodokļi

1. Sastāvā esošas vienības koriģētos aptvertos nodokļus fiskālajam gadam nosaka, nodokļu izdevumu summu, kas uzkrāta tās finanšu grāmatvedības neto ienākumos vai zaudējumos attiecībā uz aptvertajiem nodokļiem par fiskālo gadu, koriģējot ar:

   (a) tās aptverto nodokļu pieskaitījumus vai samazinājumu neto summu par fiskālo gadu, kā noteikts 2. un 3. punktā;

   (b) kopējā atliktā nodokļa korekcijas summu, kā noteikts 21. pantā, un

(c) jebkādu tādu aptverto nodokļu palielinājumu vai samazinājumu, kas uzkrāti pašu kapitālā vai citos apvienotajos ienākumos saistībā ar summām, kuras iekļautas to kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā, kurās tiks apliktas ar nodokli.

2. Pieskaitījumi sastāvā esošas vienības aptvertajiem nodokļiem par fiskālo gadu ietver:

(a) aptverto nodokļu summu, kas uzkrāta kā izdevumi peļņā pirms nodokļu piemērošanas finanšu pārskatos;

(b) kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīva summu, kas izmantota atbilstoši 22. panta 3. punktam;

(c) aptverto nodokļu summu, kas saistīta ar neskaidru nodokļu pozīciju, kura iepriekš izslēgta atbilstoši 3. punkta d) apakšpunktam, un kas samaksāta par fiskālo gadu, un

(d) ieskaita vai atmaksas summu saistībā ar kvalificētu atmaksājamo nodokļa ieskaitu, kas uzkrāts kā nodokļa izdevumu samazinājums.

3. Sastāvā esošas vienības aptverto nodokļu samazinājumi par fiskālo gadu ietver:

(a) nodokļu izdevumu summu saistībā ar ienākumiem, kas nav iekļauti kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā saskaņā ar III nodaļu;

(b) ieskaita vai atmaksas summu saistībā ar atmaksājamo nodokļa ieskaitu, kas nav kvalificēts atmaksājams nodokļa ieskaits, kurš nav uzkrājies kā nodokļu izdevumu samazinājums;

(c) sastāvā esošai vienībai atmaksātu vai ieskaitītu aptverto nodokļu summu, kas netika uzskatīta par nodokļu izdevumu korekciju, ja vien tā nav saistīta ar kvalificētu atmaksājamu nodokļa ieskaitu;

(d) nodokļu izdevumu summu, kas saistīta ar neskaidru nodokļu pozīciju, un

(e) nodokļu izdevumu summu, kuras samaksa nav paredzama trīs gadu laikā pēc fiskālā gada beigām.

4. Lai aprēķinātu koriģētos aptvertos nodokļus, ja aptverto nodokļu summa ir raksturota vairākos punktos no 1.–3. punkta, to ņem vērā tikai vienreiz.

5. Ja fiskālajā gadā jurisdikcijā ir neto kvalificēti zaudējumi un koriģēto aptverto nodokļu summa šai jurisdikcijai ir negatīva un mazāka par summu, kas vienāda ar neto kvalificētajiem zaudējumiem, tos reizinot ar minimālo nodokļa likmi (“paredzamie koriģētie aptvertie nodokļi”), tad summu, kas vienāda ar starpību starp koriģēto aptverto nodokļu summu un paredzamo koriģēto aptverto nodokļu summu, uzskata par papildu virsnodokli par šo fiskālo gadu. Papildu virsnodokļa summu iedala katrai sastāvā esošajai vienībai jurisdikcijā saskaņā ar 28. panta 3. punktu.

21. pants

Kopējā atliktā nodokļa korekcijas summa

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) “neatskaitāms uzkrājums” ir sastāvā esošas vienības finanšu pārskatos uzkrātu atliktā nodokļa izdevumu kustība, kas saistīta ar neskaidru nodokļu pozīciju un izmaksām no sastāvā esošas vienības;

(b) “neapvērsts uzkrājums” ir sastāvā esošas vienības finanšu pārskatos uzkrāto atliktā nodokļa saistību palielinājums fiskālajā gadā, kura samaksa nav paredzama laikposmā, kas noteikts 7. punktā, un kuru iesniedzēja sastāvā esošā vienība izvēlas neiekļaut kopējā atliktā nodokļa korekcijas summā par fiskālo gadu.

2. Ja vietējā nodokļa likme jurisdikcijā ir zemāka par minimālo efektīvo nodokļa likmi, kopējā atliktā nodokļa korekcijas summa, kas jāpieskaita sastāvā esošas vienības koriģētajiem aptvertajiem nodokļiem par fiskālo gadu atbilstoši 20. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ir atliktā nodokļa izdevumi, kas uzkrāti tās finanšu pārskatos attiecībā uz aptvertajiem nodokļiem, ievērojot korekcijas saskaņā ar 3.–6. punktu.

Ja vietējā nodokļa likme jurisdikcijā ir augstāka par minimālo nodokļa likmi, kopējā atliktā nodokļa korekcijas summa, kas jāpieskaita sastāvā esošas vienības koriģētajiem aptvertajiem nodokļiem par fiskālo gadu atbilstoši 20. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ir atliktā nodokļa izdevumi, kas uzkrāti tās finanšu pārskatos attiecībā uz aptvertajiem nodokļiem, kas koriģēti pēc minimālās nodokļa likmes, ievērojot korekcijas saskaņā ar 3.–6. punktu.

3. Kopējo atliktā nodokļa korekcijas summu palielina par:

(a) neatskaitāmā uzkrājuma vai neapvērstā uzkrājuma summu, kas samaksāta fiskālajā gadā, un

(b) atgūto atliktā nodokļa saistību summu, kas noteikta kādā no iepriekšējiem fiskālajiem gadiem un kas samaksāta fiskālajā gadā.

4. Ja fiskālajā gadā zaudējumu atliktā nodokļa aktīvs netiek uzkrāts finanšu pārskatos, jo nav izpildīti atzīšanas kritēriji, kopējo atliktā nodokļa korekcijas summu samazina par summu, par kādu kopējā atliktā nodokļa korekcijas summa tiktu samazināta, ja zaudējumu atliktā nodokļa aktīvs par fiskālo gadu būtu uzkrāts.

5. Kopējā atliktā nodokļa korekcijas summa neietver:

(a) atliktā nodokļa izdevumu summu saistībā ar pozīcijām, kas nav iekļautas kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā saskaņā ar III nodaļu;

(b) atliktā nodokļa izdevumu summu saistībā ar neatļautiem uzkrājumiem un neapvērstiem uzkrājumiem;

(c) vērtības korekcijas vai grāmatvedības atzīšanas korekcijas summas ietekmi saistībā ar atliktā nodokļa aktīvu;

(d) atliktā nodokļa izdevumu summu, kas izriet no pārvērtēšanas saistībā ar piemērojamās vietējās nodokļa likmes izmaiņām, un

(e) atliktā nodokļa izdevumu summu saistībā ar nodokļa ieskaitu radīšanu un izmantošanu.

6. Ja atliktā nodokļa aktīvs, kas attiecināms uz sastāvā esošas vienības kvalificētajiem zaudējumiem, ir uzkrāts par fiskālo gadu pēc likmes, kas zemāka par minimālo likmi, to var koriģēt pēc minimālās likmes tajā pašā fiskālajā gadā.

Ja atliktā nodokļa aktīvu palielina atbilstoši pirmajai daļai, kopējo atliktā nodokļa korekcijas summu attiecīgi samazina.

7. Atliktā nodokļa saistības, kas netiek samaksātas vai apvērstas piecos nākamajos fiskālajos gados, atgūst tiktāl, ciktāl tās nav ņemtas vērā sastāvā esošas vienības kopējā atliktā nodokļa korekcijas summā.

Atgūto atliktā nodokļa saistību summu par fiskālo gadu uzskata par piektā iepriekšējā fiskālā gada aptverto nodokļu samazinājumu, un šāda gada efektīvo nodokļa likmi un virsnodokli pārrēķina saskaņā ar 28. panta 1. punktu.

8. Atkāpjoties no 7. punkta, ja atliktā nodokļa saistības, kas netiek samaksātas piecos nākamajos gados, ir atgūšanas izņēmuma uzkrājumi, tās neatgūst. Atgūšanas izņēmuma uzkrājumi ir uzkrāto nodokļu izdevumu summa, kas attiecināma uz izmaiņām saistītajās atliktā nodokļa saistībās, attiecībā uz šādām pozīcijām:

(a) izmaksu atgūšanas atskaitījumi par materiālajiem pamatlīdzekļiem;

(b) izmaksas par licenci vai tamlīdzīgu pasākumu no valdības par nekustamā īpašuma izmantošanu vai dabas resursu izmantošanu, kas ietver būtiskus ieguldījumus materiālajos pamatlīdzekļos;

(c) pētniecības un izstrādes izdevumi;

(d) dezekspluatācijas un remediācijas izdevumi;

(e) patiesās vērtības uzskaite par nerealizētajiem neto guvumiem;

(f) ārvalstu valūtas maiņas neto guvumi;

(g) apdrošināšanas rezerves un apdrošināšanas polišu atliktās iegādes izmaksas;

(h) guvumi no tāda materiāla īpašuma pārdošanas, kas atrodas tajā pašā jurisdikcija, kurā ir sastāvā esošās vienības atrašanās vieta, un kas tiek atkārtoti ieguldīti materiālajā īpašumā tajā pašā jurisdikcijā, un

(i) papildu summas, kas uzkrātas grāmatvedības principu izmaiņu rezultātā saistībā ar a)–h) punktā uzskaitītajām pozīcijām.

22. pants

Kvalificēto zaudējumu izvēle

1. Atkāpjoties no 21. panta, iesniedzēja sastāvā esoša vienība var izdarīt kvalificēto zaudējumu izvēli attiecībā uz jurisdikciju, saskaņā ar kuru kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvu nosaka katram fiskālajam gadam, kurā rodas neto kvalificētie zaudējumi attiecīgajā jurisdikcijā. Šajā nolūkā kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvs ir vienāds ar neto kvalificētajiem zaudējumiem par fiskālo gadu jurisdikcijai, to reizinot ar minimālo likmi.

Kvalificēto zaudējumu izvēli nevar izdarīt attiecībā uz jurisdikciju ar atbilstīgu sadales nodokļa sistēmu, kas definēta 38. pantā.

2. Kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvu, kas noteikts atbilstoši 1. punktam, izmanto jebkurā nākamajā fiskālajā gadā, kurā jurisdikcijai ir neto kvalificētie ienākumi tādas summas apmērā, kas vienāda ar neto kvalificētajiem ienākumiem, tos reizinot ar minimālo likmi, vai — ja tā ir zemāka — pieejamās kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīva summas apmērā.

3. Kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvu samazina par summu, kas tiek izmantota fiskālajam gadam, un atlikumu pārnes uz nākamajiem fiskālajiem gadiem.

4. Ja kvalificēto zaudējumu izvēle tiek atsaukta, jebkuru atlikušo kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvu samazina līdz nullei no tā pirmā fiskālā gada pirmās dienas, kurā kvalificēto zaudējumu izvēle vairs nav piemērojama.

5. Kvalificēto zaudējumu izvēli dara zināmu kopā ar pirmo SU grupas virsnodokļa informācijas deklarāciju, tajā norādot arī jurisdikciju, par kuru izvēle ir izdarīta.

6. Ja caurplūsmas vienība, kas ir SU grupas galīgais mātesuzņēmums, izdara kvalificētu zaudējumu izvēli atbilstoši šim pantam, tad kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvu aprēķina ar atsauci uz caurplūsmas vienības kvalificētajiem zaudējumiem pēc samazinājuma atbilstoši 36. panta 3. punktam.

23. pants

To aptverto nodokļu īpaša sadale, kuri rodas konkrētu veidu sastāvā esošām vienībām

1. Pastāvīgajai pārstāvniecībai iedala jebkuru tādu aptverto nodokļu summu, kuri iekļauti sastāvā esošas vienības finanšu pārskatos un kuri saistīti ar pastāvīgās pārstāvniecības kvalificētajiem ienākumiem vai zaudējumiem.

2. Sastāvā esošai īpašniekvienībai iedala jebkuru tādu aptverto nodokļu summu, kuri iekļauti nodokļu vajadzībām caurskatāmas vienības finanšu pārskatos un kuri saistīti ar kvalificētajiem ienākumiem vai zaudējumiem, kas iedalīti sastāvā esošai īpašniekvienībai saskaņā ar 18. panta 4. punktu.

3. Sastāvā esošai vienībai iedala jebkuru aptverto nodokļu summu, kas iekļauti tās tiešo vai netiešo sastāvā esošo īpašniekvienību finanšu pārskatos atbilstoši kontrolētam ārvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmam, ciktāl šie aptvertie nodokļi ir saistīti ar sastāvā esošās vienības kvalificētajiem ienākumiem vai zaudējumiem.

4. Sastāvā esošai vienībai, kas ir hibrīdvienība, iedala jebkuru aptverto nodokļu summu, kas ietverta tās sastāvā esošās īpašniekvienības finanšu pārskatos un kas saistīta ar hibrīdvienības kvalificētajiem ienākumiem.

   "Hibrīdvienība" ir vienība, ko uzskata par atsevišķu personu ienākuma nodokļa vajadzībām tajā jurisdikcijā, kurā ir tās atrašanās vieta, bet par nodokļu vajadzībām pārskatāmu tajā jurisdikcijā, kurā ir tās īpašnieka atrašanās vieta.

5. Sastāvā esošai vienībai, kas veikusi izmaksu fiskālajā gadā, iedala jebkuru aptverto nodokļu summu, kas uzkrāta sastāvā esošo tiešo īpašniekvienību finanšu pārskatos par šādām izmaksām.

6. Sastāvā esoša vienība, kam iedalīti aptvertie nodokļi atbilstoši 3. un 4. punktam saistībā ar pasīvajiem ienākumiem, iekļauj šādus aptvertos nodokļus summā, kas vienāda ar aptvertajiem nodokļiem, kuri iedalīti saistībā ar šādiem pasīvajiem ienākumiem.

   Atkāpjoties no pirmās daļas, sastāvā esošā vienība iekļauj summu, kas izriet no šai jurisdikcijai noteiktā virsnodokļa procentuālās daļas reizinājuma ar sastāvā esošās vienības pasīvo ienākumu summu, kura iekļauta atbilstoši kontrolētam ārvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmam vai nodokļu pārredzamības noteikumam, ja rezultāts ir mazāks nekā summa, kas iegūta atbilstoši pirmajai daļai. Šajā daļā virsnodokļa procentuālo daļu jurisdikcijai nosaka, neņemot vērā aptvertos nodokļus, kas rodas sastāvā esošajai īpašniekvienībai saistībā ar šādiem pasīvajiem ienākumiem.

   Sastāvā esošās īpašniekvienības aptvertos nodokļus, kas rodas saistībā ar šādiem pasīvajiem ienākumiem un kas ir atlikuši pēc šīs daļas piemērošanas, nesadala saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Šajā daļā "pasīvie ienākumi" ir šādas ienākumu pozīcijas, ciktāl tās ir bijušas apliekamas ar nodokli atbilstoši kontrolētam ārvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmam vai tādēļ, ka vienību, kas maksā šādus ienākumus, uzskata par hibrīdvienību:

(a) dividendes vai dividenžu ekvivalenti;

(b) procenti vai procentu ekvivalenti;

(c) īre;

(d) autoratlīdzība;

(e) mūža rente vai

(f) neto guvumi no tāda veida īpašuma, kas rada ienākumus, kuri raksturoti a)–e) punktā.

7. Ja pastāvīgās pārstāvniecības kvalificētos ienākumus uzskata par galvenās vienības kvalificētajiem ienākumiem saskaņā ar 17. panta 5. punktu, jebkurus aptvertos nodokļus, kas rodas jurisdikcijā, kurā ir pastāvīgās pārstāvniecības atrašanās vieta, un kas saistīti ar šādiem ienākumiem, uzskata par galvenās vienības aptvertajiem nodokļiem tādas summas apmērā, kas nepārsniedz šādus ienākumus, tos reizinot ar augstāko vietējo nodokļa likmi par parastajiem ienākumiem jurisdikcijā, kurā ir galvenās vienības atrašanās vieta.

24. pants

Korekcijas pēc iesniegšanas un nodokļa likmes izmaiņas

1. Ja sastāvā esoša vienība savos finanšu pārskatos par iepriekšēju fiskālo gadu reģistrē savu aptverto nodokļu korekciju, tad šādu korekciju uzskata par aptverto nodokļu korekciju fiskālajā gadā, kurā tiek veikta korekcija, ja vien korekcija nav saistīta ar fiskālo gadu, kurā aptvertie nodokļi jurisdikcijai samazinās.

   Ja samazinās aptvertie nodokļi, kas iekļauti sastāvā esošās vienības koriģētajos aptvertajos nodokļos par iepriekšējo fiskālo gadu, tad efektīvo nodokļa likmi un virsnodokli par šādu fiskālo gadu pārrēķina saskaņā ar 28. panta 1. punktu, samazinot koriģētos aptvertos nodokļus par aptverto nodokļu samazinājuma summu. Attiecīgi koriģē kvalificētos ienākumus par konkrēto fiskālo gadu un visiem attiecīgajiem fiskālajiem gadiem.

   Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles aptverto nodokļu samazinājumu, kas ir nebūtisks, var uzskatīt par aptverto nodokļu korekciju fiskālajā gadā, kurā tiek veikta korekcija. Aptverto nodokļu nebūtisks samazinājums ir to koriģēto aptverto nodokļu samazinājums par mazāk nekā 1 000 000 EUR, kuri noteikti jurisdikcijai par konkrēto fiskālo gadu.

2. Ja piemērojamā vietējā nodokļa likme tiek samazināta līdz likmei, kas mazāka par minimālo nodokļa likmi, un šāda samazinājuma rezultātā rodas atliktā nodokļa izdevumi, tad šādu atliktā nodokļa izdevumu summu uzskata par korekciju sastāvā esošās vienības saistībās par aptvertajiem nodokļiem, kas ņemti vērā atbilstoši 19. un 20. pantam par iepriekšēju fiskālo gadu.

3. Ja atliktā nodokļa izdevumi ņemti vērā pēc likmes, kas zemāka par minimālo efektīvo nodokļa likmi, un piemērojamā nodokļa likme vēlāk tiek palielināta, tad atliktā nodokļa izdevumu summu, kas izriet no šāda palielinājuma, maksājuma brīdī

uzskata par korekciju sastāvā esošas vienības saistībās par aptvertajiem nodokļiem, kas pieprasīti par iepriekšēju fiskālo gadu saskaņā ar 19. un 20. pantu.

Korekcija, ko veic saskaņā ar pirmo daļu, nepārsniedz summu, kas vienāda ar atliktā nodokļa izdevumiem, kuri pārrēķināti pēc minimālās likmes.

4. Ja vairāk nekā 1 000 000 EUR no summas, kas uzkrājusies sastāvā esošai vienībai kā nodokļu izdevumi un kas iekļauta koriģētajos aptvertajos nodokļos par fiskālo gadu, netiek samaksāti trīs gadu laikā pēc šā fiskālā gada beigām, tad nodokļa efektīvo likmi un virsnodokli par fiskālo gadu, kurā nesamaksātā summa pieprasīta kā aptvertais nodoklis, pārrēķina saskaņā ar 28. panta 1. punktu, izslēdzot šādu nesamaksāto summu no koriģētajiem aptvertajiem nodokļiem.

V NODAĻA

EFEKTĪVĀS NODOKĻA LIKMES UN VIRSNODOKĻA APRĒĶINĀŠANA

25. pants

Efektīvās nodokļa likmes noteikšana

1. SU grupas efektīvo nodokļa likmi katram fiskālajam gadam un katrai jurisdikcijai, ja vien tajā ir neto kvalificētie ienākumi, aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$Faktiskā\ nodokļu\ likme = \frac{sastāvā\ esošo\ vienību\ koriģētie\ aptvertie\ nodokļi}{sastāvā\ esošo\ vienību\ neto\ kvalificētos\ ienākumus\ jurisdikcijā}$$

kur sastāvā esošo vienību koriģētie aptvertie nodokļi ir visu sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, koriģēto aptverto nodokļu, kas noteikti saskaņā ar IV nodaļu, summa.

2. Sastāvā esošo vienību neto kvalificētos ienākumus jurisdikcijā fiskālajam gadam nosaka saskaņā ar šādu formulu:

$$Neto\ kvalificētie\ ienākumi\ vai\ zaudējumi = sastāvā\ esošo\ vienību\ kvalificētie\ ienākumi - sastāvā\ esošo\ vienību\ kvalificētie\ zaudējumi$$

kur:

(a) sastāvā esošo vienību kvalificētie ienākumi ir visu sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificēto ienākumu, kas noteikti saskaņā ar III nodaļu, summa, attiecīgā gadījumā ņemot vērā starptautiskās kuģniecības ienākumu izņēmumu saskaņā ar 16. pantu;

(b) sastāvā esošo vienību kvalificētie zaudējumi ir visu sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificēto zaudējumu, kas noteikti saskaņā ar III nodaļu, summa.

3. Sastāvā esošo vienību, kas ir ieguldījumu vienības, koriģētos aptvertos nodokļus un kvalificētos ienākumus vai zaudējumus neiekļauj efektīvās nodokļa likmes aprēķinā saskaņā ar 1. punktu un neto kvalificēto ienākumu aprēķinā saskaņā ar 2. punktu.

4. Sastāvā esošu vienību, kuras ir bez valstspiederības un kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, efektīvo nodokļa likmi katram fiskālajam gadam aprēķina atsevišķi no sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir tajā pašā jurisdikcijā, faktiskās nodokļa likmes.

26. pants

Virsnodokļa aprēķināšana

1. Ja jurisdikcijas, kurā ir sastāvā esošo vienību atrašanās vieta, efektīvā nodokļa likme ir zemāka par minimālo nodokļa likmi fiskālajam gadam, SU grupa atsevišķi aprēķina virsnodokli katrai no tās sastāvā esošajām vienībām, kam ir kvalificētie ienākumi, kuri iekļauti šīs jurisdikcijas neto kvalificēto ienākumu aprēķinā. Virsnodokli aprēķina katrai jurisdikcijai.

2. Virsnodokļa procentuālo daļu jurisdikcijai fiskālajam gadam aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$Virsnodokļa\ procentuālā\ daļa = minimālā\ nodokļu\ likme - faktiskā\ nodokļu\ likme$$

kur efektīvā nodokļa likme ir likme, kas aprēķināta saskaņā ar 25. pantu.

3. Jurisdikcijas virsnodokli fiskālajam gadam aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$Jurisdikcijas\ virsnodoklis = (virsnodokļa\ procentuālā\ daļa\ x\ peļņas\ atlikums) + papildu\ virsnodoklis - vietējais\ virsnodoklis$$

kur:

(a) papildu virsnodoklis ir nodokļa summa, kas noteikta saskaņā ar 28. pantu;

(b) vietējais virsnodoklis ir nodokļa summa, kas noteikta saskaņā ar 10. pantu.

4. Pārsniedzošo peļņu jurisdikcijai fiskālajam gadam, kā minēts 3. punktā, aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$Peļņas\ atlikums = neto\ kvalificētie\ ienākumi - ienākumu\ izņēmums\ pēc\ būtības$$

kur:

(a) neto kvalificētie ienākumi ir ienākumi, kas noteikti saskaņā ar 25. panta 2. punktu;

(b) pēc satura izslēgtais ienākums ir summa, kas noteikta saskaņā ar 27. pantu.

Šajā daļā "pārsniedzošā peļņa" nozīmē summu, kura vienāda ar starpību starp sastāvā esošo vienību neto kvalificētajiem ienākumiem, kas aprēķināti tās jurisdikcijas līmenī, kurā ir sastāvā esošo vienību atrašanās vieta, un šādu sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā, pēc satura izslēgtajiem ienākumiem.

5. Sastāvā esošas vienības virsnodokli fiskālajam gadam aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$Sastāvā\ esošas\ vienības\ virsnodokls = jurisdikcijas\ virsnodoklis$$

$$x \frac{sastāvā\ esošas\ vienības\ kvalificētie\ ienākumi}{visu\ sastāvā\ esošo\ vienību\ kopējie\ kvalificētie\ ienākumi}$$

kur:

(a) sastāvā esošas vienības kvalificētie ienākumi ir ienākumi, kas noteikti saskaņā ar III nodaļu;

(b) visu sastāvā esošo vienību kopējie kvalificētie ienākumi ir sastāvā esošo vienību kvalificēto ienākumu summa.

6. Ja jurisdikcijas virsnodoklis izriet no pārrēķināšanas saskaņā ar 28. panta 1. punktu un jurisdikcijā ir neto kvalificētie zaudējumi par fiskālo gadu, virsnodokli sadala katrai sastāvā esošajai vienībai, izmantojot 5. punktā noteikto formulu, pamatojoties uz sastāvā esošo vienību kvalificētajiem ienākumiem fiskālajos gados, par kuriem tiek veikti pārrēķini atbilstoši 28. panta 1. punktam.

7. Sastāvā esošu vienību, kuras ir bez valstspiederības un kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, virsnodokli katram fiskālajam gadam aprēķina atsevišķi no visu pārējo sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir tajā pašā jurisdikcijā, virsnodokļa.

27. pants

Ienākuma pēc satura izslēgšana

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) "atbilstīgie darbinieki" ir sastāvā esošas vienības pilnslodzes darbinieki vai nepilnas slodzes darbinieki un neatkarīgi līgumslēdzēji, kas piedalās SU grupas parastajās operatīvajās darbībās SU grupas vadībā un kontrolē;

(b) "atbilstīgās algu izmaksas" ir darbinieku kompensāciju izdevumi, tostarp algas un citi izdevumi, kas sniedz tiešu un atsevišķu personīgu labumu darbiniekam, piemēram, veselības apdrošināšana un pensiju iemaksas, algu un nodarbinātības nodokļi, un darba devēja sociālās apdrošināšanas iemaksas;

(c) "atbilstīgie materiālie pamatlīdzekļi" ir:

i) materiālie pamatlīdzekļi, kas atrodas attiecīgajā jurisdikcijā;

ii) dabas resursi, kas atrodas attiecīgajā jurisdikcijā;

iii) nomnieka tiesības izmantot materiālos pamatlīdzekļus, kas atrodas attiecīgajā jurisdikcijā, un

iv) licence vai tamlīdzīgs pasākums no valdības par nekustamā īpašuma izmantošanu vai dabas resursu izmantošanu, kas ietver būtiskus ieguldījumus materiālajos pamatlīdzekļos.

2. Ja vien SU grupas iesniedzēja vienība neizvēlas nepiemērot ienākumu pēc satura izslēgšanu, virsnodokļa aprēķināšanas vajadzībām neto kvalificētos ienākumus jurisdikcijai samazina par summu, kas vienāda ar algu izslēgšanas un materiālo pamatlīdzekļu izslēgšanas summu katrai sastāvā esošajai vienībai, kuras atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā.

3. Sastāvā esošas vienības, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, algu izslēgšanas summa ir vienāda ar 5 % no tās atbilstīgajām algu izmaksām par atbilstīgajiem darbiniekiem, kuri veic darbības SU grupai šādā jurisdikcijā, izņemot atbilstīgās algu izmaksas, kas ir:

(a) kapitalizētas un iekļautas atbilstīgo materiālo pamatlīdzekļu izslēgšanas bāzē, un

(b) attiecināmas uz ienākumiem, kas ir izslēgti saskaņā ar 16. pantu.

Uzskata, ka atbilstīgo darbinieku atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kurā viņi veic darbības SU grupai.

4. Sastāvā esošas vienības, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, materiālo pamatlīdzekļu izslēgšana ir 5 % no jurisdikcijā esošo atbilstīgo materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtības, izņemot:

(a) tā īpašuma (ieskaitot zemi un ēkas) uzskaites vērtību, kas tiek turēts pārdošanai, iznomāšanai vai ieguldījumiem;

(b) to materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtību, kurus izmanto, lai gūtu ienākumus, kas ir izslēgti saskaņā ar 16. pantu.

5. Šā panta 4. punktā atbilstīgo materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtība ir atbilstīgo materiālo pamatlīdzekļu vidējā uzskaites vērtība fiskālā gada sākumā un beigās, kas uzkrāta galīgā mātesuzņēmuma finanšu pārskatos, to samazinot par jebkādu uzkrāto nolietojumu, amortizāciju un vērtības samazinājumu un palielinot par summu, kas attiecināma uz algu izmaksu kapitalizāciju.

6. Šā panta 3. un 4. punktā sastāvā esošas vienības, kas ir pastāvīgā pārstāvniecība, atbilstīgās algu izmaksas un atbilstīgie materiālie pamatlīdzekļi ir tie, kas ir iekļauti tās atsevišķajos finanšu pārskatos saskaņā ar 17. panta 1. un 2. punktu, ar nosacījumu, ka tie atrodas tajā pašā jurisdikcijā, kurā ir pastāvīgās pārstāvniecības atrašanās vieta.

Galvenā vienība neņem vērā pastāvīgās pārstāvniecības atbilstīgās algu izmaksas un atbilstīgos materiālos pamatlīdzekļus.

Ja pastāvīgās pārstāvniecības ienākumi tika izslēgti atbilstoši 18. panta 1. punktam un 36. panta 5. punktam, šādas pastāvīgās pārstāvniecības atbilstīgās algu izmaksas un atbilstīgos materiālos pamatlīdzekļus izslēdz tādā pašā procentuālajā daļā no aprēķina, ko veic atbilstoši šim pantam par SU grupu.

7. Atbilstīgo darbinieku atbilstīgās algu izmaksas, ko maksā caurplūsmas vienība, un atbilstīgos materiālos pamatlīdzekļus, kas pieder caurplūsmas vienībai un kas nav sadalīti saskaņā ar 6. punktu, sadala:

(a) caurplūsmas vienības sastāvā esošajām īpašniekvienībām proporcionāli summai, kas tām iedalīta atbilstoši 18. panta 4. punktam, ar nosacījumu, ka atbilstīgie darbinieki un atbilstīgie materiālie pamatlīdzekļi atrodas tajā pašā sastāvā esošo īpašniekvienību jurisdikcijā, un

(b) caurplūsmas vienībai, ja tā ir galīgais mātesuzņēmums, tos samazinot proporcionāli ienākumiem, kas izslēgti no caurplūsmas vienības kvalificēto ienākumu aprēķina atbilstoši 36. panta 1. un 2. punktam, ar nosacījumu, ka atbilstīgie darbinieki un atbilstīgie materiālie pamatlīdzekļi atrodas caurplūsmas vienības jurisdikcijā.

Visas citas caurplūsmas vienības atbilstīgās algu izmaksas un atbilstīgos materiālos pamatlīdzekļus izslēdz no SU grupas ienākumu pēc satura izslēgšanas aprēķiniem.

8. Sastāvā esošu vienību, kuras ir bez valstspiederības un kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, ienākumu pēc satura izslēgšanu katram fiskālajam gadam aprēķina

atsevišķi no visu pārējo sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir tajā pašā jurisdikcijā, ienākumu pēc satura izslēgšanas.

9. Ienākumu pēc satura izslēgšana, kas aprēķināta atbilstoši šim pantam, neietver ieguldījumu vienību algu izlēgšanu un materiālo pamatlīdzekļu izslēgšanu.

28. pants

Papildu virsnodoklis

1. Ja atbilstoši 15. panta 7. punktam, 21. panta 7. punktam, 24. panta 1. punktam, 24. panta 4. punktam un 38. panta 5. punktam aptverto nodokļu vai kvalificēto ienākumu vai zaudējumu korekcijas rezultātā tiek pārrēķināta SU grupas efektīvā nodokļa likme un virsnodoklis par iepriekšējo fiskālo gadu, tad efektīvo nodokļa likmi un virsnodokli aprēķina saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti 25.–27. pantā. Jebkādu papildu virsnodokļa summu, kas izriet no šāda pārrēķina, uzskata par papildu virsnodokli 25. panta 3. punkta izpratnē attiecībā uz fiskālo gadu, kurā veikts pārrēķins.

2. Ja 1. punktā veiktā pārrēķina rezultātā rodas papildu virsnodoklis un attiecībā uz jurisdikciju pastāv neto kvalificētie zaudējumi, tad katras sastāvā esošās vienības, kuras atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā, kvalificētie ienākumi ir summa, kas vienāda ar virsnodokli, kurš iedalīts šādām sastāvā esošajām vienībām atbilstoši 26. panta 5. un 6. punktam, to dalot ar minimālo nodokļa likmi.

3. Ja atbilstoši 20. panta 5. punktam ir maksājams papildu virsnodoklis, tad katras sastāvā esošās vienības, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificētie ienākumi ir summa, kas vienāda ar virsnodokli, kurš iedalīts šādai sastāvā esošajai vienībai, to dalot ar minimālo nodokļa likmi. Sadali veic proporcionāli katrai sastāvā esošajai vienībai, pamatojoties uz šādu formulu:

$$(Kvalificētie\ ienākumi\ vai\ zaudējumi\ x\ minimālā\ nodokļu\ likme) - koriģētie\ aptvertie\ nodokļi$$

Papildu virsnodokli iedala tikai tādām sastāvā esošajām vienībām, kas reģistrē koriģētā aptvertā nodokļa summu, kura ir mazāka par nulli un mazāka nekā šādu sastāvā esošo vienību kvalificētie ienākumi vai zaudējumi, tos reizinot ar minimālo nodokļa likmi.

4. Ja sastāvā esošai vienībai tiek iedalīts papildu virsnodoklis saskaņā ar šo pantu, to uzskata par sastāvā esošu zemu nodokļu vienību II nodaļas izpratnē.

29. pants

De minimis izņēmums

1. Atkāpjoties no 25.–28. panta, pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles virsnodoklis, kas jāmaksāsastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, fiskālajam gadam ir vienāds ar nulli, ja attiecībā uz šādu fiskālo gadu:

   (a) sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā, vidējie kvalificētie ieņēmumi ir mazāki nekā 10 000 000 EUR, un

   (b) šīs jurisdikcijas vidējie kvalificētie ienākumi vai zaudējumi ir zaudējumi vai ir mazāki nekā 1 000 000 EUR.

Šo izvēli izdara katru gadu saskaņā ar 43. panta 2. punktu.

2. Vidējie kvalificētie ieņēmumi vai vidējie kvalificētie ienākumi vai zaudējumi, kas minēti 1. punktā, ir sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificēto ieņēmumu vai kvalificēto ienākumu vai zaudējumu vidējā vērtība konkrētajam fiskālajam gadam un diviem iepriekšējiem fiskālajiem gadiem.

Ja jurisdikcijā nav sastāvā esošu vienību ar kvalificētiem ieņēmumiem vai kvalificētiem zaudējumiem pirmajā vai otrajā iepriekšējā fiskālajā gadā, tad šādus fiskālos gadus izslēdz no šīs jurisdikcijas vidējo kvalificēto ieņēmumu vai kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķina.

3. Sastāvā esošu vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificētie ieņēmumi fiskālajam gadam ir sastāvā esošo vienību, kuru atrašanās vieta ir šajā jurisdikcijā, ieņēmumu summa, kas samazināta vai palielināta par jebkuru korekciju, kura veikta saskaņā ar III nodaļu.

4. Sastāvā esošu vienību, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kvalificētie ienākumi vai zaudējumi fiskālajam gadam ir šīs jurisdikcijas kvalificētie ienākumi vai zaudējumi, kas aprēķināti saskaņā ar 25. panta 2. punktu.

5. *De minimis* izņēmums nav piemērojams sastāvā esošām vienībām bez valstspiederības un ieguldījumu vienībām. Šādu vienību ieņēmumus un kvalificētos ienākumus neiekļauj *de minimis* izņēmuma aprēķinā.

30. pants

Mazākumam piederošas sastāvā esošas vienības

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) “mazākumam piederoša sastāvā esoša vienība” ir sastāvā esoša vienība, kurā galīgajam mātesuzņēmumam ir tiešas vai netiešas īpašumtiesības 30 % vai mazākā apmērā;

(b) “mazākumam piederošs mātesuzņēmums” ir mazākumam piederoša sastāvā esoša vienība, kurai tieši vai netieši ir kontrolējoša līdzdalība citā mazākumam piederošā sastāvā esošā vienībā, izņemot, ja pirmās minētās vienības kontrolējošā līdzdalība tieši vai netieši ir citai mazākumam piederošai sastāvā esošai vienībai;

(c) “mazākumam piederoša apakšgrupa” ir mazākumam piederošs mātesuzņēmums un tās mazākumam piederošie meitasuzņēmumi, un

(d) “mazākumam piederošs meitasuzņēmums” ir mazākumam piederoša sastāvā esoša vienība, kuras kontrolējošā līdzdalība tieši vai netieši ir mazākumam piederošam mātesuzņēmumam.

2. Efektīvās nodokļa likmes un virsnodokļa aprēķins jurisdikcijai saskaņā ar III–VII nodaļu attiecībā uz mazākumam piederošu apakšgrupu ir piemērojams tā, it kā katra mazākumam piederošā apakšgrupa būtu atsevišķa SU grupa.

Mazākumam piederošas apakšgrupas dalībnieku koriģētos aptvertos nodokļus un kvalificētos ienākumus vai zaudējumus neņem vērā, nosakot SU grupas efektīvās nodokļa likmes atlikušo summu, kas aprēķināta saskaņā ar 25. panta 1. punktu, kā arī nosakot neto kvalificētos ienākumus, ko aprēķina saskaņā ar 25. panta 2. punktu.

3. Mazākumam piederošas sastāvā esošas vienības, kas nav mazākumam piederošas apakšgrupas dalībniece, efektīvo nodokļa likmi un virsnodokli aprēķina katrai vienībai saskaņā ar III–VII nodaļu.

Mazākumam piederošas sastāvā esošās vienības koriģētos aptvertos nodokļus un kvalificētos ienākumus vai zaudējumus neņem vērā, nosakot SU grupas efektīvās nodokļa likmes atlikušo summu, kas aprēķināta saskaņā ar 25. panta 1. punktu, kā arī nosakot neto kvalificētos ienākumus, ko aprēķina saskaņā ar 25. panta 2. punktu.

Šo pantu nepiemēro mazākumam piederošai sastāvā esošai vienībai, kas ir ieguldījumu vienība.

VI NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI PAR KORPORATĪVO PĀRSTRUKTURĒŠANU UN LĪDZDALĪBAS STRUKTŪRĀM

31. pants

Konsolidēto ieņēmumu robežvērtības piemērošana attiecībā uz grupu apvienošanos un šķelšanos

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) "apvienošanās" ir jebkurš pasākums, kur:

i) divu atsevišķu grupu visas vai praktiski visas vienības pāriet kopējā kontrolē tādā veidā, ka tās veido apvienotas grupas vienības, vai

ii) vienība, kas nav grupas dalībniece, pāriet kopējā kontrolē ar citu vienību vai grupu tādā veidā, ka tās veido apvienotas grupas vienības;

(b) "atdalīšanās" ir pasākums, kur vienas grupas vienības tiek sadalītas divās vai vairākās dažādās grupās, kuras vairs nekonsolidē viens un tas pats galīgais mātesuzņēmums.

2. Ja divas vai vairākas grupas apvienojas, izveidojot vienu grupu, jebkurā no pēdējiem četriem secīgiem fiskālajiem gadiem, uzskata, ka SU grupas konsolidēto ieņēmumu robežvērtība, kas minēta 2. panta 1. punktā, ir sasniegta attiecībā uz konkrēto gadu, ja katrā no to konsolidētajiem finanšu pārskatiem iekļauto ieņēmumu summa par šo fiskālo gadu ir 750 000 000 EUR vai lielāka.

3. Ja vienība, kas nav grupas dalībnieks ("mērķis"), apvienojas ar vienību vai grupu ("iegādātājs") fiskālajā gadā, un ne mērķim, ne iegādātājam nav konsolidētu finanšu pārskatu nevienā no pēdējiem četriem secīgajiem fiskālajiem gadiem, tad uzskata, ka SU grupas konsolidēto ieņēmumu robežvērtība ir sasniegta attiecībā uz konkrēto gadu, ja katrā no to finanšu pārskatiem vai konsolidētajiem finanšu pārskatiem iekļauto ieņēmumu summa par šo fiskālo gadu ir 750 000 000 EUR vai lielāka.

4. Ja viena SU grupa sadalās divās vai vairākās grupās (katra no tām — "atdalījusies grupa"), tad uzskata, ka katra atdalījusies grupa ir sasniegusi konsolidēto ieņēmumu robežvērtību, ja tā ziņo:

(a) par gada ieņēmumiem 750 000 000 EUR vai vairāk pirmajā fiskālajā gadā pēc atdalīšanās, un

(b) par gada ieņēmumiem 750 000 000 EUR vai vairāk vismaz divos no otrā līdz ceturtajam secīgajam fiskālajam gadam pēc atdalīšanās.

32. pants

Sastāvā esošas vienības, kas pievienojas SU grupai un aiziet no tās

1. Ja vienība ("mērķis") kļūst vai pārstāj būt par SU grupas sastāvā esošu vienību tā rezultātā, ka tiek nodotas tiešas vai netiešas īpašumtiesības mērķī fiskālajā gadā ("iegādes gads"), tad mērķa vienību uzskata par SU grupas dalībnieci šīs direktīvas izpratnē ar nosacījumu, ka daļa no tās aktīviem, saistībām, ienākumiem un naudas plūsmām tiek iekļauta uz atsevišķu pozīciju pamata galīgā mātesuzņēmuma konsolidētajos finanšu pārskatos iegādes gadā.

   Mērķa vienības efektīvo nodokļa likmi un virsnodokli aprēķina saskaņā ar 2.–8. punktu.

2. Iegādes gadā mērķa finanšu grāmatvedības neto ienākumus vai zaudējumus un pielāgotos aptvertos nodokļus iekļauj galīgā mātesuzņēmuma konsolidētajos finanšu pārskatos.

3. Iegādes gadā un katrā sekojošā fiskālajā gadā mērķa kvalificētos ienākumus vai zaudējumus un koriģētos aptvertos nodokļus balsta uz tā aktīvu un saistību vēsturisko uzskaites vērtību.

4. Iegādes gadā mērķa atbilstīgo algu izmaksu aprēķinā saskaņā ar 27. panta 3. punktu ņem vērā izmaksas, kas atspoguļotas galīgā mātesuzņēmuma konsolidētajos finanšu pārskatos.

5. Mērķa atbilstīgo materiālo pamatlīdzekļu uzskaites vērtības aprēķinu atbilstoši 27. panta 4. punktam attiecīgā gadījumā koriģē proporcionāli laika periodam, kurā mērķis bijis SU grupas dalībnieks iegādes gadā.

6. Izņemot kvalificēto zaudējumu atliktā nodokļa aktīvu, mērķa atliktā nodokļa aktīvus un atliktā nodokļa saistības, ko nodod starp SU grupām, iegādātāja SU grupa ņem vērā tādā pašā veidā un apjomā kā tad, ja iegādātāja SU grupa kontrolētu sastāvā esošo vienību, kad šādi aktīvi un saistības radās.

7. Mērķa atliktā nodokļa saistības, kas iepriekš bija iekļautas kopējā atliktā nodokļa korekcijas summā, atbilstoši 21. panta 7. punktam uzskata par tādām, ko atskaitījusi atsavinātāja SU grupa, un tādām, ko pieskaitījusi iegādātāja SU grupa iegādes gadā, izņemot to, ka jebkādai turpmākai aptverto nodokļu samazināšanai ir sekas tajā gadā, kurā summa tiek atgūta.

8. Ja mērķis ir mātesuzņēmums divās vai vairākās SU grupās iegādes gadā, tas piemēro atsevišķi ienākuma iekļaušanas noteikumu savām iedalāmajām sastāvā esošo zemu nodokļu vienību virsnodokļa daļām, kas noteiktas katrai SU grupai.

9. Kontrolējošas līdzdalības mērķī iegādi vai atsavināšanu uzskata par aktīvu un saistību iegādi vai atsavināšanu ar nosacījumu, ka jurisdikcija, kurā ir mērķa atrašanās vieta, vai — nodokļu vajadzībām caurskatāmas vienības gadījumā — jurisdikcija, kurā atrodas aktīvi, pret šīs kontrolējošās līdzdalības iegādi vai atsavināšanu izturas tāpat vai līdzīgi kā pret aktīvu un saistību iegādi vai

atsavināšanu un uzliek pārdevējam aptverto nodokli, pamatojoties uz starpību starp nodokļu bāzi un atlīdzību, kas samaksāta apmaiņā pret kontrolējošo līdzdalību, vai aktīvu un saistību patieso vērtību.

33. pants

Aktīvu un saistību nodošana

1. Šajā pantā "reorganizācija" nozīmē aktīvu un saistību pārveidi vai nodošanu apmaiņā pret akciju emisiju vai — attiecīgā gadījumā — citu samaksas metodi, kas nepārsniedz 10 % no minēto akciju nominālās vērtības, kur šo darbību veic iegādātāja sastāvā esošā vienība vai persona, kas saistīta ar iegādātāju sastāvā esošo vienību, ja guvumi vai zaudējumi, kas izriet no nodošanas, netiek ne pilnībā, ne daļēji aplikti ar nodokli un ja iegādātājai sastāvā esošajai vienībai ir jāizmanto nodoto aktīvu vēsturiskā vērtība, to koriģējot ar jebkuru ar nodokli apliekamu guvumu vai zaudējumu no nodošanas, lai aprēķinātu ar nodokli apliekamo ienākumu pēc nodošanas atbilstoši vietējiem noteikumiem.

2. Sastāvā esoša vienība, kas atsavina aktīvus un saistības ("nododošā vienība"), iekļauj no šādas atsavināšanas izrietošos guvumus vai zaudējumus tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā.

   Sastāvā esoša vienība, kas iegādājas aktīvus un saistības ("iegādātāja vienība"), nosaka savus kvalificētos ienākumus vai zaudējumus, pamatojoties uz iegādāto aktīvu un saistību uzskaites vērtību, kas noteikta atbilstoši galīgā mātesuzņēmuma pieņemamam finanšu grāmatvedības standartam.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja aktīvu un saistību atsavināšana vai iegāde tiek veikta saistībā ar reorganizāciju:

   (a) nododošā vienība neiekļauj no šādas atsavināšanas izrietošos guvumus vai zaudējumus tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā, un

   (b) iegādātāja vienība nosaka savus kvalificētos ienākumus vai zaudējumus, pamatojoties uz iegādāto aktīvu un saistību uzskaites vērtību nodošanas brīdī.

4. Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, ja aktīvu un saistību nodošana tiek veikta saistībā ar reorganizāciju, kuras rezultātā nododošajai vienībai rodas ar nodokli apliekams guvums vai zaudējumi:

   (a) nododošā vienība iekļauj no šādas atsavināšanas izrietošos guvumus vai zaudējumus savu kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā līdz guvumu daļai, kam piemēro nodokli, vai līdz zaudējumu daļai, par kādu tiek samazināta ar nodokli apliekamā bāze nododošās vienības jurisdikcijā, un

   (b) iegādātāja vienība nosaka savus kvalificētos ienākumus vai zaudējumus, pamatojoties uz iegādāto aktīvu un saistību uzskaites vērtību nodošanas brīdī, to samazinot par guvumu daļu, kam piemēro nodokli, vai palielinot par zaudējumu daļu, par kādu tiek samazināta ar nodokli apliekamā bāze nododošās vienības jurisdikcijā.

5. Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles, ja sastāvā esošai vienībai ir pienākums vai ir atļauts koriģēt tās aktīvu bāzi un tās saistību summu līdz patiesajai vērtībai nodokļu vajadzībām tajā jurisdikcijā, kurā ir tās atrašanās vieta, šāda sastāvā esošā vienība var:

(a) savu kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā iekļaut guvumu vai zaudējumu summu attiecībā uz katru no tās aktīviem un saistībām, kura ir vienāda ar starpību starp aktīva vai saistības uzskaites vērtību finanšu grāmatvedības vajadzībām tieši pirms dienas, kad iestājies notikums, kura dēļ veikta nodokļu korekcija ("aktivizētājnotikums"), un aktīva vai saistības patieso vērtību tūlīt pēc aktivizētājnotikuma;

(b) izmantot aktīva vai saistības patieso vērtību finanšu grāmatvedības vajadzībām tūlīt pēc aktivizētājnotikuma, lai aprēķinātu kvalificētos ienākumus vai zaudējumus fiskālajos gados pēc aktivizētājnotikuma;

(c) iekļaut atbilstoši a) apakšpunktam noteikto summu neto kopsummu kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā, vai nu iekļaujot neto kopējās summas aktivizētājnotikuma fiskālajā gadā, vai iekaujot vienu piektdaļu no šo summu neto kopsummas aktivizētājnotikuma fiskālajā gadā un četros nākamajos fiskālajos gados.

Summu, kas noteikta atbilstoši a) apakšpunktam, koriģē ar jebkuriem ar nodokli apliekamiem guvumiem vai zaudējumiem no nodošanas, lai aprēķinātu ar nodokli apliekamo ienākumu pēc nodošanas atbilstoši vietējiem noteikumiem (ja tādi ir), kas izriet saistībā ar aktivizētājnotikumu.

Ja sastāvā esošā vienība aiziet no SU grupas fiskālajā gadā, pirms visa summa, kas noteikta atbilstoši a) apakšpunktam, ir iekļauta tās kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķinā, tad atlikušo summu iekļauj šajā fiskālajā gadā.

34. pants

Kopuzņēmumi

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) "kopuzņēmums" ir vienība, kura nav SU grupas galīgais mātesuzņēmums un kuras finanšu rezultāti tiek paziņoti atbilstoši pašu kapitāla metodei galīgā mātesuzņēmuma konsolidētajos finanšu pārskatos, ar nosacījumu, ka galīgajam mātesuzņēmumam tieši vai netieši pieder vismaz 50 % tās īpašumtiesību;

(b) "kopuzņēmuma saistītā vienība" ir:

i) vienība, kuras aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas ir konsolidētas kopuzņēmuma finanšu pārskatos atbilstoši pieņemamam finanšu grāmatvedības standartam vai būtu bijušas konsolidētas, ja kopuzņēmumam būtu jākonsolidē šādi aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas atbilstoši pieņemamam finanšu grāmatvedības standartam, vai

ii) pastāvīgā pārstāvniecība, kuras galvenā vienība ir kopuzņēmums vai vienība, kas minēta a) punktā.

2. Mātesuzņēmums, kam ir tiešas vai netiešas īpašumtiesības kopuzņēmumā vai kopuzņēmuma saistītajā vienībā (abi kopā dēvēti par "kopuzņēmuma grupu"), piemēro ienākuma iekļaušanas noteikumu attiecībā uz tam iedalāmo katra kopuzņēmuma grupas dalībnieka virsnodokļa daļu saskaņā ar 5.–9. pantu.

3. Kopuzņēmuma un kopuzņēmuma saistīto vienību virsnodokļa aprēķinu veic saskaņā ar III–VII nodaļu tā, it kā tās būtu atsevišķas SU grupas sastāvā esošas vienības un kopuzņēmums būtu grupas galīgais mātesuzņēmums.

4. Kopuzņēmuma grupas maksājamo virsnodokli samazina par katram mātesuzņēmumam iedalāmo daļu no katra kopuzņēmuma grupas dalībnieka virsnodokļa, kas jāmaksā saskaņā ar 2. un 3. punktu. Jebkuru atlikušo virsnodokļa summu pieskaita kopējai *UTPR* virsnodokļa summai atbilstoši 13. pantam.

35. pants

Vairāku mātesuzņēmumu SU grupas

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

(a) "vairāku mātesuzņēmumu SU grupa" nozīmē divas vai vairākas grupas, kuru galīgie mātesuzņēmumi nodibina veidojumu, kas ir nedalāma struktūra, vai divkārši iekļauts veidojumu, kas ietver vismaz vienu vienību vai pastāvīgo pārstāvniecību, kuras atrašanās vieta ir citā jurisdikcijā;

(b) "nedalāma struktūra" ir veidojums, kad:

i) ir 50 % vai vairāk īpašumtiesību atsevišķu grupu galīgajos mātesuzņēmumos, kas — ja tie ir iekļauti biržas sarakstos — tiek kotēti par vienu cenu un īpašumtiesību veida, nodošanas ierobežojumu vai citu nosacījumu dēļ ir savstarpēji apvienoti, un tos nevar nodot vai tirgot neatkarīgi, un

ii) viens no galīgajiem mātesuzņēmumiem sagatavo konsolidētus finanšu pārskatus, kuros visās attiecīgajās grupās ietverto vienību aktīvi, saistības, ienākumi izdevumi un naudas plūsmas tiek atspoguļotas visas kopā kā vienas saimnieciskās vienības aktīvi, saistības, ienākumi izdevumi un naudas plūsmas, un

(c) "divkārši iekļauts veidojums" ir veidojums, kuru noslēdz divi vai vairāki atsevišķu grupu galīgie mātesuzņēmumi un kur:

i) galīgie mātesuzņēmumi vienojas apvienot to darbību tikai uz līguma pamata;

ii) galveno mātesuzņēmumu darbības tiek pārvaldītas kā vienas saimnieciskas vienības darbības atbilstoši līgumiskai kārtībai, vienlaikus saglabājot katra mātesuzņēmuma atsevišķās juridiskās vienības;

iii) vienošanos veidojošo galīgo mātesuzņēmumu īpašumtiesības tiek kotētas, tirgotas vai nodotas neatkarīgi dažādos kapitāla tirgos, un

iv) galīgajiem mātesuzņēmumiem ir jāsagatavo konsolidēti finanšu pārskati, kuros vienību aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas visās grupās ir atspoguļotas kopā kā vienas saimnieciskās vienības aktīvi, saistības, ienākumi, izdevumi un naudas plūsmas.

2. Ja sastāvā esošās vienības ir daļa no vairāku mātesuzņēmumu SU grupas, tad katras grupas vienības un sastāvā esošās vienības uzskata par dalībniecēm vienā vairāku mātesuzņēmumu SU grupā.

Vienību, kas nav izslēgta vienība, uzskata par sastāvā esošu vienību, ja vairāku mātesuzņēmumu SU grupa to konsolidē uz atsevišķu pozīciju pamata vai ja kontrolējošā līdzdalība tajā ir vienībām vairāku mātesuzņēmumu SU grupā.

3. Vairāku mātesuzņēmumu SU grupas konsolidētie finanšu pārskati ir apvienotie konsolidētie finanšu pārskati, kas minēti nedalāmas struktūras vai divkārši iekļauta darījuma definīcijā 1. punktā un ko sagatavo atbilstoši pieņemamam finanšu grāmatvedības standartam, kuru uzskata par galīgā mātesuzņēmuma grāmatvedības standartu.

4. Atsevišķu grupu, kas veido vairāku mātesuzņēmumu SU grupu, galīgie mātesuzņēmumi ir vairāku mātesuzņēmumu SU grupas galīgie mātesuzņēmumi.

Piemērojot šo direktīvu attiecībā uz vairāku mātesuzņēmumu SU grupu, visas atsauces uz galīgo mātesuzņēmumu pēc vajadzības piemēro tā, it kā tās būtu atsauces uz vairākiem mātesuzņēmumiem.

5. Vairāku mātesuzņēmumu SU grupas mātesuzņēmumi, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, tostarp katrs galīgais mātesuzņēmums, piemēro ienākuma iekļaušanas noteikumu saskaņā ar 5.–9. pantu attiecībā uz tam iedalāmo daļu no sastāvā esošo zemu nodokļu vienību virsnodokļa.

6. Vairāku mātesuzņēmumu SU grupas sastāvā esošās vienības, kuru atrašanās vieta ir dalībvalstī, piemēro *UTPR* saskaņā ar 11., 12. un 13. pantu, ņemot vērā katras sastāvā esošās zemu nodokļu vienības, kas ir vairāku mātesuzņēmumu SU grupas dalībniece, virsnodokli.

7. Vairāku mātesuzņēmumu SU grupas galīgie mātesuzņēmumi iesniedz virsnodokļa informācijas deklarāciju saskaņā ar 42. panta 2. punktu, ja vien tie neieceļ vienu izraudzītu iesniedzēju vienību. Minētajā deklarācijā iekļauj informāciju par katru no grupām, kas veido vairāku mātesuzņēmumu SU grupu.

VII NODAĻA

NODOKĻU NEITRALITĀTE UN SADALES REŽĪMI

36. pants

Galīgais mātesuzņēmums, kas ir caurplūsmas vienība

1. Caurplūsmas vienības, kas ir galīgais mātesuzņēmums, kvalificētos ienākumus par fiskālo gadu samazina par kvalificēto ienākumu summu, kas iedalīta īpašumtiesību turētājam (“īpašumtiesību turētājs”) caurplūsmas vienībā, ar nosacījumu, ka:

(a) ienākums ir apliekams ar nodokli 12 mēnešu laikā pēc šā fiskālā gada beigām pēc nominālās likmes, kas ir vienāda ar minimālo nodokļa likmi vai pārsniedz to, vai

(b) var pamatoti paredzēt, ka aptverto nodokļu un īpašumtiesību turētāja maksāto nodokļu kopējā summa par ienākumiem ir vienāda ar summu, ko iegūst šos ienākumus reizinot ar minimālo nodokļa likmi, vai pārsniedz to.

2. Caurplūsmas vienības, kas ir galīgais mātesuzņēmums, kvalificētos ienākumus par fiskālo gadu samazina par kvalificēto ienākumu summu, kas iedalīta īpašumtiesību turētājam caurplūsmas vienībā, ar nosacījumu, ka īpašumtiesību turētājs ir:

   (a) fiziska persona, kas ir nodokļu rezidents jurisdikcijā, kurā ir galīgā mātesuzņēmuma atrašanās vieta, un kam ir īpašumtiesības, kuras veido tiesības uz 5 % vai mazāk no galīgā mātesuzņēmuma peļņas un aktīviem, vai

   (b) valdības struktūrvienība, starptautiska organizācija, bezpeļņas organizācija vai pensiju fonds (kas nav pensiju pakalpojumu vienība), kas ir nodokļu rezidente jurisdikcijā, kurā ir galīgā mātesuzņēmuma atrašanās vieta, un kam ir īpašumtiesības, kuras veido tiesības uz 5 % vai mazāk no galīgā mātesuzņēmuma peļņas un aktīviem,

3. Caurplūsmas vienības, kas ir galīgais mātesuzņēmums, kvalificētos zaudējumus par fiskālo gadu samazina par kvalificēto zaudējumu summu, kas iedalīta īpašumtiesību turētājam caurplūsmas vienībā.

   Pirmo daļu nepiemēro, ja īpašumtiesību turētājam nav atļauts izmantot šādus zaudējumus tā ar nodokli apliekamo ienākumu aprēķināšanai jurisdikcijā, kurā tas ir nodokļu rezidents.

4. Caurplūsmas vienības, kas ir galīgais mātesuzņēmums, aptvertos nodokļus samazina proporcionāli kvalificēto ienākumu summai, kas samazināta saskaņā ar 1. punktu.

5. Šā panta 1., 2., 3. un 4. punktu piemēro pastāvīgajai pārstāvniecībai, ar kuras starpniecību caurplūsmas vienība, kas ir galīgais mātesuzņēmums, pilnībā vai daļēji veic savu uzņēmējdarbību vai ar kuras starpniecību pilnībā vai daļēji tiek veikta nodokļu vajadzībām caurskatāmas vienības uzņēmējdarbība, ar nosacījumu, ka galīgās mātesuzņēmuma īpašumtiesības šajā nodokļu vajadzībām caurskatāmajā vienībā tiek turētas tieši vai ar vienas vai vairāku nodokļu vajadzībām caurskatāmu vienību starpniecību.

37. pants

Galīgais mātesuzņēmums, kam piemēro atskaitāmas dividendes režīmu

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

   (a) "atskaitāmu dividenžu režīms" ir nodokļu režīms, kurā piemēro vienu nodokļu līmeni vienības īpašnieku vai labuma guvēju ienākumiem, atskaitot vai izslēdzot no vienības ienākumiem peļņu, kas sadalīta īpašniekiem vai labuma guvējiem, vai atbrīvojot kooperatīvu no nodokļiem;

   (b) "atskaitāmas dividendes" attiecībā uz sastāvā esošu vienību, kam piemēro atskaitāmas dividendes režīmu, ir:

      i) peļņas sadale īpašumtiesību turētājam sastāvā esošajā vienībā, kas ir atskaitāma no sastāvā esošās vienības ar nodokli apliekamajiem ienākumiem atbilstoši tās jurisdikcijas tiesību aktiem, kurā ir tās atrašanās vieta, vai

      ii) patronāžas dividendes kooperatīva dalībniekam, un

   (c) "kooperatīvs" ir vienība, kas kopīgi tirgo vai iegādājas preces vai pakalpojumus tās dalībnieku uzdevumā un kam jurisdikcijā, kurā ir tā atrašanās vieta, piemēro nodokļu režīmu, kas nodrošina nodokļu neitralitāti attiecībā uz

precēm vai pakalpojumiem, kurus pārdod vai iegādājas dalībnieki ar kooperatīva starpniecību.

2. SU grupas galīgais mātesuzņēmums, kam piemēro atskaitāmu dividenžu režīmu, par fiskālo gadu līdz nullei samazina savus kvalificētos ienākumus par summu, ko tas sadala kā atskaitāmas dividendes 12 mēnešu laikā pēc fiskālā gada beigām, ar nosacījumu, ka:

   (a) dividendes ir apliekamas ar nodokli, kas jāmaksā saņēmējam par nodokļu periodu, kurš beidzas 12 mēnešu laikā pēc fiskālā gada beigām, pēc nominālās likmes, kas vienāda ar minimālo nodokļa likmi vai pārsniedz to, vai

   (b) var pamatoti paredzēt, ka aptverto nodokļu un saņēmēja maksāto nodokļu kopējā summa par šādas dividendes ir vienādas ar summu, kas vienāda ar ienākumiem, tos reizinot ar minimālo nodokļa likmi, vai pārsniedz to.

3. SU grupas galīgais mātesuzņēmums, kam piemēro atskaitāmu dividenžu režīmu, par fiskālo gadu līdz nullei arī samazina savus kvalificētos ienākumus par summu, ko tas sadala kā atskaitāmas dividendes 12 mēnešu laikā pēc fiskālā gada beigām, ar nosacījumu, ja saņēmējs ir:

   (a) fiziska persona, un saņemtās dividendes ir patronāžas dividendes no piegādes kooperatīva;

   (b) fiziska persona, kas ir nodokļu rezidents tajā pašā jurisdikcijā, kurā ir galīgā mātesuzņēmuma atrašanās vieta, un kam ir īpašumtiesības, kuras veido tiesības uz 5 % vai mazāk no galīgā mātesuzņēmuma peļņas un aktīviem, vai

   (c) valdības struktūrvienība, starptautiska organizācija, bezpeļņas organizācija vai pensiju fonds (kas nav pensiju pakalpojumu vienība), kas ir nodokļu rezidente jurisdikcijā, kurā ir galīgā mātesuzņēmuma atrašanās vieta, un kam ir īpašumtiesības, kuras veido tiesības uz 5 % vai mazāk no galīgā mātesuzņēmuma peļņas un aktīviem.

4. Galīgā mātesuzņēmuma aptvertos nodokļus, izņemot nodokļus, attiecībā uz kuriem atļauta dividenžu atskaitīšana, samazina proporcionāli kvalificēto ienākumu summai, kas samazināta saskaņā ar 2. punktu.

5. Ja galīgajam mātesuzņēmumam tieši vai ar viena vai vairāku sastāvā esošo vienību starpniecību ir īpašumtiesības citā sastāvā esošā vienībā, kam piemēro atskaitāmu dividenžu režīmu, tad 2. un 3. punktu piemēro jebkurai citai sastāvā esošai vienībai, kuras atrašanās vieta ir galīgā mātesuzņēmuma jurisdikcijā un kam piemēro atskaitāmas dividendes režīmu, ciktāl galīgais mātesuzņēmums tās kvalificētos ienākumus tālāk sadala saņēmējiem, kas atbilst 2. punktā izklāstītajām prasībām.

6. Šā panta 4. punktā dividendesi, ko sadala piegādes kooperatīva sadales patronāža, uzskata par apliktām ar nodokli, kas jāmaksā saņēmējam, ciktāl šādas dividendes samazina atskaitāmos izdevumus vai izmaksas saņēmēja ar nodokli apliekamo ienākumu vai zaudējumu aprēķinā.

38. pants

Atbilstīgas sadales nodokļa sistēmas

1. Iesniedzēja sastāvā esoša vienība var izvēlēties, ka attiecībā uz sastāvā esošu vienību, kam piemēro atbilstīgu sadales nodokļa sistēmu, summu, kas noteikta kā domājams

sadales nodoklis saskaņā ar 2. punktu, iekļauj sastāvā esošās vienības koriģētajos aptvertajos nodokļos par fiskālo gadu.

Šo izvēli izdara katru gadu saskaņā ar 43. panta 2. punktu, un tā attiecas uz visām sastāvā esošajām vienībām, kuru atrašanās vieta ir jurisdikcijā.

2. Domājamā sadales nodokļa summa ir mazākā no šīm:

(a) koriģēto aptverto nodokļu summa, kas nepieciešama, lai palielinātu efektīvo nodokļa likmi, kura aprēķināta saskaņā ar 26. panta 2. punktu jurisdikcijai par fiskālo gadu, līdz minimālajai nodokļa likmei, vai

(b) nodokļu summa, kas tiktu samaksāta, ja sastāvā esošās vienības būtu sadalījušas to kopējos ienākumus saskaņā ar atbilstīgu sadales nodokļa sistēmu fiskālajā gadā.

3. Ja tiek izdarīta izvēle atbilstoši 1. punktam, fiskālajam gadam, uz kuru attiecas šāda izvēle, izveido domājamo sadales nodokļa atgūšanas kontu. Domājamā sadales nodokļa summu, kas samaksāta jurisdikcijā, pievieno domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontā par fiskālo gadu, kurā tas izveidots.

Katra sekojošā finanšu gada beigās summu domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontos, kas izveidoti iepriekšējiem fiskālajiem gadiem, samazina līdz pat nullei par nodokļiem, ko sastāvā esošās vienības samaksājušas fiskālajā gadā saistībā ar faktiskajām vai domājamām sadalēm.

Jebkuru atlikušo summu domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontos, kura paliek pāri pēc pirmās daļas piemērošanas, samazina līdz pat nullei par summu, kas vienāda ar neto kvalificētajiem zaudējumiem jurisdikcijai, tos reizinot ar minimālo nodokļa likmi.

4. Jebkuru atlikušo neto kvalificēto zaudējumu summu, kas paliek pāri pēc 3. punkta pēdējās daļas piemērošanas, pārnes uz nākamajiem fiskālajiem gadiem, un samazina jebkuru atlikušo summu domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontos, kas paliek pāri pēc 3. punkta piemērošanas.

5. Domājamā sadales nodokļa atgūšanas konta atlikumu (ja tāds ir) ceturtā fiskālā gada beigās pēc šāda konta izveidošanas uzskata par koriģēto aptverto nodokļu samazinājumu saskaņā ar 28. panta 1. punktu attiecībā uz fiskālo gadu, kurā šāds konts tika izveidots.

6. Nodokļus, kas samaksāti fiskālajā gadā saistībā ar faktiskajām vai domājamām sadalēm, neiekļauj koriģētajos aptvertajos nodokļos, ciktāl tie samazina domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontu saskaņā ar 3. punktu.

7. Ja sastāvā esoša vienība, uz kuru attiecas izvēle atbilstoši 1. punktam, aiziet no SU grupas vai praktiski visi tās aktīvi tiek nodoti personai, kura nav tās pašas SU grupas sastāvā esoša vienība ar atrašanās vietu tajā pašā jurisdikcijā, tad jebkuru atlikumu domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontos iepriekšējos fiskālajos gados, kuros konts izveidots, uzskata par koriģēto aptverto nodokļu samazinājumu par katru no šiem fiskālajiem gadiem saskaņā ar 28. panta 1. punktu.

Papildu virsnodokļa summu, kas jāmaksā, reizina ar šādu attiecību, lai noteiktu maksājamo papildu virsnodokļa summu jurisdikcijai:

$$\frac{Sastāvā\ esošās\ vienības\ kvalificētie\ ienākumi}{Neto\ kvalificētie\ ienākumi\ jurisdikcijā}$$

kur:

(a) sastāvā esošās vienības kvalificētos ienākumus nosaka saskaņā ar III nodaļu katram fiskālajam gadam, kurā domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontos ir atlikums attiecībā uz jurisdikciju, un

(b) neto kvalificētos ienākumus jurisdikcijai nosaka saskaņā ar 25. panta 2. punktu katram fiskālajam gadam, kurā domājamā sadales nodokļa atgūšanas kontos ir atlikums attiecībā uz jurisdikciju.

39. pants

Ieguldījumu vienības efektīvās nodokļa likmes un virsnodokļa noteikšana

1. Ja SU grupas sastāvā esoša vienība ir ieguldījumu vienība, kas nav nodokļu vajadzībām caurskatāma vienība un kas nav izdarījusi izvēli saskaņā ar 40. un 41. pantu, tad šādas ieguldījumu vienības efektīvo nodokļa likmi aprēķina atsevišķi no tās jurisdikcijas efektīvās nodokļa likmes, kurā ir tās atrašanās vieta.

2. Šā panta 1. punktā minētās ieguldījumu vienības efektīvā nodokļa likme ir vienāda ar tās koriģētajiem aptvertajiem nodokļiem, tos dalot ar summu, kas vienāda ar SU grupas sadalāmo daļu ieguldījumu vienības kvalificētajos ienākumos vai zaudējumos.

   Ja vairāk nekā vienai ieguldījumu vienībai ir atrašanās vieta jurisdikcijā, tad šo vienību efektīvo nodokļa likmi aprēķina, apvienojot to koriģētos aptvertos nodokļus, kā arī SU grupai iedalāmo daļu to kvalificētajos ienākumos vai zaudējumos.

3. Šā panta 1. punktā minētās ieguldījumu vienības koriģētie aptvertie nodokļi ir koriģētie aptvertie nodokļi, kas ir attiecināmi uz SU grupai iedalāmo daļu ieguldījumu vienības kvalificētajos ienākumos, un aptvertie nodokļi, kas iedalīti ieguldījumu vienībai saskaņā ar 23. pantu.

4. Šā panta 1. punktā minētās ieguldījumu vienības virsnodoklis ir summa, kas vienāda ar ieguldījumu vienības virsnodokļa procentuālo daļu, to reizinot ar summu, kas vienāda ar starpību starp SU grupai iedalāmo daļu ieguldījumu vienības kvalificētajos ienākumos un ienākumu pēc satura izslēgšanu, kura aprēķināta ieguldījumu vienībai.

   Ja vairāk nekā vienai ieguldījumu vienībai ir atrašanās vieta jurisdikcijā, tad šo vienību virsnodokli aprēķina, apvienojot to ienākumu pēc satura izslēgšanas summas, kā arī SU grupai iedalāmo daļu to kvalificētajos ienākumos vai zaudējumos.

   Ieguldījumu vienības virsnodokļa procentuālā daļa ir summa, kas vienāda ar starpību starp šādas ieguldījumu vienības minimālo nodokļa likmi un efektīvo nodokļa likmi.

5. Ieguldījumu vienības ienākumu pēc satura izslēgšanu nosaka saskaņā ar 27. panta 1.–7. punktu. Atbilstīgos materiālos pamatlīdzekļus un atbilstīgo darbinieku atbilstīgās algu izmaksas, kas ņemtas vērā attiecībā uz šādu vienību, samazina proporcionāli SU grupai iedalāmajai daļai ieguldījumu vienības kvalificētajos ienākumos, to dalot ar šādas ieguldījumu vienības kopējiem kvalificētajiem ienākumiem.

6. Šajā pantā SU grupai iedalāmo daļu ieguldījumu vienības kvalificētajos ienākumos vai zaudējumos nosaka saskaņā ar 8. pantu.

40. pants

Izvēle uzskatīt ieguldījumu vienību par nodokļu vajadzībām caurskatāmu vienību

1. Šajā pantā "apdrošināšanas ieguldījumu vienība" ir vienība, kas atbilstu ieguldījumu fonda definīcijai, kura noteikta 3. panta 25. punktā, vai nekustamā īpašuma ieguldījumu instrumentsabiedrības definīcijai, kas noteikta 3. panta 26. punktā, ja tā nebūtu nodibināta attiecībā uz saistībām atbilstoši apdrošināšanas vai mūža rentes līgumam un ja tā pilnībā nepiederētu vienībai, kam piemēro regulējumu jurisdikcijā, kurā ir tās kā apdrošināšanas sabiedrības atrašanās vieta.

2. Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles ieguldījumu vienību vai apdrošināšanas ieguldījumu vienību var uzskatīt par nodokļu vajadzībām caurskatāmu vienību, ja sastāvā esošā īpašniekvienība jurisdikcijā, kurā ir tās atrašanās vieta, ir apliekama ar nodokli atbilstoši patiesajai tirgus vērtībai vai līdzīgam režīmam, pamatojoties uz īpašumtiesību šādā vienībā patiesās vērtības gada izmaiņām, un ja nodokļa likme, kas piemērojama sastāvā esošajai īpašniekvienībai par šādiem ienākumiem, ir vienāda ar minimālo nodokļa likmi vai pārsniedz to.

3. Uzskata, ka sastāvā esoša vienība, kam netieši pieder īpašumtiesības ieguldījumu vienībā vai apdrošināšanas ieguldījumu vienībā tieši ar citas ieguldījumu vienības vai apdrošināšanas ieguldījumu vienības starpniecību, ir apliekama ar nodokli atbilstoši patiesajai tirgus vērtībai vai līdzīgam režīmam attiecībā uz tās netiešajām īpašumtiesībām pirmajā minētajā vienībā vai apdrošināšanas ieguldījumu vienībā, ja uz to attiecina patiesu tirgus vērtību vai līdzīgu režīmu attiecībā uz tās tiešajām īpašumtiesībām otrajā minētajā vienībā vai apdrošināšanas ieguldījumu vienībā.

4. Izvēli izdara saskaņā ar 43. panta 1. punktu.

   Ja izvēli atsauc, jebkurus guvumus vai zaudējumus no ieguldījumu vienības vai apdrošināšanas ieguldījumu vienības turējumā esoša aktīva vai saistības atsavināšanas nosaka, pamatojoties uz aktīva vai saistības patieso tirgus vērtību atsaukšanas gada pirmajā dienā.

41. pants

Izvēle piemērot ar nodokli apliekamas sadales metodi

1. Pēc iesniedzējas sastāvā esošās vienības izvēles ieguldījumu vienības sastāvā esoša īpašniekvienība var piemērot ar nodokli apliekamas sadales metodi attiecībā uz tās īpašumtiesībām ieguldījumu vienībā ar nosacījumu, ka sastāvā esošā īpašniekvienība nav ieguldījumu vienība, un ja var pamatoti paredzēt, ka tā būs apliekama ar nodokli par sadali no ieguldījumu vienības pēc nodokļa likmes, kas vienāda ar minimālo nodokļa likmi vai pārsniedz to.

2. Atbilstoši ar nodokli apliekamas sadales metodei ieguldījumu vienības kvalificēto ienākumu sadali vai domājamo sadali iekļauj sastāvā esošās īpašniekvienības, kas ir sadales saņēmēja, kvalificētajos ienākumos.

   Aptverto nodokļu summu, kas radusies ieguldījumu vienībai un kas ir ieskaitāma pret sastāvā esošās īpašniekvienības nodokļu saistībām, kuras izriet no sadales, iekļauj sastāvā esošās īpašniekvienības, kas ir sadales saņēmēja, kvalificētajos ienākumos un koriģētajos aptvertajos nodokļos.

Sastāvā esošās īpašniekvienības daļu ieguldījumu vienības nesadalītajos neto kvalificētajos ienākumos, kas rodas trešajā gadā pirms fiskālā gada ("pārbaudes gads"), uzskata par ieguldījumu vienības kvalificētajiem ienākumiem par fiskālo gadu. Summu, kas vienāda ar šādiem kvalificētajiem ienākumiem, to reizinot ar minimālo nodokļa likmi, uzskata par sastāvā esošas zemu nodokļu vienības virsnodokli par fiskālo gadu II nodaļas izpratnē.

Ieguldījumu vienības kvalificētos ienākumus vai zaudējumus un koriģētos aptvertos nodokļus, kas attiecināmi uz šādiem ienākumiem par fiskālo gadu, neiekļauj efektīvās nodokļa likmes aprēķinā saskaņā ar V nodaļu un 39. panta 1.–4. punktu, izņemot aptverto nodokļu summu, kas minēta otrajā daļā.

3. Ieguldījumu vienības nesadalītie kvalificētie ienākumi par fiskālo gadu ir ieguldījumu vienības kvalificēto ienākumu summa par pārbaudes gadu, to samazinot līdz nullei par:

(a) ieguldījumu vienības aptvertajiem nodokļiem;

(b) sadali un domājamo sadali akcionāriem, kas nav ieguldījumu vienības, laikposmā, kas sākas trešā gada sākumā pirms fiskālā gada un beidzas fiskālā gada beigās ("pārbaudes periods");

(c) kvalificētajiem zaudējumiem, kas rodas pārbaudes periodā, un

(d) jebkuru kvalificēto zaudējumu atlikušo summu, par kuru vēl nav samazināti šīs ieguldījumu vienības nesadalītie neto kvalificētie ienākumi par iepriekšējo pārbaudes gadu ("ieguldījumu zaudējumu pārnešana").

Ieguldījumu vienības nesadalītos neto kvalificētos ienākumus nesamazina par sadali vai domājamo sadali, par kādu jau ir samazināti šīs ieguldījumu vienības nesadalītie neto kvalificētie ienākumi par iepriekšēju pārbaudes gadu, piemērojot pirmās daļas b) apakšpunktu.

Ieguldījumu vienības nesadalītos neto kvalificētos ienākumus nesamazina par kvalificēto zaudējumu summu, par kādu jau ir samazināti šīs ieguldījumu vienības nesadalītie neto kvalificētie ienākumi par iepriekšēju pārbaudes gadu, piemērojot pirmās daļas c) apakšpunktu.

4. Šajā pantā uzskata, ka domājama sadale rodas, kad tiešas vai netiešas īpašumtiesības ieguldījumu vienībā tiek nodotas vienībai, kas nepieder pie SU grupas, un kad tā ir vienāda ar nesadalīto neto kvalificēto ienākumu daļu, kas attiecināma uz šādām īpašumtiesībām šādas nodošanas dienā un kas noteikta, neņemot vērā domājamo sadali.

5. Izvēli izdara saskaņā ar 43. panta 1. punktu.

Ja izvēli atsauc, sastāvā esošās īpašniekvienības daļu ieguldījumu vienības nesadalītajos neto kvalificētajos ienākumos par pārbaudes gadu pirms atsaukšanas uzskata par ieguldījumu vienības kvalificētajiem ienākumiem par fiskālo gadu. Summu, kas vienāda ar šādiem kvalificētajiem ienākumiem, to reizinot ar minimālo nodokļa likmi, uzskata par sastāvā esošas zemu nodokļu vienības virsnodokli par fiskālo gadu II nodaļas izpratnē.

VIII NODAĻA

ADMINISTRATĪVI NOTEIKUMI

42. pants

Iesniegšanas pienākumi

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

   (a) "norīkota vietēja vienība" ir SU grupas sastāvā esoša vienība, kuras atrašanās vieta ir dalībvalstī un kuru pārējās SU grupas sastāvā esošās vienības, kam atrašanās vieta ir tajā pašā dalībvalstī, ir norīkojušas iesniegt virsnodokļa informācijas deklarāciju un sniegt paziņojumus saskaņā ar pantu to uzdevumā;

   (b) "kvalificēts kompetento iestāžu nolīgums" ir divpusējs vai daudzpusējs nolīgums vai vienošanās starp divām vai vairākām jurisdikcijām, kurš paredz gada informācijas deklarāciju automātisku apmaiņu.

2. Sastāvā esoša vienība, kuras atrašanās vieta ir dalībvalstī, iesniedz virsnodokļa informācijas deklarāciju savai nodokļu administrācijai saskaņā ar 5. punktu.

   Šādu deklarāciju var iesniegt norīkota vietējā vienība sastāvā esošās vienības uzdevumā.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, sastāvā esošai vienībai nav jāiesniedz virsnodokļa informācijas deklarācija savā nodokļu administrācijā, ja šādu nodokļu deklarāciju saskaņā ar 5. punktā izklāstītajām prasībām jau iesniedza:

   (a) galīgais mātesuzņēmums, kura atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kas noslēgusi kvalificētu kompetento iestāžu nolīgumu ar dalībvalsti, kurā ir sastāvā esošās vienības atrašanās vieta, vai

   (b) izraudzītā iesniedzēja vienība, kuras atrašanās vieta ir jurisdikcijā, kas noslēgusi kvalificētu kompetento iestāžu nolīgumu ar dalībvalsti, kurā ir sastāvā esošās vienības atrašanās vieta.

4. Ja ir piemērojams 3. punkts, sastāvā esošā vienība vai izraudzītā vietējā vienība tās uzdevumā informē savu nodokļu administrāciju par tās vienības identitāti, kura iesniedz virsnodokļa informācijas deklarāciju, kā arī jurisdikciju, kurā ir tās atrašanās vieta.

5. Virsnodokļa informācijas deklarācijā iekļauj šādu informāciju attiecībā uz SU grupu:

   (a) informācija par sastāvā esošajām vienībām, tostarp to nodokļu identifikācijas numuri (ja tādi ir), jurisdikcija, kurā ir to atrašanās vieta, un to statuss saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem;

   (b) informācija par SU grupas vispārējo korporatīvo struktūru, tostarp citu sastāvā esošu vienību kontrolējošā līdzdalība sastāvā esošajās vienībās;

   (c) informācija, kas nepieciešama, lai aprēķinātu:

      i) efektīvo nodokļa likmi katrai jurisdikcijai un katras sastāvā esošās vienības virsnodokli;

      ii) kopuzņēmumu grupas dalībnieka virsnodokli;

iii) virsnodokļa sadali atbilstoši ienākuma iekļaušanas noteikumam un *UTPR* virsnodokļa summu katrai jurisdikcijai, un

(d) uzskaite par izvēlēm, kas izdarītas saskaņā ar attiecīgajiem šīs direktīvas noteikumiem.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, ja sastāvā esošas vienības atrašanās vieta ir dalībvalstī un galīgā mātesuzņēmuma atrašanās vieta ir trešās valsts jurisdikcijā, kas piemēro noteikumus, kuri novērtēti kā līdzvērtīgi šīs direktīvas noteikumiem atbilstoši 51. pantam, tad sastāvā esošā vienība vai izraudzītā vietējā vienība iesniedz virsnodokļa informācijas deklarāciju, kurā ietver šādu informāciju:

(a) visa informācija, kas nepieciešama 7. panta piemērošanai, tostarp:

i) visu to sastāvā esošo vienību identifikācija, kurās daļēji piederošam mātesuzņēmumam, kā atrašanās vieta ir dalībvalstī, tieši vai netieši ir īpašumtiesības jebkurā brīdī fiskālajā gadā, un šādu īpašumtiesību struktūra;

ii) visa informācija, kas nepieciešama, lai aprēķinātu to jurisdikciju efektīvo nodokļa likmi, kurās daļēji piederošam mātesuzņēmumam, kā atrašanās vieta ir dalībvalstī, ir sastāvā esošas vienības, kas norādītas i) apakšpunktā, un maksājamo virsnodokli, un

iii) visa informācija, kas ir būtiska minētajam nolūkam saskaņā ar 8., 9. vai 10. pantu;

(b) visa informācija, kas nepieciešama 12. panta piemērošanai, tostarp:

i) visu to sastāvā esošo vienību identifikācija, kuras atrodas galīgā mātesuzņēmuma jurisdikcijā, un šādu īpašumtiesību struktūra;

ii) visa informācija, kas nepieciešama, lai aprēķinātu galīgā mātesuzņēmuma jurisdikcijas efektīvo nodokļa likmi un maksājamo virsnodokli, un

iii) visa informācija, kas nepieciešama šāda virsnodokļa sadalei, pamatojoties uz 13. pantā noteikto *UTPR* sadales formulu.

7. Virsnodokļa informācijas deklarāciju, kas minēta 5. un 6. punktā, un visus svarīgos paziņojumus iesniedz tās dalībvalsts nodokļu administrācijai, kurā ir sastāvā esošās vienības atrašanās vieta, ne vēlāk kā 15 mēnešus pēc fiskālā gada pēdējās dienas.

43. pants

Izvēles

1. Izvēle, kas minēta 2. panta 3. punktā, 15. panta 3. punktā, 15. panta 6. punktā, 15. panta 9. punktā, 40. panta 4. punktā un 41. panta 5. punktā, ir derīga piecus gadus, sākot no gada, kurā izvēle tiek izdarīta. Izvēle tiek atjaunota automātiski, ja vien iesniedzēja sastāvā esošā vienība neatsauc izvēli piecu gadu perioda beigās. Izvēles atsaukšana ir spēkā piecus gadus, sākot no gada, kurā atsaukšana tiek veikta.

2. Izvēle, kas minēta 15. panta 7. punktā, 29. panta 1. punktā un 38. panta 1. punktā, ir spēkā vienu gadu. Izvēle tiek atjaunota automātiski, ja vien iesniedzēja sastāvā esošā vienība neatsauc izvēli gada beigās.

3. Izvēli dara zināmu tās dalībvalsts nodokļu administrācijai, kurā ir iesniedzējas sastāvā esošās vienības atrašanās vieta.

44. pants

Sodi

1. Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sodiem, ko piemēro par to attiecīgas valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu to izpildi. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

2. Sastāvā esošai vienībai, kas neizpilda prasību iesniegt virsnodokļa informācijas deklarāciju atbilstoši 42. pantam par nodokļu gadu noteiktā termiņā vai iesniedz nepatiesu deklarāciju, piemēro administratīvu naudas sodu 5 % apmērā no tās apgrozījuma attiecīgajā fiskālajā gadā. Šis sods ir piemērojams tikai pēc tam, kad sastāvā esošā vienība nav iesniegusi virsnodokļa informācijas deklarāciju atbilstoši 42. pantam pēc atgādinājuma sešu mēnešu periodā.

IX NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

45. pants

Nodokli ietekmējoši faktori pārejas gadā

1. Šajā pantā "pārejas gads" ir pirmais fiskālais gads, kurā SU grupa ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

2. Šajā pantā nodokļus ietekmējošie faktori ir:

   (a) atliktā nodokļa aktīvi;

   (b) atliktā nodokļa saistības un

   (c) pārvestie aktīvi.

3. Nosakot efektīvo nodokļa likmi jurisdikcijai pārejas gadā un katram nākamajam fiskālajam gadam, SU grupa ņem vērā atliktā nodokļa aktīvus un atliktā nodokļa saistības, kas atspoguļotas vai uzrādītas sastāvā esošā vienību finanšu pārskatos jurisdikcijā par pārejas gadu.

   Atliktā nodokļa aktīvus un atliktā nodokļa saistības ņem vērā pēc minimālās nodokļa likmes vai piemērojamās vietējās nodokļa likmes atkarībā no tā, kura ir zemāka. Tomēr atliktā nodokļa saistību, kas uzkrāta pēc nodokļa likmes, kura ir zemāka par minimālo nodokļa likmi, var ņemt vērā pēc minimālās nodokļa likmes, ja nodokļu maksātājs var pierādīt, ka atliktā nodokļa aktīvs ir attiecināms uz kvalificētiem zaudējumiem.

   Jebkuras vērtības korekcijas vai grāmatvedības atzīšanas korekcijas ietekmi saistībā ar atliktā nodokļa aktīvu neņem vērā.

4. Atliktā nodokļa aktīvus, kas izslēgti no kvalificēto ienākumu vai zaudējumu aprēķina saskaņā ar III nodaļu, izslēdz no 3. punktā minētā aprēķina, ja šādi atliktā nodokļa aktīvi tiek radīti darījumā, kas notiek pēc 2021. gada 15. decembra.

5. Aktīvu nodošanas gadījumā starp sastāvā esošām vienībām pēc 2021. gada 15. decembra un pirms pārejas gada sākuma iegūto aktīvu vērtību nosaka, pamatojoties uz nododošās vienības nodoto aktīvu uzskaites vērtību nodošanas brīdī.

46. pants

Pārejas atbrīvojums attiecībā uz ienākumu pēc satura izslēgšanu

1. Šīs direktīvas 27. panta 3. punktā 5 % vērtību aizstāj ar vērtībām, kas norādītas tabulā turpmāk.

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Šīs direktīvas 27. panta 4. punkta piemērošanas vajadzībām 5 % vērtību aizstāj ar vērtībām, kas norādītas tabulā turpmāk.

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

47. pants

SU grupu izslēgšana no IIR un UTPR to starptautiskās darbības sākotnējā posmā

1. Virsnodokli, kas jāmaksā galīgajam mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, saskaņā ar 5. panta 2. punktu, samazina līdz nullei SU grupas starptautiskās darbības sākotnējā posma pirmajos piecos gados neatkarīgi no V nodaļā noteiktajām prasībām.

2. Ja SU grupas galīgais mātesuzņēmums atrodas trešās valsts jurisdikcijā, virsnodokli, kas jāmaksā sastāvā esošai vienībai, kuras atrašanās vieta ir dalībvalstī, saskaņā ar 13. panta 2. punktu, samazina līdz nullei šīs SU grupas starptautiskās darbības sākotnējā posma pirmajos piecos gados neatkarīgi no V nodaļā noteiktajām prasībām.

3. Uzskata, ka SU grupa ir tās starptautiskās darbības sākotnējā posmā, ja:

   (a) tai ir sastāvā esošas vienības ne vairāk kā sešās jurisdikcijās, un

   (b) materiālo pamatlīdzekļu grāmatvedības vērtības summa visām SU grupas sastāvā esošajām vienībām, kas nav sastāvā esošās vienības, kuru atrašanās vieta ir atsauces jurisdikcijā, nepārsniedz 50 000 000 EUR.

   Šā panta b) punktā "atsauces jurisdikcija" ir jurisdikcija, kurā SU grupas sastāvā esošajām vienībām ir vislielākā materiālo pamatlīdzekļu grāmatvedības summa fiskālajā gadā, kurā SU grupa pirmo reizi ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

4. Piecu fiskālo gadu periods, kas minēts 1. un 2. punktā, sākas no tā fiskālā gada sākuma, kurā SU grupa pirmo reizi ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

   Attiecībā uz SU grupām, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, kad tā stājas spēkā, 1. punktā minētais piecu gadu periods sākas 2023. gada 1. janvārī.

Attiecībā uz SU grupām, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, kad tā stājas spēkā, 2. punktā minētais piecu gadu periods sākas 2024. gada 1. janvārī.

5. Galīgais mātesuzņēmums informē tās dalībvalsts nodokļu administrāciju, kurā ir tā atrašanās vieta, par savas starptautiskās darbības sākotnējā posma sākumu.

48. pants

Pagaidu atbrīvojums attiecībā uz iesniegšanas pienākumiem

Neatkarīgi no 42. panta 7. punkta virsnodokļa informācijas deklarāciju un paziņojumus, kas minēti 42. pantā, iesniedz dalībvalstu nodokļu administrācijai ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc fiskālā gada, kas ir pārejas gads, pēdējās dienas.

X NODAĻA

IIR ĪPAŠA PIEMĒROŠANA LIELĀM VIETĒJĀM GRUPĀM

49. pants

Vietējas lielas grupas

Dalībvalstis nodrošina, ka lielas vietējas grupas galīgajam mātesuzņēmumam, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, piemēro *IIR* virsnodokli saskaņā ar 5. panta 2. punktu, to aprēķinot saskaņā ar III, IV un V nodaļu, attiecībā uz tā sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām par fiskālo gadu.

50. pants

Pārejas noteikumi

1. Galīgā mātesuzņēmuma, kura atrašanās vieta ir dalībvalstī, maksājamo virsnodokli saskaņā ar 49. pantu samazina līdz nullei pirmajos piecos fiskālajos gados, sākot no tā fiskālā gada pirmās dienas, kurā vietējā lielā grupa pirmo reizi ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

2. Attiecībā uz lielām vietējām grupām, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, kad tā stājas spēkā, iepriekš minētais piecu gadu periods sākas 2023. gada 1. janvārī.

XI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

51. pants

Līdzvērtīguma novērtējums

1. Tiesisko regulējumu, ko īsteno trešās valsts jurisdikcijas vietējos tiesību aktos, uzskata par līdzvērtīgu kvalificētu ienākuma iekļaušanas noteikumam, kas izklāstīts II nodaļā, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:

   (a) ar to tiek ieviests noteikumu kopums, saskaņā ar kuru SU grupas mātesuzņēmums aprēķina un iegūst tam iedalāmo virsnodokļa daļu attiecībā uz SU grupas sastāvā esošajām zemu nodokļu vienībām;

   (b) tas nosaka, ka minimālā efektīvā nodokļa likme ir vismaz 15 %, zem kuras sastāvā esošu vienību uzskata par sastāvā esošu zemu nodokļu vienību;

   (c) lai aprēķinātu minimālo efektīvo nodokļa likmi, tas ļauj apvienot tikai tādu vienību ienākumus, kuru atrašanās vieta ir vienā un tajā pašā jurisdikcijā, un

   (d) tas paredz atbrīvojumu attiecībā uz jebkuru virsnodokli, kas samaksāts dalībvalstī, piemērojot šajā direktīvā izklāstīto ienākuma iekļaušanas noteikumu.

2. Trešo valstu jurisdikcijas, kas savos vietējos tiesību aktos īstenojušas tiesisko regulējumu, kuru var uzskatīt par līdzvērtīgu kvalificēta ienākuma iekļaušanas noteikumam saskaņā ar 1. punktu, ir iekļautas sarakstā, kas ietverts pielikumā.

3. Minēto sarakstu var grozīt pēc jebkura sekojoša novērtējuma par tiesisko regulējumu, ko trešās valsts jurisdikcija īstenojusi savos vietējos tiesību aktos. Novērtējumu veic Komisija saskaņā ar 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Pēc šāda novērtējuma Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 52. pantu, lai grozītu pielikumu.

52. pants

Deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 51. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

3. Padome var jebkurā brīdī atsaukt 51. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo Padomei.

5. Saskaņā ar 51. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Padomei, Padome nav izteikusi iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

53. pants

Eiropas Parlamenta informēšana

Eiropas Parlamentu informē par Komisijas pieņemtiem deleģētajiem aktiem, par jebkādiem iebildumiem, kas izteikti pret tiem, un par to, ka Padome ir atsaukusi pilnvaru deleģējumu.

54. pants

Divpusēja vienošanās par vienkāršotiem ziņošanas pienākumiem

Savienība var noslēgt vienošanās ar pielikumā uzskaitītajām trešo valstu jurisdikcijām, lai vienotos par kārtību 42. panta 6. punktā noteikto ziņošanas procedūru vienkāršošanai.

55. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2022. gada 31. decembrim.

Dalībvalstis nekavējoties dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2023. gada 1. janvāra.

Tomēr tās piemēro noteikumus, kas nepieciešami, lai izpildītu 11., 12. un 13. pantu, no 2024. gada 1. janvāra.

Minētajos normatīvajos un administratīvajos aktos iekļauj atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci piemin to oficiālajā publikācijā. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

56. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

57. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs